

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

τῆς Ἀποτομῆς τοῦ Ἀγίου ἐνδόξου
προφήτου Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ

ΙΩΑΝΝΟΥ

Ψαλλομένη τῇ 29 Αὐγούστου.

Συντεθεῖσα ὑπὸ τοῦ ἐλαχίστου ἐν Ἱερεῦσι

ΓΕΩΡΓ. Α. ΒΟΥΤΕΡΗ

ἐφημερίου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ὁσίου Μελετίου

Προσετέθησαν δὲ οἱ ΚΑ ὁἱ καὶ Παράκλητικὸς
Κανὼν.

Τύποις Διον. Γ. Εὐστρατίου καὶ Δ. Δελῆ

8— ὁδὸς Πραξιτέλους — 8

ΤΥΠΙΚΟΝ

29. Αὐγούστου Ἡ Ἀποτομή τῆς τιμίας Κεφαλῆς τοῦ τιμίου ἐνδόξου, Προφήτου, Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου.

Εἰ τύχη ἡ μνήμη τοῦ Προδρόμου ἐν ἄλλῃ ἡμέρᾳ πλὴν τῆς Κυριακῆς, φάλλεται ὡς ἐστὶδια τεταγμένη ἐν τῇ παρουσίᾳ Ἀκολουθία.

Εἰ τύχη ἐν Κυριακῇ τὸ Σαββάτῳ τὸ ἐσπέρας μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὸ ψαλτήριον, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα φάλλομεν 4 Ἀναστάσιμα, καὶ 6 τῶν Ἀγίων. Δέξα. Γενεθλίων τελουμένων. Καὶ νῦν τοῦ Ἦχου τὸ Θεοτοκίον. Εἴσοδος. Φῶς ἱλαρόν. Τὸ προκείμενον, τὰ Ἀναγνώσματα. Τὰ Ἀπόστοlica Ἀναστάσιμα. Δέξα Προδρόμο τοῦ Σωτῆρος. Καὶ νῦν. Ἀνύμφευτε Παρθένε. Τὸ Ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον. Δέξα Μνήμη δικαίου. Καὶ νῦν Πάντα ὑπὲρ ἔννοιαν.

Καὶ Ἀπόλυσις

Τῇ Κυριακῇ. Εἰς τὸν Ὅρθρον, μετὰ τὸν Ν. ψαλμόν, ὁ Τριωδικὸς Κανὼν, ἡ λιτὴ τοῦ Προδρόμου, τὰ Τριωδικὰ Ἄξιον ἐστίν, τὸ τρισάγιον, τὸν Ἀπολυτίκιον τοῦ Προδρόμου καὶ μικρὰ Ἀπόλυσις... Ἀρχεται ὁ ἐξάψαλμος τὸ Θεὸς Κύριος, τὸ Ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον δις, δέξα τοῦ Προδρόμου, καὶ νῦν, Πάντα ὑπὲρ ἔννοιαν, τὸ ψαλτήριον, τὰ Καθίσματα 2 Ἀναστάσιμα 1 τοῦ Ἀγίου μετὰ τοῦ Θεοτοκίου, κατὰ σειράν, ὁ Πολυέλεος μόνον τοῦ Ἀγίου μετὰ τοῦ Θεοτοκίου. Τὰ Εὐλογητήρια, ἡ Ὑπακοή. οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ Ἦχου τὸ Προκείμενον. Οἱ Κανόνες ὁ Ἀναστάσιμος καὶ τοῦ Προδρόμου. Ἀπὸ δὲ τῆς Γ'. Ὠδῆς τὸ Ἀναστάσιμον Κοντάκιον καὶ ὁ Οἶκος, εἰτα Κάθισμα τοῦ Προδρόμου Νῦν ἐπέφηεν ἡμῖν καὶ τὸ Θεοτόκιον, στ'. Κοντάκιον καὶ οἶκος τοῦ Προδρόμου καὶ τὸ Μηνολόγιον. Καταβασαίαι. Σταῦρον χαράξας. Τὸ ἁθηνικὸν Εὐαγγέλιον εἰτα τὴν τιμιωτέραν. Ἐξαποστελάρια, τὸ Ἀναστάσιμον, τὰ 2 τοῦ Προδρόμου, καὶ τὸ Θεοτόκιον. Εἰς τοὺς Αἵνους Ἀναστάσιμα 4, καὶ τοῦ Προδρόμου

καὶ νῦν. Ὑπερευλογημένη.. Δοξολογία μεγάλη. Σήμερον σω-
τηρία καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικὰ καὶ οἱ Μακαρισμοὶ 4
Ἀναστάσιμα, καὶ 4 τῆς στ'. Ὡδῆς τοῦ Προδρόμου τοῦ Α'
Κανόνος. Εἰσοδος, τὸ Ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον ἢ ὑπακοή,
τὸ Ἀπολυτίκιον καὶ Κοντάκιον τοῦ Προδρόμου, τοῦ Ἀγίου
Ναοῦ τὸ κοντάκιον. Ἰωακείμ καὶ Ἄννα, Ἀπόστολος καὶ
Εὐαγγέλιον τοῦ Προδρόμου, εἰς τὸ ἐξαιρέτως. Ἄξιον ἐστίν.
Κοινωνικόν. Εἰς μνημόσυνον εἶδομεν τὸ φῶς. Ἀπόλυσις.

Ἡ ἑορτὴ τοῦ Προδρόμου ἀποδίδεται τὴν ἐπιούσαν κατὰ
τὴν τάξιν τοῦ Μηναίου. Παραλάβομεν πάντες οἱ Ὁρθόδοξοι
Χριστιανοὶ νηστεύειν ταύτην τὴν ἡμέραν, διὰ τὸν φόνον, τοῦ
μειζονος πάντων τῶν Προφητῶν Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου,
μόνον ἂν τύχη Σάββατον ἢ Κυριακὴν καταλύομεν ἔλαιον
καὶ οἶνον εὐχαριστοῦντες Χριστῷ τῷ Θεῷ.

29 Αὐγούστου. Ἡ Ἀποτομὴ τοῦ τιμίου ἐνδόξου Προφή-
του Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου.

Εἰς τὸν Μικρὸν ἑσπερινὸν Τὸ Κύριε ἐκέκραξα Ἦχ. Α'.

Τὸν Πρόδρομον Ἰωάννην καὶ Βαπτιστὴν τοῦ Χριστοῦ,
δεῦτε συμφώνως πάντες, οἱ πιστοὶ ἐπαξίως, τιμήσωμεν γνή-
σιως. Προφήτης γὰρ ὢν προφητεῖε τὰ μέλλοντα, ὡς ὑπηρε-
της καὶ μύστης θεοπροφητίας, τῶν ἀπορρήτων θαυμασίων Χρι-
στοῦ.

Δις τὸ πρῶτον

Ἡρώδης ἄφρων ἐκτέμνει, σοῦ κεφαλὴν ἀφειδῶς, ἐλέγ-
χοντος τὴν τοῦτου μιαιωτάτην γνώμην, Χριστὸς δὲ σὲ τρι-
σμάκαρ, ὡς Βαπτιστὴν, κεφαλὴν ἀπεργάζεται τῆς Ἐκκλη-
σίας ὁ πάντων Δημιουργὸς Ἰησοῦς καὶ πάντων λύτρωσις. Πί-
νακι φέρειν σου κάριν, Ἡρώδης ἄνομος, αἰσχρὰ Ἡρωδιάδι
ἐκτιμῇν παρρησίαν, ὑπέσχετο τρισμάκαρ, ὦ θαῦμα φρικτόν,
καὶ παράδοξον ἄκουσμα, ἀλλ' ἢ Χριστοῦ Ἐκκλησία χαρμο-
νικῶς, ἑορτάζει σου τὴν ἄθλησιν.

Δόξα ἡχος Πλ'. Δ'.

Πρόδρομε τοῦ Σωτῆρος, εἰ καὶ φόνον διέλυσεν ὁ Ἡρώδης-
σὲ τὸν τῆς ἀληθείας κήρυκα, ἀλλ' ἢ τοῦ στόματος σου φέγ-
γοβόλος λαμπὰς, καὶ τοῖς ἐν Ἀθῇ τὸ τῆς πίστεως φέγγος
καλῶς ἐδαδούχει. Ὅθεν ἰκέτευε ἐλεηθῆναι τὰς ψυχάς.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον. Δέσποινα πρόσδεξε. Τὸ φῶς ἱλαρόν,
ἡμῶν καὶ τὰ Ἀπόστοιχα Προσόμοια. Ἦχος β'.

Οἶκος τοῦ Ἑρραθᾶ

Μεῖζων ἐν γεννητοῖς γυναικῶν ὥφθης μάκαρ ὡς τὸν Δε-
σπότην πάντων βαπτίσης Ἰωάννη, Προφῆτα κήρυξ Πρό-
δρομε.

Στίχος. Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει, καὶ ὡσεὶ κέδρος εἰ ἐν
τῷ λιθάνῳ ὠληθυνθήσεται. Ὅτε Ἡρωδιάς τῇ μέθῃ καὶ τῷ οἴ-
στρῳ βεδακχευμένον εἶδε, τὸν ἄνομον Ἡρώδην, πρὸς τὸν φό-
νον τοῦτον ὥτρυνε.

Στοιχος. Εὐφρανθήσεται ἐν Κυρίῳ, εἰσάκουεν ὁ Θεὸς τῆς
φωνῆς μου. Μνήμην τὴν ἱεράν, τοῦ θεοῦ Ἰωάννου, καὶ Βα-
πτιστοῦ, σὺν πόθῳ, τελέσωμεν ὑμνοῦντες, Τριάδα τὴν ὑπέρ-
θεον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ... Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ... Θεοτοκίον.

Μονὴ Χριστιανῶν, ἐλπίς καὶ προστασία, ἀγνὴ σὺν τῷ
Προδρόμῳ, δυσώπει τὸν Υἱόν σου, ὑπὲρ οἰκείων δούλων σου.

Ἀντεγράφησαν ἐκ τοῦ μηναίου τῆς μονῆς Ἰδῆρων Ἀγίου
Ὁρος 10 Ὀκτωβρίου 1912 Γ.Α.Β.

Ἐν τῷ Μεγάλῳ ἑσπερινῷ.

Μετὰ τὸν Προοιμιανὸν τὴν Α' Στάσιν τοῦ Μακάριος ἀνὴρ.
Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ἱστώμεν στίχους στ'. καὶ φάλλομεν
Στιχηρὰ Ἰδόμελα 4 Δευτεροῦντες τὰ δύο πρῶτα. Ἦχος
Πλ'. Β'. Ἰωάννου Μοναχοῦ.. Ἐν ἀνομίαις παρατηρήσεις.

Γενεθλίῳν τελουμένων, τοῦ ἀναιδεσάτου Ἡρώδου, τῆς
ἀσελεγοῦς ὀρχηστρίδος, ἐπληροῦτο ἡ διάθεσις τοῦ ὄρκου τοῦ
γὰρ Προδρόμου ἢ κεφαλὴ ἀποτομηθεῖσα, ὡς δψώνιον ἐφέρετο

ἐπὶ πίνακι τοῖς ἀνακειμένοις. Ὁ συμποσίου μισητοῦ, ἀνοσιουργήματος καὶ μαιφωρίας πλήρους. Ἀλλ' ἡμεῖς τὸν Βαπτιστὴν, ὃς ἐν γεννητοῖς γυναικῶν μείζονα, ἐπαξίως τιμῶντες μακαρίζομεν. Δίς.

Ὁρχήσατο ἡ μαθήτρια, τοῦ παμπονήρου διαδόλου, καὶ τὴν κεφαλὴν σου Πρόδρομε, μισθὸν ὠφείλετο. Ὁ συμποσίου πλήρους αἱμάτων. Εἴθε μὴ ὤμοσας, Ἡρώδη ἄνομε, ψεύδους ἔγκονε· εἰ δὲ καὶ ὤμοσας, μὴ εὐώρησας· κρεῖττον γὰρ ψεύσαντα ζωῆς ἐπιτυχεῖν, καὶ μὴ, ἀληθεύσαντα, τὴν Κάσιν τοῦ Προδρόμου ἀποτεμεῖν. Ἀλλ' ἡμεῖς τὸν Βαπτιστὴν, ὃς ἐν γεννητοῖς γυναικῶν μείζονα, ἐπαξίως τιμῶντες μακαρίζομεν.

Ὁ αὐτός.

Οὐκ' ἔδει σε ὦ Ἡρώδη, τὸν τῆς μοιχείας ἑλεγχον, δι' ἔρωτα σατανικόν, καὶ οἰκτρὸν θηλυμανίας, θανάτῳ κατακτείνε. οὐκ' ἔδει σε τούτου τὴν πάντιμον Κάραν Παρανόμῳ γυναικί, δι' ὅρκον ὀρχήσεως παραδοῦναι σφαλερῶς. Ὁ πῶς ἐτόλμησας τοιοῦτον φόνον τελέσαι; Πῶς δὲ οὐ κατεφλέχθη ἡ ἀσελγὴς ὀρχήστρα, ἐν μέσῳ τοῦ συμποσίου, ἐπὶ πίνακι βασιλεύουσα ταύτην; Ἀλλ' ἡμεῖς τὸν Βαπτιστὴν, ὃς ἐν γεννητοῖς γυναικῶν μείζονα, ἐπαξίως τιμῶντες μακαρίζομεν.

Ὁ αὐτός.

Πάλιν Ἡρωιδίᾳ μαίνεται πάλιν ταραττεται. Ὁ ὀρχημὰ δόλιον, καὶ πότος μετὰ δόλου. Ὁ Βαπτιστὴς ἀποτέμετο, καὶ Ἡρώδης ἐταράττετο. Πρεσβείαις Κύριε τοῦ σου Προδρόμου, τὴν εἰρήνην παράσχου ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Δόξα Πατρί. Τὸ Α'. Γενεθλίων τελουμένων. Καὶ νῦν Θεοτοκίου...

Τίς μὴ μακαρίσει σε, Παναγία Παρθένη; τίς μὴ ἀνυμνήσει σου τὸν ἀλόχευτον τέκον; ὁ γὰρ ἀχρόνως ἐκ Πατρὸς ἐκλάμψας Υἱὸς μονογενής, ὁ αὐτὸς ἐκ σοῦ τῆς ἀγνῆς προήλθεν ἀφράστως σαρκωθείς, φύσει Θεὸς ὑπάρχων, καὶ φύσει γενόμενος ἄνθρωπος δι' ἡμᾶς, οὐκ' εἰς δῦα τεμνόμενος, ἀλλ' ἐν

δυάδι φύσεων ἀσυγχύτως γνωριζόμενος. Αὐτὸν ἐκέλευε σεμνὴ Παμακάριστε ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἴσοδος. Φῶς ἱλαρόν. Τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ ἀναγνώσματα.

Προφητεῖαι Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Τὰδε λέγει Κύριος. Παρακαλεῖτε τὸν λαόν μου, λέγει ὁ Θεός. Οἱ ἱερεῖς λαλήσατε εἰς τὴν καρδίαν Ἰερουσαλήμ. Παρακαλέσατε αὐτήν, ὅτι ἐπλήσθη ἡ ταπείνωσις αὐτῆς· λέληται γὰρ αὐτῆς ἡ ἁμαρτία, ὅτι ἐδέξατο ἐκ χειρὸς Κυρίου διπλὰ τὰ ἁμαρτήματα αὐτῆς. Φωνὴ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ. Ετοιμάσατε τὴν ὁδὸν Κυρίου, εὐθείας ποιεῖτε τὰς τρίβας τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Πᾶσα φάραγξ πληρωθήσεται, καὶ πᾶν ὄρος καὶ βουνὸς ταπεινωθήσεται· καὶ ἔσιν τὰ σκολιὰ εἰς εὐθεῖαν, καὶ αἱ τραχεῖαι εἰς ὁδοὺς λείας καὶ ὕψεται πᾶσα σὰρξ τὸ σωτήριον τοῦ Θεοῦ. Ἐπὶ ὄρους ὑψηλοῦ ἀνάβηθι ὁ Εὐαγγελιζόμενος Σιών· ὑψώσεν ἐν ἰσχύει τὴν φωνὴν σου ὁ εὐαγγελιζόμενος Ἰερουσαλήμ· ὑψώσατε, μὴ φοβεῖσθε, Ἐγὼ Κύριος ὁ Θεός, ἐγὼ ἐπακουσάμαι, ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ, καὶ οὐκ' ἐγκαταλείψω αὐτοὺς ἀλλὰ ἀνοίξω ἐκ τῶν ὀρέων ποταμούς, καὶ ἐν μέσῳ πεδίων πηγὰς. Ποιήσω τὴν ἐρημον εἰς ἔλη, καὶ τὴν διψῶσαν γῆν ἐν ὑδραγωγοῖς. Εὐφρανθήτω ὁ οὐρανὸς ἄνωθεν, καὶ νεφέλαις ρανάτωσαν δικαιοσύνην. Ἀνατελᾶτω ἡ γῆ, καὶ βλαστησάτω ἔλεος καὶ δικαιοσύνην ἀνατελᾶτω ἄμια. Φωνὴν εὐφροσύνης ἀναγγεῖλατε ἕως ἐσχάτου τῆς γῆς, καὶ ἀκουστὸν γενέσθω τοῦτο. Λέγετε ὅτι ἐρρύσατο Κύριος τὸν δούλον αὐτοῦ Ἰακώβ. Καὶ ἐὰν διψήσωσι δι' ἐρήμων, ἐξάγει αὐτοὺς ὕδωρ ἐκ πέτρας Εὐφρανθήτω στείρα ἡ οὐ τίκτουσα, ῥῆξον, καὶ βόησον ἡ οὐ ὠδίνουσα· ὅτι πολλὰ τὰ τέκνα τῆς ἐρήμου μάλλον, ἢ τῆς ἐχούσης τὸν ἄνδρα.

Προφητεῖα Μαλαχίου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Τὰδε λέγει Κύριος Παντοκράτωρ. Ἴδου ἐγὼ ἐξαποστελλῶ τὸν Ἀγγελλόν μου πρὸ προσώπου σου, ὃς κατασκευάσει τὴν ὁδὸν σου ἔμπροσθέν σου. Καὶ ἤξει εἰς τὸν ναὸν ἐαυτοῦ Κύριος, ὃν ἡμεῖς ζητεῖτε. Καὶ τίς ὁπομενεῖ ἡμέραν εἰσόδου αὐτοῦ

γων, μοιχεύειν τοῦ ἀδελφοῦ σου Φιλίππου τὴν γυναῖκα. Ὡς γενεθλίου προφητοκτόνου, καὶ αἱμάτων γέμοντος συμποσίου. Ἡμεῖς δὲ εὐσεβοφρόνως, ἐν τῇ ἀποτομῇ τοῦ Προδρόμου, λυχεύομενοι νὰ ἐορτάσωμεν ὡς ἐν εὐσήμενῃ ἡμέρᾳ ἀγαλλιώμενοι καὶ αἰτησώμεθα τοῦτον, ἐξευμενίσαι τὴν Τριάδα, τῶν παθῶν τῆς ἀτιμίας ρύσασθαι ἡμᾶς, καὶ σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα πατρί. ἤχος Πλ. Α'. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Τῆς ἀνόμου πράξεως, τοὺς ἐλέγχους ἐκφυγεῖν ὁ Ἡρώδης βουλευθεὶς, τὴν κεφαλὴν σου Πρόδρομε, παρανόμῳ γυναικὶ παραδίδου σφαλερῶς, οὐ γὰρ ἐπέγνω ὁ δειλαιὸς στιλιητεύειν ἑαυτὸν ἐπὶ δίσκου περιφέρων αὐτήν. Ἀλλ' ὡς ἀγνοίας πρακτικὸς διδάσκαλος, καὶ μετανοίας ὁδηγὸς σωτήριος, πρέσβευε Βαπτιστὰ τῷ Χριστῷ ἐκ τῶν παθῶν τῆς ἀτιμίας λυτρώσασθαι ἡμᾶς...

Καὶ νῦν Θεοτοκίον

Μακαρίζομέν σε Θεοτόκε Παρθένε, καὶ δοξάζομέν σε οἱ πιστοὶ κατὰ χρέος, τὴν πόλιν τὴν ἄσειστον, τὸ τείχος τὸ ἄρρηκτον τὴν ἀρραγὴ προστασίαν, καὶ καταφυγὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν...

Εἰς τὸν στίχον, στιχηρὰ Ἰδιόμελα ἤχος Β'.

Τῆς μετανοίας ὁ κήρυξ, Ἰωάννη Βαπτιστὰ, ἐκτιμηθεὶς σου τὴν κάρην, τὴν γῆν ἡγίασας· ὅτι τὸν νόμον τοῦ Θεοῦ τοῖς πιστοῖς ἐτράνωσας, καὶ παρανομίαν ἐξηφάνισας. Ὡς παρρησιαστικῶς τῷ θρόνῳ τοῦ ἐπουρανίου Βασιλέως Χριστοῦ, αὐτὸν ἐκέλευε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Στιχ. Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει, καὶ ὡσεὶ κέδρος εἴ ἐν τῷ λιβάνῳ.

Διὰ τὸν νόμον Κυρίου, τὴν κεφαλὴν ἀπετμήθης, ὦ Πανάγιε Ἰωάννη. Ἠλεγξας Βασιλέα δυσεβῆ παρανομίαντα, παρρησίᾳ ἀμέμπτῳ διὰ θαυμάζουσί σε στρατιαὶ τῶν Ἀγγέλων· δοξάζουσί σε χοροὶ τῶν Ἀποστόλων, καὶ Μαρτύρων. Τιμωμέν σου καὶ ἡμεῖς τὴν ἐτήσιον μνήμην πανένδοξε δοξάζοντες τὴν Ἁγίαν Τριάδα, τὴν σὲ στεφανώσασαν Πρόδρομε Μακάριε.

Στιχ. Εὐφρανθήσεται δίκαιος ἐν Κυρίῳ, εἰσάκουσον ὁ Θεὸς τῆς φωνῆς μου.

Ὁ ἐκ Προφήτου Προφήτης, καὶ μελὼν πάντων τῶν Προφητῶν γενόμενος, ἐκ κοιλίας μητρὸς ὁ ἡγιασμένος, εἰς ὑποργίαν Κυρίου, σήμερον ὑπὸ ἀνόμου Βασιλέως, τὴν κάραν ἀπετμήθη, καὶ τὴν ἀσέμνως ὀρχησαμένην κόρην, τρανῶς καὶ πρὸ τῆς ἐκτομῆς, καὶ μετὰ τὴν ἐκτομὴν διελέγξας, ἡσχυνε τῆς ἀμαρτίας τὴν φάλαγγα· καὶ διὰ τοῦτο βοῶμεν Βαπτιστὰ Ἰωάννη, ὡς ἔχων παρρησίαν, ἐκτενῶς ἐκέλευε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν. Δόξα ἤχος πλ. Α'.

Πρόδρομε τοῦ Σωτήρος, σὺ βασιλεῖς ἡλεγξας, παρανομίαν μὴ ἐργάζεσθαι διὰ παῖγνιον ἀνόμου γυναικὸς, ἐπέισε τὸν Ἡρώδη ἀποτεμεῖν σου τὴν κεφαλὴν, καὶ διὰ τοῦτο ἀπὸ ἀνατολῶν Ἡλίου μέχρι δυσμῶν, αἰνετὸν τὸ ὄνομά σου. Παρρησίαν ἔχων πρὸς Κύριον, ἐκτενῶς ἐκέλευε τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Καὶ νῦν Θεοτοκίον

Ἀνύμφευτε Παρθένε, ἡ τὸν Θεὸν ἀφράστως συλλαβοῦσα σαρκί, Μήτηρ Θεοῦ τοῦ Ὑψίστου, σὼν οἰκετῶν παρακλήσεις· δεῖχου Πανάμωμε πᾶσα χορηγοῦσα καθορισμὸν τῶν πταισμάτων, νῦν τὰς ἡμῶν ἐκείνης προσδεχομένη, δυσώπει σωθῆναι πάντας ἡμᾶς.

Τὸ νῦν Ἀπολύεις καὶ τὸ Ἀπολυτικ. τοῦ Προδρόμου ἤχος Β'.

Μνήμη δικαίου μετ' ἐγκωμίων σοὶ δὲ ἀρκέσει ἡ μαρτυρία τοῦ Κυρίου Πρόδρομε· ἀνεδείχθεις γὰρ ὄντως καὶ Προφητῶν σεβασμιώτερος, ὅτι καὶ ἐν ρείθροις βαπτίσαι κατηξιώθης τὸν κηρυττόμενον. Ὅθεν τῆς ἀληθείας ὑπεραθλήσας, χαίρων εὐαγγελίσω καὶ τοῖς ἐν Ἀδῇ, Θεὸν φανερωθέντα ἐν σαρκί, τὸν αἰρόντα τὴν ἀμαρτίαν τοῦ κόσμου, καὶ παρέχοντα ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα ἕδ αὐτό. Καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Πάντα ὑπὲρ ἔννοιαν, πάντα ὑπερένδοξα, τὰ σὰ Θεοτόκε μυστήρια, τῇ ἀγνοίᾳ ἐσφραγισμένη, καὶ παρθενίᾳ φυλαττομένη, Μήτηρ ἐγνώσθης ἀψευδῆς, Θεὸν τεκοῦσα ἀληθινόν. Αὐτὸν ἐκέλευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ Ἀπόλυσις τοῦ Ἑσπερινοῦ. Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεός.

Εἰς τὸν Ὁρθρον. Μετὰ τὴν Α' Συχνολογίαν Κάθισμα Ἦχος πλ. Α'. Τὸν συνάναρχον.

Τὸν μεσίτην συμφώνως νόμου καὶ χάριτος, οἱ πιστοὶ συνελθόντες ἀνευφημήσωμεν, ὅτι μετάνοιαν ἡμῖν προεκήρυξε, καὶ Ἡρώδην ἐμφανῶς στηλιτεύσας εὐθαρσῶς, τὴν κάραν αὐτοῦ ἐτμήθη· καὶ ἄρτι ζῶν μετ' Ἀγγέλων, Χριστῷ πρεσβεύει τοῦ σωθῆναι ἡμᾶς.

Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Τὸ ἐξάισιον θαῦμα τὸ τῆς συλλήψεως, καὶ ὁ ἄφραστος τόκος ὁ τῆς λυχνίας σου, ἐν σοὶ ἐγνώρισται ἀγνή Ἀειπάρθε· καταπλήττει μου τὸν νοῦν, καὶ ἐξιστᾷ τὸν λογισμόν, ἡ δόξα σου Θεοτόκε, τοῖς πᾶσιν ἐφαπλουμένη, πρὸς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Κύριε ἐλέησον τρις. Παλιήριον. Β' Συχνολογίον Κάθισμα. Ἦχος ὁ αὐτός.

Τὸν ἐκ μήτρας Προφήτην ἀναδειχθέντα ἡμῖν, καὶ ἐκ στείρας φωστήρα τῇ οἰκουμένῃ φαιδρῶς, προελθόντα ἐν ὧδασι ἀνυμνήσωμεν, τοῦ Χριστοῦ τὸν Βαπτιστήν, καὶ νικηφόρον ἀθλητήν, τὸν Πρόδρομον Ἰωάννην· πρεσβεύει γὰρ τῷ Κυρίῳ, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα τὸ αὐτό. Καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Τὴν ταχέαν σου σκέπην καὶ τὴν βοήθειαν, καὶ τὸ ἔλεος δεῖξον, ἐπὶ τὸν δοῦλόν σου· καὶ τὰ κύματα ἀγνή καταπραΰνον, τῶν ματαίων λογισμῶν, καὶ τὴν πεσοῦσάν μου ψυχὴν, ἀνάστησον Θεοτόκε· οἶδα γὰρ οἶδα Παρθέने, ὅτι ἰσχύεις ὅσα καὶ βούλοιο.

Ὁ Πολυέλεος ὅρα ἔμπροσθεν. Κάθισμα Ἦχος πλ. Δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ἐκ τῆς στείρας ἐκλάμψας ψήφῳ Θεοῦ, καὶ δεσμὰ διαρρήξας γλώσσης πατρός, ἔδειξας τὸν ἥλιον ἐσοφῶρου ἀνγάζοντα καὶ λαοὺς ἐν ἐρήμῳ, τὸν Κτίστην ἐκήρυξας, τὸν αἰρῶντα, τοῦ κόσμου τὰ πταίσματα· ὅθεν καὶ πρὸς ζῆλον, βασι-

λέα ἐλέγξας, τὴν ἐνδοξον κάραν σου, ἀπειμήθης ἀαῖδιμε, Ἰωάννη Πανεύφημε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πάθῃ τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα τῷ αὐτῷ. Καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Παναγία Παρθέने Μήτηρ Θεοῦ, τῆς ψυχῆς μου τὰ πάθη τὰ χαλεπά, θεράπευσον δέομαι, καὶ συγγώμην παράσχου μοι, τῶν ἐμῶν πταισμάτων, ἀφρόνως ὧν ἐπραξα, τὴν ψυχὴν καὶ τὸ σῶμα, μολύνας ὁ ἄθλιος, οἶμοι τί ποιήσω, ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ, ἡνίκα οἱ Ἀγγελοι, τὴν ψυχὴν μου χωρίζουσιν, ἐκ τοῦ ἀθλίου μου σώματος. Τότε Δέσποινα βοήθειά μου γενοῦ, καὶ προστάτις θερμότατος· σὲ γὰρ ἔχω ἐλπίδα ὁ δοῦλος ἄχραντε. Οἱ ἀναβαθμοὶ τοῦ Δ' ἤχου.

Ἐκ νεότητός μου, πολλὰ πολεμεῖ με πάθῃ· ἀλλ' αὐτὸς ἀντιλαβοῦ, καὶ σώσον Σωτήρ μου. Δίς.

Οἱ μισοῦντες Σιών αἰσχύνθητε ἀπὸ τοῦ Κυρίου, ὡς χόρτος γὰρ πυρὶ ἔσσεσθαι ἀπεξηραμένοι. «Δίς». Δόξα Πατρί.

Ἀγίῳ Πνεύματι, πᾶσα ψυχὴ ζῶεται καὶ καθάρσει, ὑψοῦται λαμπρίνεται, τῇ Τριαδικῇ μονάδι ἱεροκρυφίως.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον

Ἀγίῳ Πνεύματι, ἀναβλύζει τὰ τῆς χάριτος ρεῖθρα, ἀρδεύοντα ἅπασαν τὴν κτίσιν πρὸς ζωογονίαν.

Προκείμενον ἤχος Δ'.

Τίμιος ἐναντίον Κυρίου, ὁ θάνατος τοῦ Ὁσίου αὐτοῦ.

Τὶ ἀνταποδώσωμεν τῷ Κυρίῳ. Εὐαγγέλιον κατὰ Ματθαῖον. Τρίτη Ζ' ἑβδομάδος.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἤκουσεν Ἡρώδης Τετράρχης τὴν ἀκοὴν τοῦ Ἰησοῦ, καὶ εἶπε τοῖς παισὶν αὐτοῦ. Οὗτος ἐστὶν Ἰωάννης ὁ Βαπτιστής· αὐτὸς ἠγέρθη ἀπὸ τῶν νεκρῶν, καὶ διὰ τοῦτο αἱ δυνάμεις ἐνεργοῦσιν ἐν αὐτῷ. Ὁ γὰρ Ἡρώδης κρατήσας τὸν Ἰωάννην, ἔδωκεν αὐτὸν καὶ ἔθετο ἐν φυλακῇ, διὰ Ἡρωδιάδα τὴν γυναῖκα Φιλίππου τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ. Ἐλεγε γὰρ αὐτῷ ὁ Ἰωάννης. Οὐκ ἔξεστί σοι ἔχει αὐτήν. Καὶ θέλων

αὐτὸν ἀποκτείνειν, ἐφοβήθη τὸν ὄχλον, ὅτι ὡς Προφήτην αὐτὸν εἶχον. Γενεσίαν δὲ ἀγομένων τοῦ Ἑρώδου, ὠρχήσατο ἡ θυγάτηρ τῆς Ἑρωδιάδος ἐν τῇ μέσῃ καὶ ἤρесе τῷ Ἑρώδῃ· ἔθεν μεθ' ὅρκου ὡμολόγησεν αὐτῇ δοῦναι ὃ ἐὰν αἰτήσῃται. Ἡ δέ, προβιβάσθαισά ὑπὸ τῆς μητρὸς αὐτῆς, Δός μοι, φησίν, ὧδε ἐπὶ πίνακι τὴν κεφαλὴν Ἰωάννου τοῦ Βαπτιστοῦ. Καὶ ἐλυπήθη ὁ βασιλεὺς, διὰ δὲ τοὺς ὅρκους καὶ τοὺς συνανακινένους ἐκέλευσε δοθῆναι. Καὶ πέμψας ἀπεκεφάλισε τὸν Ἰωάννην ἐν τῇ φυλακῇ. Καὶ ἠνέχθη ἡ κεφαλὴ αὐτοῦ ἐπὶ πίνακι, καὶ ἐδόθη τῇ κορασίῳ· καὶ ἤνεγκε τῇ μητρὶ αὐτῆς. Καὶ προσελθόντες οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἦραν τὸ σῶμα καὶ ἔθαψαν αὐτό· καὶ ἐλθόντες ἀπήγγειλαν τῷ Ἰησοῦ. Καὶ ἀκούσας ὁ ὁ Ἰησοῦς ἀνεχώρησεν ἐκείθεν ἐν πλοίοις ἐρημον τόπον κατ' ἰδίαν. Καὶ ἀκούσαντες οἱ ὄχλοι ἠκολούθησαν αὐτῷ περὶ τὸν ὄχλον.

Ὁ Ν'. Δόξα. Ταῦς τοῦ σου Προδρόμου. Καὶ νῦν.

Ταῦς τῆς Θεοτόκου Τὸ ἰσόμελ. ἤχος Β'..

Τῆς μετανοίας ὁ κήρυξ, Ἰωάννη Βαπτιστὰ, ἐκτιμηθεὶς σου τὴν κάραν, τὴν γῆν ἡγιάσας· ὅτι τὸν νόμον τοῦ Θεοῦ τοῖς πιστοῖς ἐτράνωσας, καὶ παρανομίαν ἐξηφάνησας. Ὡς παρρησιαστικῶς τῷ θρόνῳ τοῦ ἐπουρανίου Βασιλέως Χριστοῦ, αὐτὸν ἰκέτευε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν..

Μετὰ τοῦτο ψάλλονται οἱ Κανόνες τῆς Θεοτόκου εἰς 6.

τοῦ Ἀγίου οἱ δύο παρόντες εἰς 8. Κανὼν τῆς Θεοτόκου ἤχος Πλ'. Δ'. Ὑμνὸν διωδεύσας. Ὡς ἡ Α'.

Τὸ στόμα μου πληρῶσον γλυκασμοῦ, τοῦ θεοῦ Κόρη, καὶ καταλάμψον μου τὸν νοῦν, ὅπως ἀνυμνῶ καὶ μεγαλύνω, τῶν οἰκτιρισμῶν σου τὸ ἄπειρον πέλαγος. Ἀσθενοῦσαν πάθει χαλεποῖς, τὴν πολυπαθῆ μου καὶ οἰκτρὰν καὶ βαρυαλγῇ καρδίαν ἰάτρευσον Παρθέने, τὸν ἱατρὸν τῶν ψυχῶν ἡ γεννήσασα.

ὑπερτέρου δειξὼν με ἡδονῶν, παθῶν, σαρκικῶν τε καὶ μερῶν βιοτικῶν, τῶν ἄνω ταγμάτων ὑπερτέρα, καὶ λαμπρότερα ἡλίου θεόθυμπε..

Τὴν εὐλογημένην ἐν γυναιξί, καὶ δεδοξασμένην ἰκετεύω

σε τῆς φωνῆς, τῆς εὐλογημένης ὑπακοῦσαι, τοῦ σου Υἱοῦ, καὶ τῆς δόξης αὐτοῦ με τυχεῖν..

Κανὼν πρῶτος τοῦ Ἀγίου, ἤχος ὁ αὐτὸς ὡδὴ Α'.

ἤχος Πλ'. Δ'.

Τὸν ἀπὸ νηδύος στερωτικῆς, φανέντα Προφήτην, τοῦ ἐκ μήτρας παρθενικῆς, κυφορηθέντος ἀπορρήτως, τὸν ἱερὸν ἀνυμνήσωμεν Πρόδρομον.

Βαπτιστὰ τοῦ Χριστοῦ, πρόσβενε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τοὺς ὅρους τῆς φύσεως ὑπερβάς τῆς δικαιοσύνης συνετήρησας τοὺς θεσμούς, παράνομον μῦξιν διελέγχων, μὴ δεδοικὼς βασιλέων θρασύτητα.

Τοῦ νόμου τῷ γάλακτι ἐκτραφεὶς, τὴν νομοθεσίαν, συναφείας τῆς νομικῆς, ὡς νόμου σφραγίς ἐπισφραγίζων, ἀντικατέστης πρὸς μίσος ἀκόλαστον. Θεοτόκο.

Τάξεις σε τῶν Ἀγγέλων καὶ θροτῶν, ἀνύμφευτε Μητερ, εὐφημοῦσιν ἀνελιπῶς τὸν Κτίστην γὰρ τούτῳ ὥσπερ, βρέφος ἐν ταῖς ἀγκάλαις σου ἐβάστασας.

Κανὼν δευτερός. ἤχος ἡλ. Δ'. Τὸν Ἰσραὴλ ἐκ δουλείας. Ὡδὴ Α'.

Τὸν ὑπὲρ πάντως ἀνθρώπους, μαρτυρηθέντα ὑπὸ Χριστοῦ, ὡς Πρόδρομον καὶ φίλον αὐτοῦ, Ἰωάννην ἅπαντες τὸν θεὸν εὐφημήσωμεν Βαπτιστὰ τοῦ Χριστοῦ.

Τὸν τῆς ἐρήμου πολίτην, καὶ τῶν Ἀγγέλων σύσκηνον, τὸ καύχημα τοῦ νέου λαοῦ, Ἰωάννην ἅπαντες τὸν θεὸν εὐφημήσωμεν, Δόξα Πατρὶ.

Ἐπὶ τῇ μνήμῃ τοῦ Προδρόμου, ἀγγελικῶς χορεύομεν, καὶ τῷ Χριστῷ βοήσωμεν. Αὐτοῦ ταῖς ἰκεσίαις Χριστέ, εἰρήνευσον τὸν κόσμον σου. Καὶ νῦν.

Διὰ παντὸς Θεοτόκε, τὸν ἐκ σου ἰκέτευε, ἀρρήτῳ λόγῳ σαρκωθέντα Θεόν, πάσης περιστάσεως, λυτρώσασθαι τοὺς δούλους σου. Κυταβαοία.

Σταυρὸν χαράξας Μωσῆς, ἐπ' εὐθείας ράβδῳ, τὴν Ἑβρὰν διέτεμε, τῷ Ἰσραὴλ περσεύσαντι. τὴν δὲ ἐπιστρεπτικῶς Φαραὼ τοῖς ἄρμασι, κροτήσας ἤνωσεν, ἐπ' εὐρας διαγράψας

τὸ ἀήττητον ὅπλον· Διὸ Χριστῷ ἄσωμεν τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι δεδόξασται.

*Κανὼν τῆς Θεοτόκου 'Ωδὴ Γ'. Οὐρανίας ἀψίδος
'Υπεραγία Θεοτόκε.*

Ἡ περιδοῖς πόλιν, καὶ λογικὴ Δέσποινα, τοῦ Παμβασιλέως δυσόπα Θεοχαρίτωτε, τῆς ἄνω πόλεως, οἰκήτορά με γένεσθαι, καὶ μὴ κατασχύνῃς με τῆς προσδοκίας μου.

'Υπεραγία Θεοτόκε.

Καταφύγων κόσμου χριστιανῶν καύχημα, σκέπη καὶ ἀντίληψις πάντων τῶν ἐλπίζοντων εἰς σέ, τὸν πεποιθότα σοι, μὴ οὖν καμὲ ὑπερίδης, ἀλλὰ τῷ ἐλέει σου Δέσποινα σῶσόν με.

Ἀπορία καὶ γνῶφος, καὶ λογισμῶν σύγχυσις, τοὺς τὸν ἀνερμήνευτον τόκον σου ἐρμηνεύοντας καλύπτει Δέσποινα, ὃν Μωϋσῆς γὰρ προσεῖδε, γνῶφιν καλυπτόμενος, τοῦτον ἐγέννησας.

Ἱεροῦ παραδείσου, καὶ ζωηροῦ χώρου με θρώσει δαλεάσας δολιὰ ὄφις ὁ δόλιος, μακρὰν ἐξώρισε, καὶ τῆς φθορᾶς τὸ χωρίον, τῆς Ἐδὲμ ἀλλάξασθαι, φθόνῳ παρέπεισεν.

Τοῦ Προδρόμου. 'Ωδὴ Γ'. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Πανάσεμνον κόριον, τοῦ μεθυσμοῦ πλησθὲν ἔφησε, Δὲς μοι, τανῦν, Κάραν Ἰωάννου, ὃ Ἡρώδῃ ἐν πίνακι.

Ἡ παῖς ἐξωρχήσατο, καὶ ὡς παράνομον τέρψασα, τὸν Ἡρώδην πρὸς φόνον ἀνθέλκει, τοῦ Προδρόμου καὶ κήρυκος.

Ὡ τῆς ἀθλιότητος, Ἡρώδῃ ἄφρων καὶ ἄνομι! ποῖα τέλμη, κόρης ἀσελγούσης, φόνον ἀδίκως ἔπραξας.

Θεοτοκίον

Δὲς ἡμῖν βοήθειαν, ταῖς ἱκεσίαις σου Πάναγνε, τὰς προσβολὰς, ἀποκρουομένη, τῶν δεινῶν περιστάσεων.

Ἔτερος Κανὼν Ἦχος ὁ αὐτὸς Οὐρανίας ἀψίδος.

Βαπτιστὰ τοῦ Χριστοῦ.

Παλιᾶς ὡς μεσότης, καὶ τῆς καινῆς Πρόδρομος εὐαγγελικῶν κηρυγμάτων σὺ προιστάμενος, μῦξιν παράνυμον, τυραννικὴν διελέγξας, εὐκλεῶς τὸν θάνατον χαίρων διάνυσας.

Ἐκ μητρὸς παρανόμου, προβιβασθὲν κόριον, ἐκβεδακχευ-

μένον, τῇ μέθῃ, Ἡρώδῃ ἔφησε. Δὲς ἐπὶ πίνακι, τὴν κεφαλὴν Ἰωάννου, τῇ μητρὶ χαρίσασθαι, δῶρον ποθοῦμενον.

Δόξα Πατρί.

Τοὺς ἐλέγχους μὴ φέρων, ὁ ἀναιδὴς τύραννος, τῆς Θεοφρουρήτου σου γλώττης, ἐνδοξε Πρόδρομε, κόρη προδίδωσι, θυμελικῶν ὀρχημάτων, τὴν σεπτὴν σου ἔπαθλον, Κάραν ἀοίδιμε.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Ἐνοικήσας Παρθένου, σωματικῶς Κύριε· ὦφθης τοῖς ἀνθρώποις, ὡς ἔπρεπε θεαθῆναι σε· ἦν καὶ ἀνέδειξας, ὡς ἀληθῆ Θεοτόκον, καὶ πιστῶν βοήθεια μόνε φιλάνθρωπε.

Καταβασία

Ράβδος εἰς τύπον τοῦ μυστηρίου παραλαμβάνετε· τῷ βλαστῷ γὰρ προκρίνει τὸν Ἱερέα. Τῇ στειρούσῃ δὲ πρώην, Ἐκκλησίᾳ νῦν ἐξήθηγε, ξύλον Σταυροῦ εἰς κράτος καὶ στερέωμα.

Αἰτησις παρὰ τοῦ Ἱερέως. 'Οὐ σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Κάθισμα ἤχ. Α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Τὸν Πρόδρομον Χριστοῦ, Βαπτιστὴν καὶ Προφήτην, τιμήσωμεν πιστοί, καθαρῶ συναιδóτι, ὡς ἐνδοξον κήρυκα, μετάνοίως διδάσκαλον, καὶ ὡς μάρτυρα παναληθῆ τοῦ Σωτῆρος· τὴν γὰρ ἄνοιαν. τὴν τοῦ Ἡρώδου ἐλέγξας, τὴν Κάραν ἐκτέμνεται.

Δόξα. Ἦχος Δ. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Νῦν ἐπέφανεν ἡμῖν, ὁ τοῦ Σωτῆρος Βαπτιστής, καὶ εὐφραίνει νοητῶς, τὰς διανοίας τῶν πιστῶν, τὸ τῆς ἐρήμου καλλώπισμα καὶ προφητῶν ἢ σφραγίς· ἔθεν τοῦ Χριστοῦ ἐδείχθης Πρόδρομος, καὶ μάρτυς ἀψευδής, τῆς παρουσίας αὐτοῦ. Πνευματικοῖς οὖν ἁσμασι συμφώνως τῷ Ἰωάννῃ βοήσωμεν· Προφῆτα κήρυξ, τῆς ἀληθείας Πρέσβευε τοῦ σωθῆναι ἡμᾶς.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Κατεπλάγησαν Ἀγνή, πάντες Ἀγγέλων οἱ χοροί, τὸ μυστήριον τῆς σῆς κυοφορίας τὸ φρικτόν· πῶς ὁ τὰ πάντα συνέχων νεύματι μόνῳ, ἀγκαλαῖς ὡς βροτὸς, τῆς σῆς συνέχεται, καὶ δέχεται ἀρχήν, ὁ προαιώνιος, καὶ γαλουχεῖται

σύμπασαν, ὁ τρέφων, πνοὴν ἀρήτων χρηστότητι ; καὶ σὲ ὡς
ζῶντος, Θεοῦ Μητέρα, εὐφημοῦντες δοξάζουσι.

ᾠδὴ Δ'. Εἰσοικήσα Κύριε. Πλ. Δ'. Ὑπεραγία Θεοτόκε.

Ἡ κοιλία σου ἄχραντε, εὐρυχωροτέρα οὐρανῶν γέγονεν,
τὸν ἀχώρητον χωρήσασα· ἐν δυσώπει σῶσαι τοὺς ὑμνοῦν-
τας σε.

Δωρεάν με ἐλέησον, νόσων τε παντοίων Κόρη ἀπήλλα-
ξον, καὶ κολάσεως ἐξάρπασον, ἢ καταφυγὴ καὶ προστα-
σία μου.

Ἐπὶ σοὶ ἀνατίθην· πᾶσαν προσδοκίαν τῆς σωτηρίας
μου, καὶ τοῦ βίου τὴν κυδέρνησιν, κεχαριτωμένην Δειπάρ-
θενε.

Ἡ ἐλπίς μου καὶ καύχημα, ἢ καταφυγὴ ζωὴ καὶ ἀν-
τίληψις, προστασία καὶ παράκλησις, σὺ ὑπάρχεις Κόρη παν-
σεβάσμιε.

ᾠδὴ Δ'. Τοῦ Προδρόμου. Σὺ μοῦ ἰσχυὲς Κύριε.

Βαπτιστὰ τοῦ Χριστοῦ.

Οὐκ ἐνεγκὼν, τὸ τῶν ἐλέγχων ἀπότομον, ὁ τοῦ νόμου
τῆς ποινῆς ὑπεύθυνος, οὐ παρρησίαν θεοσεβῆ, ὁ ταῖς ἀσελ-
γίαις τῶν ἡδονῶν συμφηρόμενος, δεσμήσας συνετήρει, τὸν
ἀϋλως τοῖς ἄνω, πρὸ τοῦ τέλους χοροῖς συναπτόμενον. Ψυ-
χοδραβὴ μέθην καὶ οἶστρον ἀκόλαστον ἐκνοσήσας, ἐκδοτος
ὁ δαίλαιος τοῖς χωρικοῖς κρότοις τῶν ποδῶν, ἀποδεδειγμένος
φονεὺς Προφῆτα· γεγέννηται· συνέλαβε γὰρ μέθην, ἀσωτίας
μητέρα, καὶ δεινὴν ἀνομίαν ἀπέτεκε. Ὅντως ἐν σοί, οὐ διε-
ψεύσθη ἡ θεία φωνή· τῶν Προφητῶν, σὺ γὰρ πέλεις περισ-
σότερος, ὡς προφητείας ἀξιωθείς, ἐξ αὐτῆς νηδύος, ἐν ἀτελεῖ
τῷ τοῦ σώματος, καὶ τὸν προφητευθέντα, ὑπὸ σοῦ Θεὸν Λό-
γον, καὶ ἰδὼν καὶ βαπτίσας, ἐν σωματι. Θεοτοκίον.

Σὺ τῶν πιστῶν, καύχημα πέλεις ἀνύμφευτε, σὺ προστα-
τις, σὺ καὶ καταφύγιον, Χριστιανῶν τεῖχος καὶ λιμὴν· πρὸς
γὰρ τὸν Γίόν σου ἐντεύξεις φέρεις Πανάμωμε, καὶ σώξεις ἐκ
κινδύνων τοὺς ἐν πίστει καὶ πόθῳ, Θεοτόκον ἀγνήν σου γι-
νώσκοντας.

Ἄλλος Κανὼν. Ἐξ ὅρων κατασκιῶν. Βαπτιστὰ τοῦ Χριστοῦ.

Οὐκ ἔφερε τοὺς σοὺς ἐλέγχους ὁ Ἠρώδης, θεράπων τοῦ
Χριστοῦ, παμμάρκα Ἰωάννη· ἔθεν ἐπλίζει τὸν ἀδικον πρὸς σὲ
φόνον, οὐκ αἰδεσθεῖς σου τὸ σεβάσμιον.

Οἷστρεφ καὶ τῇ μέθῃ, ὁμοῦ βεβακχευμένος, ὁ ἄδικος βα-
σιλεύς, σὲ παμμάρκα παρανόμως, θανατηφόρῳ ἀπάγει ψήφῳ
ἱεροφῆτα οὐκ αἰδεσθεῖς σου, τὸ σεβάσμιον.

Δόξα Πατρὶ.

Τῆς κόρης ὁ δεινός, ὑπαχθεῖς τοῖς λόγοις, Ἠρώδης ὁ δυσ-
σεβής, τῇ μοιχαλίδι δῶρον τῇ κεφαλῇ σου, Προφῆτα ζῶντος
παρέχει· ἀφ' ἧς πηγάζεις πᾶσιν ἡμῖν. Θεοτοκίον.

Χαίροις παρ' ἡμῶν Ἀγία Θεοτόκε· χαῖρε ἢ χαρὰν κυή-
σασα τῷ κόσμῳ· χαῖρε ἢ μόνῃ ἀντίληψις τῶν ἀνθρώπων,
εὐλογημένη Θεοτόκε ἀγνή. Καταβασίαι.

Εἰσακήκοα Κύριε, τῆς οἰκονομίας σου τὸ μυστήριον, κα-
τεργόησα τὰ ἔργα σου, καὶ ἐδόξασά σου τὴν θεότητα.

ᾠδὴ Ε'. Ἰῆς Θεοτοκον Ὁρθόξοντες. Ὑπεραγία Θεοτόκε.

Σωτήρα καὶ φιλόανθρωπον Κύριον ἢ τεκούσα, τῇ φιλαν-
θρωπίᾳ σου, τῆς σωτηρίας τρίβον μοι γνώρισον.

Πλέψου ἐν ὄμματι Δέσποινα Θεοτόκε, ἐπὶ τὴν ταπει-
νωσιν, τὴν ἐμὴν ἴδε καὶ σῶσόν με.

Στεφάνωσον ὡς ὅπλῳ Πανύμνητε εὐδοκίας, ἐν τῇ θείᾳ
σκέπῃ σου τὴν κεφαλὴν μου φρουροῦσά με.

Ὁ ὕψιστος σαρκούται ἐν μήτρᾳ σου, καὶ γεννᾶσαι Θεο-
τόκε ἄχραντε, καὶ καινουργεῖ τὸ ἀνθρώπινον.

ᾠδὴ Ε'. Ἰνα τί με ἀπώσω. Βαπτιστὰ τοῦ Χριστοῦ.

Μητρικαῖς ὑποθήκαις, ἄθλον τῆς ὀρχήσεως τῆς κακο-
δαίμονος, τῆς ὁμῆς λεαίνης, ὁ ὁμότερος σκύμνος ἡτήσατο,
ἦν καὶ θῆρες πάντες, ἐρημίαις ἡδλαβοῦντο, Κεφαλὴν τοῦ
Προδρόμου καὶ κήρυκος.

Ὡ τῶν σῶν ἀνεφίκτων καὶ ἀκαταλήπτων κριμάτων φι-
λάνθρωπε, ὅτι τοῦ ἐκ μήτρας, πεφυκότος δοχείον τοῦ Πνεύ-
ματος, καὶ συναυξηθέντος τῇ σωφροσύνῃ καὶ ἀγνοίᾳ, ἀσελγέξ,
κατωρχήσατο κόριον.

Προσφιλές καὶ οἰκεῖον, τῷ τὴν συζυγίαν, τὴν ἄσεμνον
στεργόντες γενεσίων πότοις, καὶ Προφήτου συνάφαι ἀναίρεσιν,
καὶ κρατῆρα πλήρη, προφητικῶν τοῖς φιληδόνοις, καὶ ἁγίων
αἱμάτων κεράσασθαι.
Θεοτοκίον.

Μητρικὴν παρησσίαν, τὴν πρὸς τὸν Υἱὸν σου κεκτημένην
Πάναγνε, συγγενοῦς προνοίας, τῆς ἡμῶν μὴ παρίδης δεό-
μεθα· ἔτι σὲ καὶ μόνην, Χριστιανοὶ πρὸς τὸν Δεσπότην, ἰλα-
σμον εὐμενῇ προβαλλόμεθα.

Ἔτερος Ὁρθορίζοντες βοῶμέν σοι. Βαπτιστὰ τοῦ Χριστοῦ.

Ὁρχήσεως ἐδίδοτο μίσθωμα, δι' ἀπάτης, τῇ κόρῃ ἐν πί-
νακι, Προδρόμου Κάρα· ὦ ἄνοια!

Τῷ λίθῳ σταζομένης τῆς Κάρας σου, θεοκήρυξ, μοιχα-
λὶς ἐτέρπετο, φρονούσα μέγα· ὦ ἄνοια! Δόξα Πατρί.

Σιγῶν σου μὲν τὴν γλῶτταν ὑπέβαλεν ὁ Ἡρώδης, ἡ δὲ
καὶ σιγήσασα, πλέον ἐλέγχει Πανεύφημε. Καὶ νῦν.

Παρθένον μετὰ τόκον ὑμνοῦμέν σε, Θεοτόκε, σὺ γὰρ τὸν
Θεὸν Λόγον σαρκὶ τῷ κόσμῳ ἐκήρυξας. Καταβασιᾶι.

Ὡ τρισμακάριστον ξύλον! ἐνῷ ἐτέθη Χριστός, ὁ Βασι-
λεὺς καὶ Κύριος· δι' οὗ πέπτοκεν ὁ ξύλῳ ἀπατήσας, τῷ ἐν
σοὶ δελεασθεὶς, Θεῷ τῷ προσπαγέντι σαρκί, τῷ παρέχοντι,
τὴν εἰρήνην ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Ὡδὴ ΣΤ'. Τῆς Θεοτόκου. Χιτῶνα μοι παράσχον.

ὑπεραγία Θεοτόκε.

Γαλήνης ἡ κυήσασα Χριστόν, τὸν αἷτιον Δέσποινα, τὸν
ἄγριον κλύδωνα, τῶν παθῶν μου δυσωπῆσε ἡμέρων.

Δραμεῖν Θεοῦ ὁδὸν τῶν ἐντολῶν, τὴν ἐστενωμένην μου
καρδίαν τοῖς πάθεσι πλατητέρα οὐρανῶν Κόρη πλατύνον.

Οὐ κέκτηται δακρύων ὀχετοῦς, ἵνα αποπλύνωμεν τὰ
ἄπειρα πταίσματα, ταῖς πρεσβείαις σου ἁγνή τούτων ρυ-
σαί με.

Ἡ Μήτηρ τοῦ Υἱοῦ σου προσλαβοῦ, ἐκ πολλῶν ὑδάτων
με παθῶν εἰς μετάνοιαν ἀποστείλασα, ἐξ ὕψους τὴν χά-
ριν σου.

Ὡδὴ ΣΙ'. Τοῦ Προδρόμου. Ἰλασθητί μοι.

Βαπτιστὰ τοῦ Χριστοῦ.

Τὸν νόμου τῶν ἐντολῶν, προκινδυνεύων, Μακάριε, ἐλέγχοις
παιδαγωγεῖς, τὸν παρανομήσαντα οὐ γὰρ ἔφησεν ἀλάματος,
δυσμενῶν πνευμάτων ριπιζόμενος προσπνεύσει.

Τῷ λίθῳ τῷ τῆς σφαγῆς ἢ Κεφαλῆς σταζομένη, ἡνέ-
χθη τῶν πορνικῶν ἀγώνων εἰς μίσθωμα, Ἡρώδην ἐλέγχουσα,
καὶ μετὰ τὸ τέλος, ὡς φύσιν συνθελώσαντα.

Ἐρήμους περιπολῶν, θριξὶ καμήλου σκεπόμενος, τὰς μὲν
ὡς φωταλαμπές, κατώκεις ἀνάκτορον, τὰς δὲ ὡς βασιλείον
περιφέρων κόσμον, τῶν παθῶν καταβασίλευσας. Θεοτοκίον.

Ρυσθείημεν τῶν δεινῶν, πταισμάτων ταῖς ἱεσίσαις σου,
Θεογενήτωρ ἁγνή· καὶ τύχοιμεν Πάναγνε, τῆς θείας ἐλάμ-
ψεως, τοῦ ἐκ σοῦ ἀρρήτως, σαρκωθέντος Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ.

Ἔτερος τοῦ Προδρόμου. Χιτῶνα μοι παράσχον.

Βαπτιστοῦ τοῦ Χριστοῦ.

Ἐπήγασας τῷ πλήθει τῶν πιστῶν, Ἰωάννη ἐνδοξε, θεῖα
διδάγματα, τὸν ἀμνὸν τὸν τοῦ Θεοῦ καταργείλας ἡμῖν.

Σεμνότητος καὶ βίον ἀκριβοῦς, ἀψευδὲς ὑπὸδειγμα, μέ-
μνησο Πρόδρομε, τῶν ὑμνούντων σε Χριστῷ παριστάμενος.

Δόξα Πατρί.

Πρεσβείαις σου Προφῆτα τοῦ Χριστοῦ, Βαπτιστὰ καὶ
Πρόδρομε, κόσμον εἰρήνευσον, διασώζων ἐκ κινδύνων τὰς
ψυχὰς ἡμῶν, Καὶ νῦν.

Ἡ μὲν διὰ λόγου ἐν γαστρί, τὸν Λόγον κυήσασα, ρυ-
σαι δεόμεθα, τῶν παγίδων τοῦ ἐχθροῦ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καταβασιᾶι.

Νοτίου θηρὸς ἐν σπλάχνοις, παλάμας Ἰωνᾶς, σταυροει-
δῶς διεκπετάσας, τὸ σωτήριον πάθος προδιετύπου σαφῶς.
Ὅθεν τριήμερος ἐκδύς τὴν υπερκόσμιον Ἀνάστασιν ὑπεζώ-
γράφησε, τοῦ σαρκὶ προσπαγέντος Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, καὶ
τριήμερῳ ἐγέρσει τὸν κόσμον φωτίσαντος.

Αἰτήσις. Σὺ γὰρ ὁ Βασιλεὺς. Κοιτάκιον ἡχος πλ. Α'.

Ἡ τοῦ Προδρόμου ἐνδοξος Ἀποτομή, οἰκονομία γέγονε

τις θεϊκή, ἵνα καὶ τοῖς ἐν Ἀδῇ τοῦ Σωτῆρος κηρύξῃ τὴν ἔλευσιν. Θρηνηῖτω οὖν Ἡρώδιās, ἄνομον φόνον αἰτήσασα, οὐ νόμον γὰρ τὸν τοῦ Θεοῦ, οὐ ζῶντα αἰῶνα ἡγάπησεν, ἀλλ' ἐπίπλαστον πρόσκαιρον.

Ὁ Οἶκος.

Τὰ γενέσια τοῦ Ἡρώδου πᾶσιν ἐφάνησαν ἀνόσια, ὅτι ἐν μέσῳ τῶν τρυφόντων, ἡ Κεφαλὴ τοῦ νηστεύοντος παρετέθη ὥσπερ ἔδεσμα. Τῇ χαρᾷ συνήφθη λύπη καὶ τῷ γέλωτι ἐκράθη πικρὸς ὀδυρμός· ὅτι τὴν Κάραν τοῦ Βαπτιστοῦ πίνακι φέρουσα, ἐπὶ πάντων εἰσῆλθεν, ὡς εἶπεν, ἡ παῖς· καὶ διὰ οἷστρον θρήνος ἐπέπεσε πᾶσι τοῖς ἀριστήσασι τότε σὺν τῷ βασιλεῖ· οὐ γὰρ ἔτερψεν ἐκείνους οὔτε Ἡρώδην αὐτόν, φησὶ καὶ ἐλυπήθησαν λύπην οὐκ ἀληθινήν, ἀλλ' ἐπίπλαστον πρόσκαιρον.

Συναξάριον

Τῇ Κ. Θ' Τοῦ μηνὸς Αὐγούστου, μνήμη τῆς Ἀποτομῆς τῆς τιμίας Κεφαλῆς τοῦ Ἀγίου ἐνδόξου Προφήτου Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου.

Σύχοι. Τέμνει κεφαλὴν χεὶρ μαιφόνος ξίφει. Τοῦ χεῖρα θέντος εἰς κεφαλὴν Κυρίου. Εἰκάδι ἄμφ' ἐνάτῃ Προδρόμου τάμεν αὐχένα χαλκός.

Τὸν Βίον ὄρα ἔμπροσθεν. Ἀργία καὶ Νηστεία.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἐορτάζομεν τὴν κατάθεσιν τοῦ ἱεροῦ Λειψάνου, τοῦ Ἀγίου καὶ δικαίου Ἰωσήφ τοῦ Ἀγιασμένου ἐκ Κρήτης.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἐορτάζομεν καὶ τὴν μνήμην τῆς Ὁσίας Θεοδώρας τῆς ἐν Θεσσαλονίκῃ τῆς ἐξ Αἰγίνης καταγομένης. Ἀλλὰ διὰ τὴν ἐορτήν τοῦ Προδρόμου μετετέθη εἰς τὴν Β' τοῦ μηνὸς Αὐγούστου. Εὑρίσκεται δὲ εἰς ἐμὲ Ἀκολουθία τῆς Ἀγίας ὅπου τὴν ἔλαβα ἐκ τοῦ Ναοῦ τῆς ἐν Θεσσαλονίκῃ ὅπου ἡξιώθην τῷ 1904 νὰ προσκυνήσω τὴν Ἀγίαν τῆς Κάραν. **Γεώργ. Α. Βουτέρης** Ἱερεὺς.

Ταῖς τοῦ σοῦ Προδρόμου Χριστὲ ὁ Θεὸς καὶ πάντων τῶν Ἀγίων ἐλέησον ἡμᾶς Ἀμήν,

Ὡδὴ ζ'. Παῖδες Ἑβραίων Κανὼν τῆς Θεοτόκου Ὑπεραγία Θεοτόκε.

Πίστει καὶ πόθῳ σοι προστρέχω τῶν πταισμάτων ταῖς σειραῖς κατεσφυγμένος, διὰ σπλάχνα ἐλέους, λύσον μοι βοῶντα, εὐλογημένος Πάναγνε, ὁ καρπὸς τῆς σῆς κοιλίας.

Ρεῖθρον ἰάσεως μοι ἐλῶσον, καὶ κατάρθωσον τὴν κάμινον Παρθένε, ἡδονῶν καὶ παθῶν, πταισμάτων τε καὶ νόσων, οὐ γὰρ ἐλυστάνουσα, ζωῆς θείας γλυκὺ ρεῖθρον.

Ἐλαφος διατετρωμένος, Παναμώμητε βολίον ἰσθόλοισι, τοῦ ἐλέους τοῦ σοῦ, διψῶ πεινῶ βανίδας, ὡς ἵν' ἐκρούσωμαι, τὸν ποτὲ θανατηφόρον.

Πᾶσαν εἰς σὲ τὴν προσδοκίαν, ἀνατίθμι Παρθένε τῆς ζωῆς μου, μὴ παρίδης διό, ἀλλ' ἄκτειρον καὶ σῶσον, καὶ τοῖς ἐκεῖ με λύτρωσε, αἰωνίου καταδίκης.

Τοῦ Προδρόμου Ἦχ, ζ' Θεοῦ συγκατάβασιν.

Βαπτιστὰ τοῦ Χριστοῦ.

Ἀκόλαστον ὄρεξιν δαινῆν τε μέθην καθοπλισάμενος, προσβαλὼν κατερράγης, πρὸς ἐγκρατείας πύργον ἀκλόνητον, καὶ σωφροσύνης πρὸς πόλιν ἀπόρθητον, τὸν τοῦ Χριστοῦ Βαπτιστὴν, Ἡρώδη ἄνομε.

Οὐκ ἔφριξε, Πρόδρομε οὐ συνεστάλη, οὐ κατενάρκησεν, ἡ μεμαθητευμένη τῷ διαδόλῳ, τὴν σὴν προσφέρουσα, τιμίαν Κάραν, ἀναιδῶς ἐν πίνακι, προδιδασμοῖς μητρικαῖς ἐκμοχλεῦθεῖσα τὸν νοῦν.

Ὡς λύχνος προέλαμψας, προαπεστάλης δὲ ὥσπερ Ἀγγελος· ὡς Προφήτης κηρύττεις, ἄμυν Θεοῦ τὸν φανέντα Χριστόν· ὡς Μάρτυς ξίφει κεφαλὴν ἐκτέμνηται, προκαταγγέλλων αὐτόν, καὶ τοῖς ἐν Ἀδῇ νεκροῖς. Θεοτοκίον.

Ρυσθέντες τῷ τόκῳ σου, τῆς καταδίκης τοῦ πάλαι πτώματος, τὴν φανείσαν αἰτίαν, ἐλευθερίας σε Μητροπάρθενε, σὺν τῷ Ἰῶφ σὺν τῷ δοῦντι ἀντίλιτρον, ὑπὲρ ἡμῶν ἑαυτὸν αἰεὶ δοξάζομεν.

Ἔτερος. Παῖδες Ἑβραίων. Βαπτιστὰ τοῦ Χριστοῦ.

Δούλος Δεσπότης παρουσίαν, ἐσσωφῶρος τε ἡλίον προμη-

νύων. Ἰωάννης εἰς Ἀθην, ἀνέδραμε κραυγάζων. Εὐλογητὸς εἰ Κύριε, ὁ θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὡς τῆς Ἡρώδου ἀφροσύνης! τὸν ἰσάγγελον ἐν σώματι αὐλῶν, τῇ ἀσέμνῳ γυναικί εἰς παίγιον δωρεῖται. Εὐλογητὸς εἰ κράζωντας, ὁ θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Δέξαι με Ἄγιε Ἀγίων, λιτανεύοντα ὑπὲρ τῆς Ἐκκλησίας, τῇ Δεσπότῃ βοᾷ, ὁ Πρόδρομος κραυγάζων. Εὐλογητὸς εἰ κράζοντα, ὁ θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας. Καὶ ἰὼν Θεοτοκίον.

Ἔστησας ρύμην τοῦ θανάτου, τὸν ἀθάνατον θεὸν ὡς συλλαβοῦσα, καὶ τεκοῦσα Ἀγνή. ὦ πάντες μελωδοῦμεν· εὐλογητὸς εἰ Κύριε, ὁ θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας. Καταβασαί.

Ἐκνοον πρόσταγμα τυρράννου δυσσεβοῦς λαοὺς ἐκλόνησε πνέον ἀπειλῆς, καὶ δυσφημίας θεοσταγούς. Ὅμως τρεῖς παίδας οὐκ ἔδειμάτωσε, θυμὸς θηριώδης, οὐ πῦρ βρόμων· ἀλλ' ἀντιχοῦντι δροσοδόλῳ πνεύματι, πυρὶ σινόντες ἔφαλλον. Ὁ ὑπερύμνητος τῶν Πατέρων καὶ ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἰ.

Ὡδὴ Η'. Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Τὸν Βασιλέα.

ὑπεραγία Θεοτόκε.

Ἐν τῇ νηδί σου τὸν πρὸ σοῦ συλλαβοῦσα Θεομήτωρ ἀχραντε Μαρία, τέτοκας ἀρρήστως Χριστὸν τὸν Βασιλέα.

Ἵνα δοξάζω καὶ προσκυνῶ μετὰ δέους, σοῦ τὸ πάνσεπτον ὄνομα Κόρη, θλίψεώς με πάσης, ἐκλύτρωσαι καὶ βλάβης.

Φέρεις ὡς βρέφος ἐν ταῖς Ἀγίαις χερσὶ σου, τὸν τὰ πάντα φέροντα τῇ λόγῳ· ὅθεν σὺν αὐτῇ σὲ ὑμνοῦμεν εἰς αἰῶνας.

Ὡς ἀσφαλῆσας ἐλπίδα μόνην κατέχων, καθικετεύω ἁμαρτιῶν, καὶ κινδύνων, ἀχραντε Μαρία ἐκλύτρωσαί με τάχῃ.

Ὡδὴ Η'. Τοῦ Προδρόμου. Ἐπιαιλουσιως κάμνον. Βαπτιστὰ τοῦ Χριστοῦ.

Ὁ προδραμὼν τοῦ τόκου σου, καὶ τοῦ θεοῦ παθήματος, ἐν τοῖς κατωτάτοις, διὰ ξίφους γίνεται, Προφήτης καὶ Ἀγγελος, καὶ τοῖς ἐκεῖ εἰσόδου σου, ὡς φωνὴ τοῦ Λόγου, Ἰωάννης κραυγάζων. Νεκροὶ τὸν ζωοδότην, τυφλοὶ τὸν φωτοδότην, αἰχμάλωτοι τὸν ρύστην, Χριστὸν ὑπερυψοῦτε.

Παρθενικῆς γεννήσεως, προσδραμὼν ἐκ στείρωσεως, νῦν τῆς ἐκουσίῳ, τοῦ τὰ πάντα κτίσαντος, ὑπῆρξας σταυρώσεως, προσδευτῆς ἐκτιμήσεως, τῆς κεφαλικῆς, τοῖς ἐν Ἀθῇ, κραυγάζων. Νεκροὶ τὸν ζωοδότην, τυφλοὶ τὸν φωτοδότην, αἰχμάλωτοι τὸν ρύστην, Χριστὸν ὑπερυψοῦτε.

Τῆς κεφαλῆς τοῦ σώματος ἐκτιμείσεως σου Πρόδρομε, ἡ τῆς σῆς σαρκὸς, ψυχῇ ἡγεμονεύουσα, ἐκ ταύτης διήρητο· ἀλλ' ἡ θεότης ἐκ τῆς σαρκὸς, τοῦ Ἐμμανουὴλ οὐ διηρέθη ἐντεῦθεν, ὅσοτον οὐ συνετρίβη τοῦ Θεοῦ καὶ Δεσπότου· διὸ ὑπερυψοῦμεν αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον

Κυριοτόκε Δέσποινα, τῆς ψυχῆς μου τραύματα καὶ τὰς ὀφειλάς, τῇ συμπαθεῖ πρεσβείᾳ σου, Παρθένε ἐξάλειψον, καὶ πεπτωκότα ἐγείρον· σῶσον με πανάμωμε, τὸν ἄσωτον σῶσον οὐ γὰρ μου εἰ προστάτις καὶ ἀντίληψις μόνη ἁγνή εὐλογημένη, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἄλλος ὁ αὐτὸς Εἰρμός. Βαπτιστὰ τοῦ Χριστοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Παρανομῶν ὁ τύραννος, Ἡρώδης ὁ ἀλήστῳ ποτέ, καὶ εἰς εὐωχίαν, γενεσίων παρατρωτέα, τὴν παῖδα ὀρχήσασθαι, παρασκευάζει ὄρκοις, αὐτὴν πείσας πᾶσαν αἴτησιν, αὐτῆς ἐκ πληρῶσαι· ἡ δὲ ἐκβιβασθεῖσα, διδασκαίς ταῖς μητρφαῖς, ἐν πίνακι αἰτεῖται, τὴν Κάραν τοῦ Προδρόμου.

Μιαυφονίας ἐγκλημα, ἐναυτῇ κληρωσάμενος, κόλασιν ἀπέραντον, Ἡρώδης ὁ ἄθλιος, ὁ ἀναξ εἰσπράττεται, παρανομήσας ἄθεσμα· ἔδεσμα γὰρ ὥσμερ, τῇ τραπέζῃ προσάγει, τὴν Κάραν τοῦ Προδρόμου, ἀπελέγχουσαν τοῦτον, σὺν τῇ Ἡρωδιάδι, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ φαεινὸς Ἀπόστολος τοῦ Κυρίου καὶ Πρόδρομος, μάκαρ Ἰωάννη, Προφητῶν ὁ πρόκριτος, λιταῖς σου περισώζε, τοὺς ἐκτελοῦντας πόθῳ σου, μνήμην τὴν παιδρὰν καὶ φωτοφόρον βοῶντας. Οἱ παῖδες εὐλογεῖται, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ἀγιοτέρα πέφυκας, τῶν Ἀγγέλων κύησας Κόρη Πα-
ναγία, τὸν Ἅγιον, δι' οἶκτον γενόμενον, ὥσπερ ἐσ-
μὲν ἀφύρτως βροτοί, σῶσαι τοὺς αὐτῷ ἀναβοῶντας ἀπαύστως
Οἱ παῖδες εὐλογεῖται, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε,
Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Καταβασία.

Εὐλογεῖτε Παῖδες, τῆς Τριάδος ἰσάριθμοι, Δημιουργὸν
Πατέρα Θεόν· ὑμνεῖτε τὸν συγκαταβάντα Λόγον, καὶ τὸ πῦρ
εἰς δρόσον μεταποιήσαντα, καὶ ὑπερυψοῦτε, τὸ πᾶσι ζῶν
παρέχον, Πνεῦμα πανάγιον εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὡδή θ'. Τῆς Θεοτόκου. Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Τοὺς σοὺς οἰκτροὺς οἰκέτης οἰκτεῖρησον Παρθένα, ἀνιά-
ρου τε παντὸς ἐλευθέρωσον, ἐπιφορὰς ἐπιούσας ἀναγκιτίζουσα.

Ἰλάσθητι Σωτήρ μου, πᾶσι τοῖς τιμῶσι, τὴν ὑπερένδοξον
ὄντως Μητέρα σου, καὶ παραδείσου τῆς δόξης δειξὼν οἰκί-
τορας.

Ὅδὸν κακίας πάσης ἑδραῖον ἐντόνως, τῶν ἀρετῶν τὴν
ὁδὸν δὲ παρέδραμον, ὁδὸν μοι γνώρισον Κόρη, ἐν ἣ πορεύ-
σομαι.

Ἦμνον σου τελευταῖον, πρῶτον τε καὶ μέσον, τοῦ Ἀρ-
χαγγέλου τὸ χαῖρε προσφέρω σεμνὴ· σοὶ γὰρ κατάλληλον ἄλ-
λον εὑρεῖν οὐ δύναμαι.

Τοῦ Προδρόμου. Ἐφριξε πᾶσα ἀκοή. Βαπτιστὰ τοῦ
Χριστοῦ, πρόσβενε.

Ἐφριξε φάλαγγ' πονηρά, καὶ ὁ ταύτης πρωτοστάτης διά-
βολος, τὴν Θεολόγον σου, Προφῆτα γλώσσα Χριστὸν κη-
ρύττουσαν, καὶ διὰ κόρης ἀσελγοῦς, Ἡρώδην ἀνέπεισε, κα-
ρατομήσαι σε· ἀλλ' ἡμεῖς σε οἱ πιστοὶ μεγαλύνωμεν.

Φάραγξ μὲν φύσις ταπεινὴ, ἀνυψώθη καὶ βουνὸς τεταπεί-
νεται, ἡ τοῦ θανάτου ὄφρυς· φωνὴ βοῶντος γὰρ ἀνακέκραγεν,
ἐν τοῖς ἐρήμοις τοῦ φωτός, τοῦ Ἄδου σκηνώμασι. Τὰς πύ-
λας ἄρατε· Βασιλεὺς γὰρ δυνατὸς εἰσελεύσεται.

Φρίττουσι πάθη τῶν βροτῶν, καὶ τῷ φόβῳ δραπετεύουσι

δαίμονες, τὴν ἐπισκίασιν, τῆς ἐκ Θεοῦ σου δοθείσης χάριτος·
ἀλλ' ἀμφοτέρων πειρασμῶν, τὴν ποίμνην σου φύλαττε, Κυ-
ρὼν Πρόδρομε, τὴν ἐν πίστει σε αἰετὶ μαγαλύνουσαν.

Θεοτοκίον.

Ἐντεινε καὶ κατευοδοῦ, καὶ βασίλευε Υἱὲ Θεομήτορος,
Ἰσμαηλίτην λαὸν καθυποτάσσων τὸν πολεμοῦντα ἡμᾶς, τῷ
ὀρθοδόξῳ βασιλεῖ, νίκας χαριζόμενος, κατὰ βαρβάρων ἐχθρῶν,
ταῖς πρεσβείαις τῆς τεκούσης σε Λόγε Θεοῦ.

Ἐιερος Κανὼν. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ Βαπτιστὰ τοῦ Χριστοῦ.

Φωνὴ βοῶντος ἔφυς ὁ Βαπτιστὰ ἐκ Προφήτου Προφή-
της γὰρ ἔλαμψας, ἐν τῇ ἐρήμῳ. Μετανοεῖτε πᾶσι βοῶν· καὶ
τὸν Ἡρώδην ἠλεγξας πράττοντα ἀσεμνῶς τὰ ἀσελγή· διὸ
καὶ τοῖς ἐν Ἄδῃ προέδραμες κηρύττων τὴν βασιλείαν τοῦ
Θεοῦ ἡμῶν.

Μητρὸς Ἡρωδιάδος ἐκδιασθέν, ἀναιδέστατον κόριον
ἔκτησε, τοῦ Βαπτιστοῦ κάραν ἐκμηθήναι τὴν ἱεράν, τότε
Ἡρώδης τάχιστα ἔδεσμα καθάπερ παραταθέν, προστάττει ἐν
τριβλίῳ, δοθῆναι ὥσπερ δῶρον, τούτου ἐλέγχουσα τὴν ἄνοιαν.

Λόξα Πατρί.

Ὡς μάρτυς καὶ Προφήτης καὶ Βαπτιστής, ὡς φωνὴ τε
καὶ λύχνος καὶ Ἀγγελος, ὑπὸ Θεοῦ μείζων Προφητῶν τε
μαρτυρηθεὶς, δυσώπησον τὸν Κύριον, ρύσασθαι παντοίων ἐκ
πειρασμῶν καὶ βλάβης ἐναντίας, τοὺς πόθῳ ἐκτελοῦντας, σοὺ
τὴν φωσφόρον μνήμην Πρόδρομε.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Ὡράθης ὁ Παρθένα Μητέρα Θεοῦ, ὑπὲρ φύσιν τεκούσα ἐν
σώματι, τὸν ἀγαθόν, Λόγον ἐκ Καρδίας τῆς ἑαυτοῦ, ὃν ὁ
Πατὴρ ἠρεῦξατο, πάντων πρὸ αἰῶνων ὡς ἀγαθόν, ὃν νῦν καὶ
τῶν σωμάτων, ἐπέκεινα νοοῦμεν, εἰ καὶ τὸ σῶμα περιβέ-
βληται.

Καταβασίαι.

Μυστικῶς εἰ Θεοτόκε Παράδεισος, ἀγεωργήτως βλαστή-
σασα Χριστόν, ὅψ' οὐ τὸ τοῦ Σταυροῦ ζωηφόρον ἐν γῇ, πε-
φυτουργῆται δένδρον· διὸ νῦν ὕψουμένου, προσκυνοῦντες αὐτόν
σε μεγαλύνωμεν.

Ὁ διὰ θρώσεως τοῦ ξύλου, τῇ γένει προσγενόμενος θάνατος, διὰ Σταυροῦ κατήγγηται σήμερον· τῆς γὰρ προμήτορος ἡ παγγενὴς κατὰρα διαλέλνται, τῇ βλαστῇ τῆς Ἀγνῆς θεομήτορος, ἣν πᾶσαι αἱ δυνάμεις τῶν Οὐρανῶν μεγαλύνουσιν.

Ἐξαποστειλᾶριον. Τῶν Μαθητῶν

Τὸν ἐν προφήταις μεῖζονα γνωρισθέντα, καὶ Ἀποστόλων πρόκριτον γεγονότα, ὕμνοις ἐγκωμίων στεφανώσωμεν, τὸν Πρόδρομον τῆς χάριτος· τὴν κεφαλὴν γὰρ ἐτμήθη, διὰ τὸν νόμον Κυρίου.

Ἑτερον. Ὁ Οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Ὁ ἀσελγὴς Ἡρώδης, τὸν τῆς ἀγνοίας φυτουργόν, σὲ Βαπτιστὰ τοῦ Σωτῆρος, κατατομήσας δολερῶς, σοῦ τοῦ ἐλέγχους τῆς γλώττης τεμεῖν οὐκ ἔσχυσεν ὅλως.

Θεοτοκίον.

Ἡ τὴν ἄραν τοῦ κόσμου, τῇ θείῃ τόκῃ σου σεμνῇ, ἐξαφανίσα ποίμνην, σὲ λιτανεύουσαν πιστῶς, ἀπὸ παντὸς κινδύνου ρῦσαι πρεσβείαις σου Κόρη.

Εἰς τοὺς Αἰῶνες ἰσιῶμεν Στίχους Δ'. Ψάλλομεν Συχηρὰ Προσόμοια 3.

Δευτεροῦντες τὸ πρῶτον. Ἦχος πλ. Δ'. Ὁ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Ὁ τοῦ παραδόξου θαύματος· τὴν ἱερὰν Κεφαλὴν, καὶ Ἀγγέλοις αἰδέσιμον, ἀσελγὲς ἀκόλαστον, περιέφερε κόριον· τὴν ἐλέγχεσαν, γλώσσαν παράνομον, τῇ μοιχαλίδι, μητρὶ προσέφερον. Ὁ τῆς ἀφάτου σου, ἀνοχῆς φιλόανθρωπε, δι' ἧς Χριστὲ σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν, ὡς μόνος εὐσπλαχνος Δίς.

Ὁ τῆς Ἡρώδου πορώσεως! Ὁ ἀτιμήσας Θεὸν, τοῖς τοῦ νόμου ἐκλύσεσι, τὴν τῶν ἔρκων τήρησιν, δολερῶς ὑποκρίνεται· καὶ τῇ μοιχείᾳ φόνον προστίθῃσιν, ὁ σκυθρωπάζων σχηματιζόμενος. Ὁ τῆς ἀρήτου σου, συμπαθείας Δέσποτα! δι' ἧς Χριστὲ, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν, ὡς μόνος εὐσπλαχνος.

Ὁ τῆς ὑπὲρ νοῦν ἐκπλήξεως! τῶν Προφητῶν ἡ σφραγίς, ὁ ἐπίγειος Ἀγγελος, πορνικῆς ὀρχήσεως, ἀναδείκνυται ἐπαθλον· ἡ θεολόγος γλῶσσα προπέμπεται· καὶ τοῖς ἐν Ἀδῇ,

Χριστὸν προάγγελος. Ὁ τῆς ἀρήτου σου προμηθείας Δέσποτα! δι' ἧς Χριστὲ, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν ὡς μόνος εὐσπλαχνος.

Ἀδξα Πατρί. Ἦχος πλ. Β'.

Πάλιν Ἡρώδης μαίνεται, πάλιν ταραττέται. Ὁ ὄρχημα δόλιον, καὶ πότος μετὰ δόλου! Ὁ Βαπτιστὴς ἀπατέμετο, καὶ Ἡρώδης ἐταράττετο. Πρεσβείαις Κύριε, τοῦ σοῦ Προδρόμου τὴν εἰρήνην παράσχου ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Θεοτόκε σὺ εἰ ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινὴ ἡ βλαστήσασα τὸν καρπὸν τῆς ζωῆς, σὲ ἱκετεύομεν, πρέσβευε Δέσποινα, μετὰ τοῦ σοῦ Προδρόμου, καὶ πάντων τῶν Ἀγίων, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δοξολογία Μεγάλῃ καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Προδρόμου.

Δίδεται καὶ ἅγιον ἔλαιον τοῖς ἀδελφοῖς, ἐνῶ ψάλλομεν τὰ Ἰδιόμελα ταῦτα εἰς Ἦχον Δ'.

Γενένιον ἀθέμιτον, καὶ συμπόσιον ἀναιδέστατον, Ἡρώδης ἀπατέλεσεν, ἀκολασία γὰρ γυναικεία θελγόμενος, καὶ ἀσεβῆ θηλυμανίᾳ κεντούμενος, ἀπέτεμε κεφαλὴν Προδρομικὴν, ἀλλ' οὐκ ἐξέτεμε γλῶσσαν Προφητικὴν, ἐλέγχουσαν αὐτοῦ τὴν παράνοιαν. Ἐξέχεεν αἷμα ἁθῶν, καλύψαι θέλων ἁμαρτίαν ἁθεσμον· ἀλλ' οὐκ ἐν τούτῳ ἀπέκρυψε φωνὴν, δοῶντος πᾶσι μετάνοιαν. Ἐκεῖνος μὲν συνωσφραίνετο φόνῳ, ἡμεῖς δὲ συνεορτάσωμεν πόθῳ, τοῦ Ἰαπτιστοῦ Ἰωάννου τὴν μακαρίαν σφαγὴν· προέλαβε γὰρ ἐν Ἀδου τὴν ζωὴν κηρῦσαι, τοῖς ἐν σκότει καὶ σκιᾷ θανάτου καθημένοις, τὴν ἐξ ὕψους ἀνατολήν, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν τὸν μόνον πολυέλεον.

Τὸν Προφῆτην καὶ Μάρτυρα, καὶ Βαπτιστὴν τοῦ Σωτῆρος, δεῦτε λαοὶ εὐφημήσωμεν. Οὗτος γὰρ ἐν σαρκὶ Ἀγγελος ὑπάρχων, τὸν Ἡρώδην διήλεγε, τῆς παρανομίας μοιχείας, τὴν πράξιν καὶ τακρίνας αὐτοῦ, καὶ δι' ἀνόμιου ὀρχήσεως τὴν τιμίαν κεφαλὴν ἀποτέμενε, ὁ τοῖς ἐν Ἀδῇ εὐαγγελιζόμενος, τὴν ἐκ νεκρῶν ἀνάστασιν, καὶ πρεσβέων ἐκτενῶς τῇ Κυρίῳ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα Πατρί. Ἦχος ὁ αὐτός.

Τὸν Προφήτην καὶ Βαπτιστὴν τοῦ Σωτῆρος, δεῦτε πιστοὶ εὐφημήσωμεν· ὅτι φυγαδεύων, ἐν τῇ ἐρήμῳ ἠδύλιζετο, μέλι ἄγριον καὶ ἀκρίδας ἐσθίων· καὶ βασιλέα παρανομοῦντα ἤλεγξε· ἡμῶν δὲ τὴν λιγοψυχίαν παρεκάλει, λέγων· Μετανοεῖτε ἡγγικε γὰρ ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων Ἀμήν.

Ἐκ παντοίων κινδύνων τοὺς δούλους σου φύλαττε εὐλογημένη Θεοτόκε, ἵνα δοξάζομεν τὴν ἐλπίδα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ τυπικὰ καὶ οἱ μακαρισμοὶ γ' καὶ ζ' ὡδῆς τῶν Κανόνων.

Γ. Α. Βουτέρης Ἱερέυς.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν. Τὰ Ἀντίφωνα Α'.

Ἴδού ἐμάκρυνα φυγαδεύων καὶ ἠδύλιθην ἐν τῇ ἐρήμῳ.

Ταῖς Πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου σῶτερ σῶσον ἡμᾶς.

Ῥυμειώθην πελεκᾶνι ἐρημικῷ.

Ἐγεννήθην ὡς εἰ νυκτοκόραξ οἰκῶν ἐν οἰκοπέδῳ.

Ἠγρύπνησα καὶ ἐγενόμην ὡς στρουθίον μονάζον ἐπὶ δώματος. Ἀντίφωνον Β'.

Ἐξελήτησε σε τὸ πρόσωπόν σου, τὸ πρόσωπόν σου Κύριε ζητήσω.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν Ἀγίοις θαυμαστός ψάλλοντάς σοι Ἀλληλούια. Ἐδίδασέ σε ἡ ψυχὴ μου ποσαπλῶς σοι ἡ σὰρξ μου ἐν γῇ ἐρήμῳ.

Διὰ τοὺς λόγους τῶν χειλέων σου ἐγὼ ἐφύλαξα ὁδοὺς σκληράς. Οὐκ ἔκρυφα τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειαν σου ἀπὸ συναγωγῆς πολλῆς. Ἀντίφωνον Γ'.

Εἶπα τοῖς παρανομοῦσι, μὴ παρανομεῖτε, καὶ τοῖς ἁμαρτάνουσι, μὴ ὑψοῦτε κέρας. (Μνήμη δικαίου μετ' ἐγκωμίων ὅρα ἔμπροσθεν).

Ἴδού τὰ χεῖλη σου μὴ κωλύσω, Κύριε σὺ ἔγνως.

Καὶ ἡ γλῶσσά μου μελετήσῃ τὴν δικαιοσύνην σου, ὅλην τὴν ἡμέραν τὸν ἔπαιμόν σου.

Ὁ τίμιος Πρόδρομος ἐν τῇ γεννήσῃ αὐτοῦ, δεσμοὺς διερίξατο τῆς στερευούσης μητρὸς, ἐν δὲ τῇ σφαγῇ αὐτοῦ, ἐσφυγξε τὰς σφραγίδας τῆς ἐν Θεῷ ἀγνοίας, ἔλεγχος χρηματίσας τῆς Ἡρώδου μοιχείας, αὐτοῦ Χριστὲ ἱκεσίαις πάντα ἐλέησον.

Εἰσοδος. Τὸ Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ, σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν Ἀγίοις θαυμαστός, πρεσβείαις τοῦ Προδρόμου, ψάλλοντάς σοι Ἀλληλούια. Τὸ Ἀπολυτίκιον (οἷον βούλει).

Τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ. Τὸ Κοιτάκιον τοῦ Προδρόμου.

Ἡ τοῦ Προδρόμου ἐνδοξος ἀποτομή, οἰκονομία γέγονε τῆς θεϊκῆς, ἵνα καὶ τοῖς ἐν Ἀδῇ τοῦ Σωτῆρος κηρύξῃ τὴν ἔλευσιν· θρηνεῖται οὖν Ἡρωδιάς, ἄνομον φόνον αἰτήσασα, οὐ νόμον γὰρ τὸν τοῦ Θεοῦ, οὐ ζῶντα αἰῶνα ἠγάπησεν, ἀλλ' ἐπίπλαστον πρόδοικον.

Καὶ τὸ Κοιτάκιον τῆς Θεοτόκου. Ἦχος Δ'.

Ἰωαννὴς καὶ Ἄννα ἐνειδισμοῦ ἀτεκνίας, καὶ Ἀδὰμ καὶ Ἑῶα ἐκ τῆς φθορᾶς τοῦ θανάτου, ἡλευθερώθησαν Ἀχραντε ἐν τῇ ἀγίᾳ Γεννήσῃ σου· Αὐτὴν ἐωρτάζει καὶ ὁ λαός σου· ἐνοχῆς τῶν πταισμάτων λυτρωθεὶς ἐν τῷ κράζειν σοι· Ἡ στείρα τίττει τὴν Θεοτόκον, καὶ τροφὸν τῆς ζωῆς ἡμῶν.

Τὸν Τρισάγιον καὶ ὁ Ἀπόστολος.

Προκείμενον ἡχος βαρύ. Εὐφρανθήσεται δίκαιος ἐν Κυρίῳ. Στίχ. Εἰσάκουσον, ὁ Θεός, τῆς φωνῆς μου. Πράξεων τῶν Ἀποστόλων τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ὡς ἐπλήρου ὁ Ἰωάννης τὸν δρόμον, ἔλεγε· Τίνα με ὑπονεῖτε εἶναι; οὐχ' εἰμὶ ἐγώ, ἀλλ' ἰδοὺ, ἔρχεται μετ' ἐμέ, οὗ οὐκ εἰμὶ ἄξιος· τὸ ὑπόδημα τῶν ποδῶν λῦσαι. Ἄνδρες ἀδελφοί, υἱοὶ γέννους Ἀβραάμ, καὶ οἱ ἐν ὑμῖν φοβούμενοι τὸν Θεόν, ὑμῖν ὁ

λόγος τῆς σωτηρίας ταύτης ἀπεστάλη. Οἱ γὰρ κατοικοῦν-
τες ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ οἱ ἄρχοντες αὐτῶν, τοῦτον ἄγνο-
ήσαντες, καὶ τὰς φωνὰς τῶν Προφητῶν, τὰς κατὰ πᾶν
Σάββατον ἀναγινωσκομένας, κρίναντες ἐπλήρωσαν· καὶ
μηδεμίαν αἰτίαν θανάτου εὐρόντες, ἠτήσαντο Πιλάτον ἀ-
ναιρεθῆναι αὐτόν. Ὡς δὲ ἐτέλεσαν ἅπαντα τὰ περὶ αὐτοῦ
γεγραμμένα, καθελόντες ἀπὸ τοῦ ξύλου, ἔθηκαν εἰς μνη-
μεῖον· ὁ δὲ Θεὸς ἔγειρεν αὐτὸν ἐκ νεκρῶν· ὃς ὤφθη ἐπὶ
ἡμέρας πλείους, τοῖς συναναβᾶσιν αὐτῷ ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας
εἰς Ἱερουσαλὴμ, οἵτινες εἰσὶ μαρτυρεῖς αὐτοῦ πρὸς τὸν
λαόν. Καὶ ἡμεῖς ὑμᾶς εὐαγγελιζόμεθα τὴν πρὸς τοὺς Πα-
τέρας ἐπαγγελίαν γενομένην, ὅτι ταύτην ὁ Θεὸς ἐκπεπλή-
ρωκε τοῖς τέκνοις αὐτῶν ἡμῖν, ἀναστήσας Ἰησοῦν.

*Ἀλληλοῦϊα ἡχ. Δ'. Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει
Περφυτενμένος ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου.*

Εἰς τὴν Λειτουργίαν. Εὐαγγέλιον. Ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκον.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἤκουσεν ὁ Ἡρώδης ὁ βασιλεὺς
τὴν ἀκοὴν Ἰησοῦ, (φανερὸν γὰρ ἐγένετο τὸ ὄνομα αὐτοῦ),
καὶ ἔλεγεν· Ὅτι Ἰωάννης ὁ Βαπτιστὴς ἐκ νεκρῶν ἠγέρθη,
καὶ διὰ τοῦτο ἐνεργοῦσιν αἱ δυνάμεις ἐν αὐτῷ. Ἄλλοι ἔ-
λεγον. Ὅτι Ἡλίας ἐστίν· ἄλλοι δὲ ἔλεγον. Ὅτι προφή-
της ἐστίν, ἢ ὡς εἷς τῶν προφητῶν. Ἀκούσας δὲ ὁ Ἡρώ-
δης, εἶπεν. Ὅτι, ὃν ἐγὼ ἀπεκεφάλισα Ἰωάννην, οὗτος ἐ-
στίν· αὐτὸς ἠγέρθη ἐκ νεκρῶν· Αὐτὸς γὰρ ὁ Ἡρώδης ἀ-
ποστείλας ἐκράτησε τὸν Ἰωάννην, καὶ ἔδωκεν αὐτὸν ἐν
τῇ φυλακῇ διὰ Ἡρωδιάδα τὴν γυναῖκα Φιλίππου τοῦ ἀ-
δελφοῦ αὐτοῦ, ὅτι αὐτὴν ἐγάμησεν. Ἔλεγε γὰρ ὁ Ἰωάννης
τῷ Ἡρώδῃ. Ὅτι οὐκ ἔξεστί σου ἔχειν τὴν γυναῖκα τοῦ ἀ-
δελφοῦ σου. Ἡ δὲ Ἡρωδιὰς ἐνεῖχεν αὐτῷ, καὶ ᾔθελεν
αὐτὸν ἀποκτεῖναι, καὶ οὐκ ἠδύνατο. Ὁ γὰρ Ἡρώδης ἐφο-
βεῖτο τὸν Ἰωάννην, εἰδὼν αὐτὸν ἄνδρα δίκαιον καὶ ἅγιον,
καὶ συνετήρει αὐτόν· καὶ ἀκούσας αὐτοῦ, πολλὰ ἐποίει καὶ
ἠδὲως αὐτοῦ ἤκουε. Καὶ γενομένης ἡμέρας εὐκαιροῦ, ὅτε
Ἡρώδης τοῖς γενεσίῳ αὐτοῦ δέιπνον ἐποίει τοῖς μεγι-

στᾶσιν αὐτοῦ καὶ τοῖς χιλιάρχοις καὶ τοῖς πρώτοις τῆς Γα-
λιλαίας, καὶ εἰσελθούσης τῆς θυγατρὸς αὐτῆς τῆς Ἡ-
ρωδιάδος, καὶ ὀρχησαμένης, καὶ ἀρεσάσης τῷ Ἡρώδῃ καὶ
τοῖς συνανακειμένοις, εἶπεν ὁ Βασιλεὺς τῷ κορασίῳ. Αἴτη-
σόν με ὃν ἐὰν θέλῃς καὶ δώσω σοι. Καὶ ὤμοσεν αὐτῇ.
Ὅτι, ὃ ἐὰν με αἰτήσας δώσω σοι, ἕως ἡμῖς τῆς βασι-
λείας μου. Ἡ δὲ ἐξελθοῦσα, εἶπε τῇ μητρὶ αὐτῆς. Τί αἰ-
τήσωμαι; Τὴν κεφαλὴν Ἰωάννου τοῦ Βαπτιστοῦ. Καὶ εἰ-
σελθοῦσα εὐθέως μετὰ σπουδῆς πρὸς τὸν βασιλέα, ἠτήσα-
το λέγουσα· θέλω ἵνα μοι δῶς ἐξ αὐτῆς ἐπὶ πίνακι τὴν κε-
φαλὴν Ἰωάννου τοῦ Βαπτιστοῦ. Καὶ περίλυπος γενόμενος
ὁ Βασιλεὺς, διὰ τοὺς ὅρκους καὶ τοὺς συνανακειμένους
οὐκ ᾔδελήσεν αὐτὴν ἀθετῆσαι. Καὶ εὐθέως ἀποστείλας ὁ
βασιλεὺς σπεκουλάτωρα, ἐπέταξεν ἐνεχθῆναι τὴν κεφαλὴν
αὐτοῦ. Ὁ δὲ ἀπελθὼν ἀπεκεφάλισεν αὐτόν ἐν τῇ φυλακῇ·
καὶ ἤνεγκε τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ ἐπὶ πίνακι, καὶ ἔδωκεν αὐτὴν
τῷ κορασίῳ· καὶ τὸ κοράσιον ἔδωκεν αὐτὴν τῇ μητρὶ αὐ-
τῆς. Καὶ ἀκούσαντες οἱ Μαθηταὶ αὐτοῦ, ἦλθον, καὶ ἤραν,
τὸ πτῶμα αὐτοῦ, καὶ ἔθηκαν αὐτὸ ἐν μνημείῳ. Καὶ συνά-
γονται οἱ Ἀπόστολοι πρὸς τὸν Ἰησοῦν, καὶ ἀπήγγειλαν
αὐτῷ πάντα, καὶ ὅσα ἐποίησαν, καὶ ὅσα ἐδίδασκαν.

Γ. Α. Βουτέρης Ἱερεὺς

*Μετὰ τὸ χειρουβικόν. Τὸ Ἄξιον ἐστὶν καὶ τὸ Μεγαλυνάριον
εἰς τὰ Δίσυχα.*

Καὶ ἐτμήθης Κάραν ὦ Βαπτιστά, φθέγγεται ἡ γλῶσσα
τὸν Ἡρώδην ἐλέγχουσα, λόγον τὴν φωνήν σε, συγγῆσαι, γὰρ
οὐκ ἔδει, ἀλλὰ καὶ τοῖς ἐν Ἀδῇ Χριστὸν κηρύσσασθαι.

*Ἀντὶ τοῦ Κοινωνικοῦ ψάλλομεν τὰ παρόντα Μακαροτήγια
τοῦ Προδρόμου.*

Αἱ γενεαὶ πᾶσαι μακαρίζομέν σε, τὸν Πρόδρομον Κυρίου
Αἱ γενεαὶ πᾶσαι μεγαλύνομέν σε, τὸν Βαπτιστὴν Κυρίου
Ἄγγελος ἐξ ὀνύχων τῶν ἀπαλῶν ἐδείχθης, Πρόδρομέ Ἰωάννη
Βασιλέα μάκαρ, ἡλεγκας παρρησία διὰ παρανομίαν

Γύναιον κακοῦργον, ἡτήσατο δοθῆναι, στήν Κεφαλὴν, Προφήτα
 Διὰ τὸν νόμον Κάραν ἐτμήθης Ἰωάννη, Πρόδρομε τοῦ Σωτῆρος
 Ἐλέγχους ὁ Ἡρώδης σοὺς μὴ ὑποφέρων, στήν Κεφαλὴν ἐκ-
 [τέμνει
 Ζήλω θεῷ πνέων ἐλέγχεις τὸν Ἡρώδην, παράνομα μὴ πρᾶτ-
 [των
 Ἡρώδης ὁ παράφρων ἐκτέμνει σου τὴν Κάραν, διὰ Ἡρωδιάδα
 Θυγάτηρ διαβόλου ὠρχήσατο καὶ εἶλε μίσθωμα τὴν σὴν κά-
 [ραν
 Ἰωάννη μάκαρ, τιμῶμεν κεφαλὴν σου ἀποτομὴν ἐν ὕμνοις
 Κάραν ἀπετμήθης διὰ τὸν νόμον, μάκαρ, καὶ μάρτυς ἀνεδείχ-
 [θης
 Λαοῖς ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐκήρυξας τὸν Κτίστην ἁμνὸν Θεοῦ Προ-
 [φήτα
 Μητρώας ἐκ κοιλίας ἡγιασμένος ὄρθης, Χριστοῦ εἰς ὑποὐρ-
 [γίαν
 Νόμου σφραγὶς ἐδείχθης καὶ γεννητῶν σὺ μείζων, Πρόδρομε
 [Ἰωάννη
 Προφήτης ἐκ Προφήτου, Ἀπόστολος καὶ Μάρτυς, ἔγενον
 [Ἰωάννη
 Ρῦσαι τῆς γεέννης ἡμᾶς τοὺς σὲ ὑμνοῦντας, Πρόδρομε, σαῖς
 [πρεσβείαις
 Σήμερον ἐορτάζει ἀποτομὴν σαῖς Κάρας, Πρόδρομε οἴκου-
 [μένῃ
 Τῆς μετανόιας κήρυξ, Πρόδρομε Ἰωάννη, φρούρει ἡμᾶς λι-
 [ταῖς σου
 Ὑπεραθλήσας χαίρων, τῆς ἀληθείας ἄθλοις, Θεὸν εὐαγγελίσω
 Φιλίππου τὴν γυναῖκα οὐκ ἔξεστι σοι ἔχειν, ἔλεγες τῷ Ἡ-
 [ρώδῃ
 Χαῖρε Ἰωάννη, Πρόδρομε καὶ Προφήτα, καὶ Βαπτιστὰ Κυ-
 [ρίου
 Ὁ Βαπτιστὰ Κυρίου, Πρόδρομε Ἰωάννη, σκέπε ὑμᾶς σοὺς
 [δούλους, Δόξα
 Θεέ μου Παντοκράτωρ, λιταῖς τοῦ σοῦ Προδρόμου ρῦσαι ἡ-
 [μᾶς γεέννης. Καὶ νῦν

Ἰκέτευε, Παρθένε, μετὰ τοῦ σοῦ Προδρόμου, ὑπὲρ ἡμῶν τὸν
 [Πλάστην.
 (Μακαροστήρια Σελ. 25)
 Ὁ Πολυέλεος. Δοῦλοι Κύριον, Ἀλληλούϊα.
 Αἰνεῖτε τὸ ὄνομα Κυρίου, αἰνεῖται δοῦλοι Κύριον. Ἀλ-
 ληλούϊα.
 Οἱ ἐστώτες ἐν οἴκῳ Κυρίου, ἐν αὐλαῖς οἴκου Θεοῦ ἡ-
 μῶν. Ἀλληλούϊα.
 Αἰνεῖτε τὸν Κύριον διὰ ἀγαθὸς Κύριος. Ἀλληλούϊα.
 Ψάλλετε τὰ ὀνόματα αὐτοῦ, διὰ Καλόν. Ἀλληλούϊα.
 Ὅτι τὸν Ἰακώβ ἐξελέξατο ἐναντιῷ ὁ Κύριος Ἀλλη-
 λούϊα,
 Ἰσραὴλ εἰς περιουσιασμόν ἐναντιῷ Ἀλληλούϊα.
 Ὅτι ἐγὼ ἔγνωκα διὰ μέγας ὁ Κύριος Ἀλληλούϊα.
 Καὶ ὁ Κύριος ἡμῶν παρὰ πάντας τοὺς Θεοὺς Ἀλλη-
 λούϊα.
 Πάντα ὅσα ἠθέλησεν ὁ Κύριος ἐποίησεν Ἀλληλούϊα.
 Ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἐν τῇ γῇ Ἀλληλούϊα.
 Ἐν ταῖς θαλάσσαις καὶ ἐν πάσαις ταῖς ἀβύσσαις Ἀλ-
 ληλούϊα.
 Ἀνάγων νεφέλας ἐξ ἐσχάτου τῆς γῆς Ἀλληλούϊα.
 Ἀστραπὴς εἰς ὕετον ἐποίησεν »
 Ὁ ἐξάγων ἀνέμους ἐκ θησαυρῶν αὐτοῦ.
 Ὅς ἐπάταξε τὰ πρωτότοκα Αἰγύπτου Ἀλληλούϊα.
 Ἀπὸ ἀνθρώπου ἕως κτήνους »
 Ἐξαπέστειλε σημεῖα καὶ τέρατα ἐν μέσῳ σου, Αἴγυπτε.
 Ἐν Φαρκῷ καὶ ἐν πᾶσι τοῖς δούλοις αὐτοῦ »
 Ὅς ἐπάταξε ἔθνη πολλὰ Ἀλληλούϊα
 Καὶ ἀπέκτεινεν Βασιλεῖς κραταίους Ἀλληλούϊα.
 Τὸν Σιών Βασιλέα τῶν Ἀμορραίων »
 Καὶ τῶν Ὠγ Βασιλέα τῆς Βασάν »
 Καὶ πάσας τὰς βασιλείας Χαναάν »
 Καὶ ἔδωκε τὴν γῆν αὐτῶν κληρονομίαν.
 Κληρονομίαν Ἰσραὴλ λαοῦ αὐτῷ »
 Κύριε, τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα »

Καὶ τὸ μνημόσυνόν σου εἰς γενεάν καὶ γενεάν Ἀλλη-
λουΐα.

Ὅτι κρινεῖ Κύριος τὸν λαὸν αὐτοῦ Ἀλληλουΐα.

Καὶ ἐπὶ τοῖς δούλοις αὐτοῦ παρακληθήσεται Ἀλληλουΐα.
Τὰ εἶδωλα τῶν ἐθνῶν, ἀργύριον καὶ χρυσίον, ἔργα χει-
ρῶν ἀνθρώπων.

Στόμα ἔχουσι, καὶ οὐ λαλήσουσιν.

Ὀφθαλμοὺς ἔχουσι καὶ οὐκ ὄψονται.

Ὡτα ἔχουσι, καὶ οὐκ ἐνωτισθήσονται Ἀλληλουΐα.

Οὐδὲ γὰρ ἐστὶ πνεῦμα ἐν τῷ στόματι αὐτῶν Ἀλληλουΐα.

Ὅμοιοι αὐτοῖς γένοιντο οἱ ποιοῦντες αὐτὰ

Καὶ πάντες οἱ πεποθότες ἐπ' αὐτοῖς

Οἶκος Ἰσραὴλ, εὐλογήσατε τὸν Κύριον

Οἶκος Ἀαρὼν, εὐλογήσατε τὸν Κύριον

Οἶκος Λευὶ, εὐλογήσατε τὸν Κύριον

Οἱ φοβοῦ ἐμοὶ τὸν Κύριον, εὐλογήσατε τὸν Κύριον.

Εὐλογητὸς Κύριος ἐκ Σιών, ὁ κατοικῶν Ἱερουσαλὴμ
Ἀλληλουΐα.

Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ ὅτι ἀγαθός, Ἀλληλουΐα ὅτι
εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ Ἀλληλουΐα.

Ἐξομολογεῖσθε τῷ Θεῷ τῶν Θεῶν, Ἀλληλουΐα ὅτι εἰς
τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ Ἀλληλουΐα.

Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ τῶν Κυρίων, Ἀλληλουΐα ὅτι
εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ Ἀλληλουΐα.

Τῷ ποιήσαντι θανμάσια μεγάλα μόνῳ, Ἀλληλουΐα ὅτι
εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ Ἀλληλουΐα.

Τῷ ποιήσαντι τοὺς οὐρανοὺς ἐν συνέσει, Ἀλληλουΐα ὅτι
εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ Ἀλληλουΐα.

Τῷ στερεώσαντι τὴν γῆν ἐπὶ τῶν ὑδάτων, Ἀλληλουΐα ὅτι
εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ Ἀλληλουΐα.

Τῷ ποιήσαντι φῶτα μεγάλα μόνῳ, Ἀλληλουΐα ὅτι εἰς τὸν
αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ Ἀλληλουΐα.

Τὴν Ἥλιον εἰς ἐξουσίαν τῆς ἡμέρας, Ἀλληλουΐα ὅτι εἰς
τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ Ἀλληλουΐα.

Τὴν σελήνην καὶ τοὺς ἀστέρας εἰς ἐξουσίαν τῆς νυκτὸς
Ἀλληλουΐα ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ Ἀλληλουΐα.

Τῷ πετάξαντι Αἰγύπτου σὺν τοῖς πρωτοτόκοις αὐτῶν Ἀλ-
ληλουΐα ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ Ἀλληλουΐα.

Τῷ ἐξαγαγόντι τὸν Ἰσραὴλ ἐκ μέσου αὐτῶν, Ἀλληλουΐα,
ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ Ἀλληλουΐα.

Ἐν χειρὶ κραταῖά, καὶ ἐν βί, ἀχίονι ὑψηλῷ, Ἀλληλουΐα
ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ Ἀλληλουΐα.

Γ. Α. Βουτέρης Ἱερεὺς

Τῷ καταδιελόντι τὴν ἐρυθρὰν θάλασσαν εἰς διαιρέσεις
Ἀλληλουΐα ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ Ἀλληλουΐα.

Καὶ διαγαγόντι τὸν Ἰσραὴλ διὰ μέσου αὐτῆς Ἀλλη-
λουΐα ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ Ἀλληλουΐα.

Καὶ ἐκινάξαντι Φαραώ, καὶ τὴν δύναμιν αὐτοῦ, εἰς θά-
λασσαν ἐρυθρὰν Ἀλληλουΐα ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐ-
τοῦ Ἀλληλουΐα.

Τῷ διαγαγόντι τὸν λαὸν αὐτοῦ ἐν τῇ ἐρήμῳ Ἀλληλουΐα
ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ Ἀλληλουΐα.

Τῷ πατάξαντι Βασιλεῖς μεγάλους Ἀλληλουΐα ὅτι εἰς τὸν
αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ Ἀλληλουΐα.

Τῷ ἀποκτείναντι Βασιλεῖς κρατικούς Ἀλληλουΐα ὅτι εἰς
τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ Ἀλληλουΐα.

Τὸν Σιών Βασιλέα τῶν Ἀμμορραίων Ἀλληλουΐα ὅτι
εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ Ἀλληλουΐα.

Καὶ τὸν Ὄγ Βασιλέα τῆς Βασάν Ἀλληλουΐα ὅτι εἰς
τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ Ἀλληλουΐα.

Καὶ δόντι τὴν γῆν αὐτῶν κληρονομίαν Ἀλληλουΐα ὅτι
εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ Ἀλληλουΐα.

Κληρονομίαν Ἰσραὴλ δούλῳ αὐτοῦ Ἀλληλουΐα ὅτι εἰς
τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ Ἀλληλουΐα.

Ὅτι ἐν τῇ ταπεινώσει ἡμῶν ἐμνήσθη ἡμῶν ὁ Κύριος
Ἀλληλουΐα ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ Ἀλληλουΐα.

Καὶ ἐλυτρώσατο ἡμᾶς ἐκ τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν Ἀλληλουΐα
ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ Ἀλληλουΐα.

Ὁ διδούς τροφήν πάσῃ σαρκὶ Ἀλληλούϊα· οὗτοι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ Ἀλληλούϊα.

Ἐξομολογεῖσθε τῷ Θεῷ τοῦ Οὐρανοῦ Ἀλληλούϊα· οὗτοι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ Ἀλληλούϊα.

(Ὁ Πολυέλεος οὗτος ψάλλεται ἐν πάσαις ταῖς ἐορταῖς).

Εἰς τὴν Ἀποτομὴν τοῦ τιμίου Προδρόμου. Οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον.

Μακάριος ἄνθρωπος ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον Ἀλληλούϊα.

Ἐν ταῖς ἐντολαῖς αὐτοῦ θελήσει σφόδρα »

Γενεὰ εὐθέων εὐλογηθήσεται »

Δόξα καὶ πλοῦτος ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ »

Καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ, μένει εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος Ἀλληλούϊα.

Ὁ Θεὸς ἤλθοσαν ἔθνη εἰς τὴν κληρονομίαν μου, ἐμίαναν τὸν Ναὸν τὸν ἅγιόν σου.

Ἐθεντο τὰ θνησιμαῖα τῶν δούλων σου βρώματα τοῖς πετεινοῖς τοῦ οὐρανοῦ.

Τὰς σάρκας τῶν ὀσίων σου τοῖς θηρίοις τῆς γῆς Ἀλληλούϊα.

Ἐξέχεαν τὸ αἷμα αὐτῶν ὡς ὕδωρ κυήλω Ἱερουσαλήμ, καὶ οὐκ ἦν ὁ θάπτων.

Διὰ τοὺς λόγους τῶν χειλέων σου ἐγὼ ἐφύλαξα ὁδοὺς σκληράς.

Τὴν ἀλήθειάν σου καὶ τὸ σωτήριόν σου εἶπα Ἀλληλούϊα.

Οὐκ ἔκρυψα τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν ἀπὸ συναγωγῆς πολλῆς.

Τὴν δικαιοσύνην σου ἔκρυψα ἐν τῇ καρδίᾳ μου.

Εἶπα τοῖς παρανομοῦσιν μὴ παρανομεῖτε, καὶ τοῖς ἁμαρτάνουσιν μὴ ὑποῦτε κέρας.

Ἴδου τὰ χεῖλή μου οὐ μὴ κωλύσω, Κύριε σὺ ἐγὼς Ἀλληλούϊα.

Καὶ ἤλεγξεν ὑπὲρ αὐτῶν Βασιλεῖς.

Μὴ ἁπτεσθαι τῶν χρηστῶν μου, καὶ ἐν τοῖς Προφήταις μου μὴ πονηρεύεσθαι.

Ἀπέστειλεν ἔμπροσθεν αὐτῶν ἄνθρωπον.

Ἐλεήμων καὶ οἰκτίρων καὶ δίκαιος.

Χρηστὸς ἄνθρωπος ὁ οἰκτιρῶν καὶ κηρῶν Ἀλληλούϊα.

Εἰς μνημόσυνον αἰῶνιον ἔσται δίκαιος.

Ἐτοιμία ἡ καρδία αὐτοῦ ἐλπίζειν ἐπὶ Κυρίου.

Ἀμαρτωλὸς ὄψεται καὶ ὀργισθήσεται Ἀλληλούϊα.

Τοὺς ὀδόντας αὐτοῦ βρῦξει καὶ τακῆσεται,

Ἐπιθυμίαν ἁμαρτωλοῦ ἀπολείπει.

Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει.

Καὶ ὡσεὶ κέρδος εἰ ἐν τῷ Λιβάνῳ πληθυνθήσεται Ἀλληλούϊα.

Εὐφροινήσεται δίκαιος ἐν τῷ Κυρίῳ καὶ ἐλπίζει ἐπ' αὐτῶν.

Ἴδου ἐμάκρυνα φουκαδύων καὶ ἠδύσθη ἐν τῇ ἐρήμῳ.

Ὁμοιώθη πελεκάνι ἐρημικῷ Ἀλληλούϊα.

Ἐγεννήθη ὡσεὶ νυκτοκόραξ ἐν οἴκῳ πέδῳ.

Ἠγρύπνησα καὶ ἐγενόμην, ὡς στρουθίον μονάζον ἐπὶ δώματος Ἀλληλούϊα.

Οὔτε ἡ ἀνομία μου, οὔτε ἡ ἁμαρτία μου Κύριε, ἄνευ ἀνομίας ἔδραμεν καὶ κατεύθυνα Ἀλληλούϊα.

Πορευόμενος ἁμωμος, καὶ ἐργαζόμενος δικαιοσύνην.

Μακάριοι οἱ φυλάσσοντες κρίσιν καὶ ποιῶντες δικαιοσύνην ἐν παντὶ καιρῷ.

Φυλάσσει Κύριος πάντας τοὺς ἀγαπῶντας αὐτῶν Ἀλληλούϊα.

Ἀἶνεσον Κυρίου λαλήσει τὸ στόμα μου.

Καὶ ἡ γλῶσσά μου μελετήσῃ τὴν δικαιοσύνην σου ὅλην τὴν ἡμέραν τὸν ἔπαιμόν σου.

Καὶ εὐλογῆτω πᾶσα σὰρξ τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Τὸν Πατέρα προσκυνήσωμεν, καὶ τὸν Υἱὸν δοξολογήσωμεν, καὶ τὸ πανάγιον ὅμοιον, πάντες Πνεῦμα ἀνυμνήσωμεν, κράζοντες καὶ λέγοντες. Παναγία Τριάς, σῶσον πάντας ἡμᾶς.

Καὶ τὸν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων ἀμήν.

Τὴν Μητέρα σου προσάγει σοι, εἰς ἰκεσίαν ὁ λαός σου Χριστέ· ταῖς παρακλήσεσιν αὐτῆς, τοὺς οἰκτιρμοὺς σου δὸς ἡμῖν ἀγαθὲ· ἵνα σὲ δοξάζωμεν, τὸν ἐκ τάφου ἡμῖν ἀνατείλαντα.

Ἐγγραφή τῇ 28 Σεπτεμβρίου 1912

Γ. Α. Βουτέρης Ἱερεὺς

Ἀπολυτίκιον τοῦ Προδρόμου 29 Αὐγούστου ἤχος β'

Μνήμη δικαίου μετ' ἐγκωμίων· σοὶ δὲ ἀρκέσει ἡ μαρτυρία τοῦ Κυρίου Προδρόμου· ἀνεδείχθης γὰρ ὄντως καὶ Προφητῶν σεβασμιώτερος, ὅτι καὶ ἐν ρείθροις βαπτίσαι καταξιώθης τὸν κηρυττόμενον. Ὅθεν τῆς ἀληθείας ὑπεραθλήσας, χαίρων εὐαγγελίσω, καὶ τοῖς ἐν Ἀδῇ Θεὸν φανερωθέντα ἐν σαρκί, τὸν αἶνον τῇ ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου καὶ παρέχοντα ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Κοντάκιον ἤχος πλ. Α'

Ἡ τοῦ Προδρόμου ἐνδοξος ἀποτομή, οἰκονομία γέγονε τις θεϊκή, ἵνα καὶ τοῖς ἐν Ἀδῇ, τοῦ Σωτῆρος κηρύξει τὴν ἔλευσιν. Θρηνηῖτω οὖν Ἡρωδιάς, ἄνομον φόνον αἰτήσασα, οὐ νόμον γὰρ τὸν τοῦ Θεοῦ, οὐ ζῶντα αἰῶνα ἠγάπησεν, ἀλλ' ἐπίπλαστον πρόσκαιρον.

Εἰς τὰ Δίστιχα τὸ Μεγαλνάριον.

Καὶ ἐτμήθης κάραν ὦ Βαπτιστά, φθέγγεται ἡ γλῶσσα, τὸν Ἡρώδην ἐλέγχουσα, λόγον τὴν φωνὴν σε, σηγήσαι γὰρ οὐκ ἔδει, ἀλλὰ καὶ τοῖς ἐν Ἀδῇ Χριστὸν κηρύξασθαι. 23 Σεπτεμβρίου. Ἡ Σύλληψις τοῦ Προδρόμου.

Ἀπολυτίκιον ἤχος Δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ἡ πρώτην οὐ τίκτουςα στεῖρα εὐφράνθητι. Ἰδοὺ γὰρ συνέλαβες Ἡλίου λύχνον σαφῶς, φωτίζειν τὸν μέλλοντα, πᾶσαν τὴν οἰκουμένην ἀβλεψία νοσοῦσαν. Χόρευε Ζαχαρία, ἐκδοῶν παρρησία. Προφήτης τοῦ Ὑψίστου ἐστίν, ὁ μέλλων τίκτεσθαι.

Κοντάκιον ἤχος Α'. Χορὸς ἀγγελικός.

Εὐφραίνεται λαμπρῶς, Ζαχαρίας ὁ μέγας, καὶ ἡ πανευκλεὴς Ἐλισσάβητ ἡ σύζυξ, ἀξίως συλλαμβάνουσα, Ἰωάννην τὸν Πρόδρομον, ὃν Ἀρχάγγελος εὐαγγελίστατο χαίρων, καὶ οἱ ἄνθρωποι ἀξιοχρέως τιμῶμεν, ὡς μύστην τῆς χάριτος.

Εἰς τὰ Δίστιχα τὸ Μεγαλνάριον.

Στεῖρα καὶ πρεσβύτις θεία βουλή, καρπὸν συλλαμβάνει, τὸν ὑπέρτερον προφητῶν, τὸν τὴν ἀκαρπίαν ψυχῶν μέλλοντα τέμνειν, ἀξίνη μετανόιας ὃν μεγαλύνωμεν.

7 Ἰανουαρίου. Ἡ Σύναξις τοῦ Προδρόμου.

Ἀπολυτίκιον. Μνήμη δικαίου, ὡς ἄνωθεν καὶ τὸ παρὸν ὅπερ λέγεται καὶ ἐν τῇ Ἀποτομῇ. Ἦχος Δ'.

Ὁ τίμιος Πρόδρομος ἐν τῇ γεννήσει αὐτοῦ, δεσμοὺς διερχέσθαι τῆς στερεινότητος μητρός, ἐν δὲ τῇ σφαγῇ αὐτοῦ, ἐσφίγγει τὰς σφραγίδας, τῆς ἐνθέου ἀγνοίας, ἔλεγχος χρηματίσας τῆς Ἡρώδου μοιχείας αὐτοῦ Χριστὲ ἰκεσίαις πάντας ἐλέησον.

Κοντάκιον ἤχος πλ. β'.

Τὴν σωματικὴν σου παρουσίαν δεδαικώς ὁ Ἰορδάνης, φόβῳ ἀπεστρέφετο τὴν προφητικὴν δὲ λειτουργίαν ἐκπληρῶν ὁ Ἰωάννης τρόμῳ ὑπεστέλλετο· τῶν Ἀγγέλων τάξεις ἐξεπλήττοντο ὁρῶσαι σε ἐν ρείθροις σαρκὶ βαπτιζόμενον· καὶ πάντες οἱ ἐν τῷ σκότει καταηγαύζοντο· ἀνυμνοῦντες σε τὸν φανέντα, καὶ φωτίσαντα τὰ πάντα.

Μεγαλνάριον.

Μεῖζωνα κριθέντα τῶν Προφητῶν σὲ τὸν τῆς ἐρήμου, μέγαν ὄντως καθηγητὴν, κήρυκα τὸν θεῖον καὶ Βαπτιστὴν Κυρίου, τὸν Πρόδρομον τὸν μέγαν πάντες δοξάζομεν.

24 Φεβρουαρίου. Ἡ Α' καὶ Β' Εὔρεσις τοῦ Προδρόμου.

Ἀπολυτίκιον ἤχος Δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ἐκ γῆς ἀνατείλασα ἡ τοῦ Προδρόμου Κεφαλὴ, ἀκτῖνας ἀφίησι τῆς ἀφθαρσίας, πιστοῖς τῶν ἰάσεων· ἄνωθεν συναθροίζεις·

τὴν πληθὺν τῶν Ἀγγέλων, κάτωθεν συγκαλεῖται τῶν ἀνθρώπων τὰ γένη, ὁμόφωνον ἀναπέμψαι δόξαν Χριστῷ τῷ Θεῷ.

Κοντάκιον ἤχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Προφῆτα Θεοῦ καὶ Πρόδρομε τῆς χάριτος, τὴν Κάραν τὴν σὴν, ὡς ῥόδον ἱερώτατον, ἐκ τῆς γῆς εὐρήμενοι, τὰς ἰάσεις πάντοτε λαμβάνωμεν· καὶ γὰρ πάλιν ὡς πρότερον, ἐν κόσμῳ κηρύττεις τὴν μετάνοιαν.

Μεγαλυνάριον εἰς τὰ δίστιχα.

Πρόδρομε Κυρίου καὶ Βαπτιστά, λύχνε τοῦ Ἡλίου, ἐωσφόρε φωταγωγέ, τὴν ἐσκοτισμένην τοῖς πάθεσι τοῦ θείου ψυχὴν μου τὴν ἀθλίαν σὺ φωταγώγησον.

25 Μαΐου ἡ Γ' Εὐρεσις τοῦ Προδρόμου. Ἀπολυτίκιον ἤχος Δ'

Ὡς θεῖον θησαύρισμα, ἐγκεκρυμένον τῇ γῇ, Χριστὸς ἀπεκάλυψε, τὴν Κεφαλὴν σου ἡμῖν, Προφῆτα καὶ Πρόδρομε· πάντες οὖν συνελθόντες, ἐν τῇ ταύτης εὐρέσει, ἁμασι θεηγόροις, τὸν Σωτῆρα ὑμνοῦμεν, τὸν σώζοντα ἡμᾶς ἐκ φθορᾶς ταῖς ἱεσάις σου.

Κοντάκιον ἤχος πλ. β'. Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὁ φωτοφανὴς καὶ θεῖος ἐν κόσμῳ στύλος, ἡ τοῦ νοητοῦ Ἡλίου Πρόδρομος λύχνοι, Κεφαλὴν τὴν φωσφόρον καὶ θεῖαν αὐτοῦ, ἀναδείξας ἐν τοῖς πέρασιν, ἀγιάζει τοὺς πιστῶς αὐτήν, προσκυνούντας καὶ κραυγάζοντας· Χριστοῦ σοφὲ Βαπτιστά σῶσον πάντα ἡμᾶς.

Μεγαλυνάριον.

Τὸν τῆς μετάνοίας καθηγητὴν, καὶ τῶν μοναζόντων ἀντιλήπτορα καὶ φρουρόν, τὸν ἀπὸ κοιλίας μητρὸς ἀγιασμένον, τὸν Πρόδρομον Κυρίου ὑμνοῖς τιμήσωμεν.

24 Ἰουνίου. Τὸ Γενέθλιον τοῦ Προδρόμου.

Ἀπολ. ἤχος Δ'.

Προφῆτα καὶ Πρόδρομε, τῆς παρουσίας Χριστοῦ, εὐφη-

μῆσαι οὐκ εὐποροῦμεν ἡμεῖς, οἱ πόθῳ τιμῶντές σε· στεῖρωσις γὰρ τεκούσης, καὶ πατρὸς ἀφωνία, λέλυνται τῇ ἐνδόξῳ, καὶ σεπτῇ σου γεννήσῃ, καὶ σάρκωσις Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ, κόσμῳ κηρύττεται.

Κοντάκιον ἤχος Γ'. Ἡ Παρθένος.

Ἡ πρὶν στεῖρα σήμερον, Χριστοῦ τὸν Πρόδρομον τίκει, καὶ αὐτὸς τὸ πλήρωμα πάσης τῆς προφητείας· ὃν περ γὰρ, προανεκήρυξαν οἱ Προφῆται, τοῦτον, δὴ ἐν Ἰορδάνῃ χειροθετήσας, ἀνεδείχθη Θεοῦ Λόγου, Προφῆτης Κῆρυξ ὁμοῦ καὶ Πρόδρομος.

Μεγαλυνάριον.

Τὸν τοῦ Ζαχαρίου θεῖον βλαστὸν, καὶ τῆς Ἑλισάβετ τὴν παγκόσμιον χαρμονήν, τὴν φωνὴν τοῦ Λόγου τὸν λύχνον τοῦ Ἡλίου, τὸν Πρόδρομον Κυρίου ὑμνοῖς τιμήσωμεν.

Ἄνθος τὸ Θεόδοτον ἐκφύεν, σήμερον ἐκ στεῖρας, εὐωδίας ἁγιασμοῦ, ἐπλησε τὰ πάντα, τὴν ἔρημον τὰ ὄρη, τῶν ποταμῶν τὰ ρεῖθρα, Χριστοῦ ὁ Πρόδρομος.

Κανὼν παρακλητικὸς εἰς τὸν τίμιον Πρόδρομον.

Ὑπὸ Ἀργυρουπόλεως Σεραφεῖμ. Εὐλογητὸς ὁ Θεός.
Κύριε εἰσάκουσον.

Τὸ Θεὸς Κύριος καὶ τὸ τροπάριον ἤχος πλ. Δ'.

Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ὁ τοῦ Κυρίου μεγαλῶνυμος κῆρυξ, καὶ Ἀποστόλων ἡ κρηπὶς Ἰωάννη, θεομιμήτως πάριδε Πανάγιε, ἅπαντα τὰ πταίσματα τῆς ἀθλίας ψυχῆς μου· ρῦσαι ἐκ παντοίων με καὶ ποικίλων κινδύνων, καὶ τὸν κοινὸν ἰλέωσαι Θεόν, ἵνα ἐν κρίσει παράσχῃ μοι ἄφεσιν.

Δόξα Πατρί. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Οὐ σιωπήσωμεν ποτὲ Θεοτόκε, τὰς δυναστείας σου λαλεῖν οἱ ἀνάξιοι. Εἰ μὴ γὰρ σὺ προϊστάσο πρεσβεύουσα, τίς ἡμᾶς ἐρύσατο ἐκ τοσούτων κινδύνων; Τίς δὲ διεφύλαξεν ἡ-

νῦν ἐλευθέρους ; Οὐκ ἀποστῶμεν Δέσποινα ἐκ σοῦ· σοὺς γὰρ δούλους σῶξεις ἀεὶ, ἐκ παντοίων δεινῶν.

Ὁ Ν. Καὶ ὁ Κανὼν. Ἦχος πλ. Δ'. Ὑψῶν
δωδεύσας. Ὡδὴ Α'. Προφήτα.

Δεινῶς με χειμάζουσι λογισμὸν, πρὸς σὲ καταφεύγω, σωτηρίαν ἐπιζητῶν, Προφήτα καὶ Πρόδρομε Κυρίου, ἐκ πάσης νόσου καὶ βλάβης με λύτρωσαι.

Παθὼν με ταραττοῦσι προσβολαί, πολλῆς ἀθυμίας ἐμπιπλώσαι μου τὴν ψυχὴν, εἰρήνευσον μάκαρ, ταῖς πρεσβείαις, ταῖς πρὸς Θεόν σου, προφήτα καὶ σῶσόν με.

Τὸν γῆς καὶ θαλάσσης καὶ Οὐρανοῦ, ποιητὴν ἀπάντων ἀοράτων καὶ ὁρατῶν, ὡς αὐτὸν βαπτίσας ἐκδυσώπει, ἐκ πάσης νόσου, καὶ βλάβης ρυθῆναί με.

Θεοτοκίον.

Νοσοῦντα τὸ Σῶμα καὶ τὴν ψυχὴν, ἐπισκοπῆς θείας καὶ προνοίας τῆς παρὰ σοῦ, ἀξίωσον μόνη, Θεομήτωρ, ὡς ἀγαθὴ ἀγαθοῦ τε λοχεύτρια.

Ὡδὴ Γ'. Οὐρανίας ἀψίδος. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ.

Προστασίαν καὶ σκέπην τὴν σὴν αἰεὶ δίδον μοι, ἐπικαλούμένῳ, Προφήτα, σὺ μὲ κυβέρνησον, ταῖς ἰκεσίαις σου, τὸν ἀσφαλὴ πρὸς λιμένα, καὶ δεσμῶν με λύτρωσαι τοῦ πολεμήτορος.

Ἰκετεύω Προφήτα, τὸν ψυχικὸν τάραχον, καὶ τὰς προσβολὰς τῶν δεινῶν τόσων πάντοτε, ἐπερχομένας μοι, ἐξ ἐμοῦ, Πρόδρομε ταχὺ, μακρὰν ἀποδίωξον ταῖς ἰκεσίαις σου.

Χαλεπαῖς ἁμαρτίαις καὶ νοσεροῖς πάθεσι περικυλισμένῳ, Προφήτα, σὺ μὲ βοήθησον, ὑπὸ τὴν σκέπην σου ὁλοτελῶς προσφυγόντι, καὶ θερμῶς κραυγάζωντες, σῶσον με Πρόδρομε.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Εὐεργέτην τεκοῦσα τὸν τῶν καλῶν αἴτιον, τῆς εὐεργεσίας τὸν πλοῦτον πᾶσιν ἀνάβλυσον· πάντα γὰρ δύνασαι ὡς δυνατόν ἐν ἰσχύϊ τὸν Χριστὸν κηύσασα μόνη Πανάχαρτε.

Ὡδὴ Δ' Εἰσακήκοα Κύριε. Προφήτα τοῦ Χριστοῦ.

Τὸν παθὼν μου τὸν τάραχον, ὁ τὸν εἰρηνάρχην βαπτίσαι Κύριον, ταῖς πρεσβείαις σου κατεύνασον, καὶ εἰς γῆν πραέων με ἐνδρμῖσον.

Εὐσπλαχνίας τὸ πέλαγος, ὁ ἀνυποστόλως κηρύξας ἅπασι καθικέτευε σοῦ δέομαι, τῶν βασάνων ὅπως λυτρωθείημεν.

Ἀπολαύοντες, Πρόδρομε, τῶν σῶν δωρημάτων σοὶ χαριστήριον, ἀναμέλπομεν ἐφύμνιον, οἱ τῆς σῆς σῆς τριψῶντες ἀντιλήψεως.

Θεοτοκίον.

Οἱ ἐλπίδα καὶ στήριγμα, καὶ τῆς σωτηρίας τείχος ἀκράδαντον, κεκτημένοι σε, Πανύμνητε δυσχερείας πάσης ἐκλυτρούμεθα.

Ὡδὴ Ε'. Φώτισον ἡμᾶς. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ.

Πλήρωσον ἡμῶν τὰς αἰτήσεις τῶν τιμώντων σε, ὁ τοῦ αὐτοῦ τὴν ὑφήλιον, φωτὸς πληρώσας τῷ κηρύγματί σου Πρόδρομε.

Λύτρωσαι ἡμᾶς ἐκ κινδύνων Βαπτιστὰ τοῦ Χριστοῦ, ὁ αἰωνίαν κηρύξας λύτρωσιν, καὶ τὴν εἰρήνην τὴν πάντα νοῦν ὑπερέχουσαν.

Δόξα.

Λύσων τῶν δεινῶν νοσημάτων τὴν ἀσθένειαν, τῶν πρεσβειῶν τῶν σῶν τῇ θερμότητι, ὁ τὸν Σωτῆρα βαπτίσαι φανείς ἐπάξιος.

Καὶ νῦν.

Ἰασαι Ἀγνή, τῶν παθῶν μου τὴν ἀσθένειαν, ἐπισκοπῆς σου ἀξιόσασα, καὶ τὴν ὑγίαν ταῖς πρεσβείαις σου παράσχου μοι.

Ὡδὴ Γ'. Τὴν δέησιν ἐκχεῶν. Βαπτιστὰ τοῦ Χριστοῦ.

Θανάτου καὶ τῆς φθορᾶς ἐξάρπασον, ἀφθαρσίαν μοι δι-

δοὺς ἀπολαύειν, ἐκ πειρασμῶν καὶ κινδύνων παντοίων, καὶ ἐξ ἐφόδου τῶν νόσων ἐξαίρων με· δεήσεις σαῖς, Βαπτιστά, ἐν Κυρίῳ καὶ σῶσόν με δέομαι.

Προστάτην σε τῆς ζωῆς ἐπίσταμαι, καὶ θερμὸν ἐν περιστάσει πρέσβυν, καὶ πειρασμῶν διαλύοντα νέφος, καὶ πᾶσαν νόσον καὶ βλάβην ἐλαύνοντα καὶ δέομαι ὁ δυσμενής, ἐκ φθορᾶς τῶν παθῶν μου ρυσθῆναί με

Δόξα.

Ἐν λάκκῳ ἁμαρτιῶν ἐμπέπτωκα, καὶ αὐτοῦ ἀναδραμεῖν οὐκ ἰσχύω· ἀλλ' ὁ Θεὸς τὸν ἐκ λάκκου λεόντων, βαπτίσας, πάλαι προφήτην ρυσάμενον, λιτάνευε ἵνα ἐξ αὐτοῦ, ἀναγάγῃ με, Τίμιε Πρόδρομε.

Καὶ νῦν.

Ὡς τείχος καταφυγῶς κεντήμεθα καὶ ψυχῶν σε παντελῆ, σωτηρίαν, καὶ πλατισμὸν ἐν ταῖς θλίψεσι Κόρη, καὶ τῷ φωτί σου αἰὲ ἀγαλλόμεθα· ὦ Δέσποινα καὶ νῦν ἡμᾶς, τῶν παθῶν καὶ κινδύνων διάσωσον.

Διάσωσον ἐκ πάσης νόσου, Πρόδρομε τοῦ Σωτήρος, τοὺς ὑπὸ τὴν σκέπη σου καταφεύγοντας καὶ λύτρωσαι αἰωνίων βασάνων.

Ἀχραντε ἢ διὰ Λόγου τὸν Λόγον ἀνερμηνεύτως, ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν τεκοῦσα, δυσώπησον, ὡς ἔχουσα μητρικὴν παρρησίαν

Αἰτησις ὁ Ἱερεὺς Καὶ τὸ Κοντάκιον

Προφῆτα Θεοῦ καὶ Πρόδρομε τῆς χάριτος, τὴν Κάραν τὴν σὴν, ὡς ῥόδον ἱερώτατον, ἐκ τῆς γῆς εὐρήμενοι τὰς ἰάσεις πάντοτε λαμβάνωμεν· καὶ γὰρ πάλιν ὡς πρότερον, ἐν κόσμῳ κηρύττεις τὴν μετάνοιαν.

Τὸ Προκείμενον ᾠχός Δ'.

Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει καὶ ὡς ἡ κέρδος ἢ ἐν τῷ Λιβάνῳ πληθυνθήσεται. Σῦχος. Περυτευμένος ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου. Εὐαγγέλιον. Ἰωάννην.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, βλέπει ὁ Ἰωάννης τὸν Ἰησοῦν ἐρ-

χόμενον πρὸς αὐτόν, καὶ λέγει. Ἴδε ὁ ἀμὸν τοῦ Θεοῦ, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου. Οὗτος ἐστὶν περὶ οὗ ἐγὼ εἶπον. Ὀπίσω μου ἔρχεται ἀνὴρ, ὃς ἔμπροσθέν μου γέγονεν, ὅτι πρῶτος ἦν· καγὼ οὐκ ᾔδειν αὐτόν, ἀλλ' ἵνα φανερωθῇ τῷ Ἰσραήλ, διὰ τοῦτο ἦλθον ἐγὼ ἐν τῷ ὕδατι βαπτίζων. Καὶ ἐμαρτύρησεν Ἰωάννης, λέγων· Ὅτι τεθέαμαι τὸ Πνεῦμα καταβαίνων ὡσεὶ περιστερὰν ἐξ οὐρανοῦ, καὶ ἔμεινεν ἐπ' αὐτόν. Καγὼ οὐκ ᾔδειν αὐτόν· ἀλλ' ὁ πέμψας με βαπτίζειν ἐν ὕδατι, ἐκεῖνος μοι εἶπεν. Ἐφ' ὃν ἂν ἴδῃς τὸ Πνεῦμα καταβαίνων καὶ μένων ἐπ' αὐτόν, οὗτος ἐστὶν ὁ βαπτίζων ἐν Πνεύματι Ἀγίῳ· Καγὼ ἐώρακα καὶ μεμαρτύρηκα ὅτι οὗτος ἐστὶν ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ.

Δόξα. Ταῖς τοῦ σοῦ Προδρομοῦ. Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου. Σῦχος. Ἐλεήμων ἐλέησόν με ὁ Θεός. Καὶ τὸ παρὸν Προσόμιον. Ἠχ. πλ. Β'

Προφῆτα καὶ Πρόδρομε, ψυχῆς ἐμῆς θυμηδία, δέξαι Πανακλήρατε, τὴν προσφερομένην σοι ἱκεσίαν μου, θλίψις γὰρ ἔχει με καὶ δεινὰ παντοῖα, Ἰωάννη, μεγαλύνουμε, σῶσον τὸν δούλον σου, καὶ χεῖρὸς τοῦ δράκοντος με ἐξάρπασον, καὶ τοῦτου τῶν παγίδων νῦν, ὡς εὐσυμπαθὴς ἐλευθέρωσον πρεσβεῖαν προσάγων, καθὼς κοινὸς μεσίτης πρὸς Θεόν, καὶ πάσης νόσου ἐκλύτρωσον τὸν αὐτοκατάκριτον.

Τὸ Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου κτλ. Ὡδὴ Ζ'. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας. Βαπτισιὰ τοῦ Χριστοῦ.

Τῆς Ἀδὰμ ἁμαρτίας τὸ χειρόγραφον, λόγον τὸν διαρήξαντα, ἐν ρείθροις Ἰορδάνου κραυγάζων ὑπεδέξω, Ἰωάννη πανεύφημε· ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἰ.

Θελητὴν τοῦ ἀλέους, τὸν φιλάνθρωπον, Μάκαρ ὑπὲρ τῶν δούλων σου, δυσώπει τῶν πταισμάτων, καὶ νόσων ἰοδῶλων, λυτρωθῆναι τοὺς ψάλλοντας· ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἰ.

Δόξα Πατρὶ.

Θησαυρὸν σωτηρίας καὶ γαλήνιον ὄρμον, καὶ ἐν κινδύνοις ταχὺν προστάτην τοῖς καλοῦσιν, εἰδότες σε βοῶμεν, τὸ

κλυδώνιον στόρεσον, ἀσθενειῶν, Βαπτιστὰ, ταῖς ἱκεσίαις σου,
Καὶ νῦν.

Σωμάτων μαλακίας καὶ ψυχῶν ἀρρωστίας, Θεογεννήτρια
τῶν πόθῳ προσιδόντων τῇ σκέπῃ σου τῇ θείᾳ, θεραπεύειν ἀ-
ξίωσον, ἢ τὸν Σωτῆρα Χριστὸν ἀποτεκοῦσα.

Ὡδὴ Η'. Τὸν Βασιλέα τῶν Οὐρανῶν. Βαπτι-
στὰ τοῦ Χριστοῦ.

Τοὺς βοηθείας τῆς παρὰ σοῦ δεομένους, μὴ παρίδης,
Προφῆτα, βοῶντας, καὶ ἐξαιτουμένους τὴν σὴν ἐπιστασίαν.

Τῶν ἱαμάτων τῶν δαψιλῆς ἐπιχέεις, τοῖς πιστῶς ὑμνοῦσί
σε, προφῆτα, καὶ ἀνευφημοῦσι, Παμμάρκαρ Ἰωάννη

Δόξα Πατρί.

Τῆς σωτηρίας τὸν ἀρχηγὸν ἱκετεύων, τὸν Χριστὸν προ-
φῆτα, μὴ ἐλλείπης, ὅπως ἐκ βασάνων ρυσθῶμεν αἰώνιαν.

Καὶ νῦν.

Τῶν πειρασμῶν σὺ τὰς προσβολὰς ἐκδιώκεις, καὶ παθὼν
τὰς ἐφόδους Παρθένε, ὅθεν σὲ ὑμνοῦμεν εἰς πάντας τοὺς
αἰῶνας.

Ὡδὴ Θ'. Κυρίως Θεοτόκον. Βαπτιστὰ τοῦ Χριστοῦ.

Ροήν μου τῶν δακρύων μὴ ἀποποιήσεις, ὁ ἐν ροαῖς
Ἰορδάνου τὸν πάντων Θεὸν, συγκαταβάντα βαπτίσας, ὃν με-
γαλύνομεν.

Κακώσεως δαιμόνων, τῆς ἀδιαλείπτως ἐκπιεζούσης προ-
φητὰ με λύτρωσαι, καὶ ἐπηρείας τῆς τούτων δεῖξον ἀνώ-
τερον.

Δόξα.

Ἰσχὺς καὶ θεραπεία, τῇ ἐξ ἀκρασίας καὶ χαλεπῆς ἁμαρ-
τίας, προφῆτα γενοῦ, κεκακωμένη ψυχὴ μου, ἵνα γεραίρω σε.

Καὶ νῦν.

Χαρὰς μου τὴν καρδίαν, πλήρωσον Παρθένε, ἢ τῆς χα-
ρὰς δεξαμένη τὸ πλήρωμα, τῆς ἁμαρτίας τὴν λύπην ἐξα-
φανίσασα.

Τὸ Ἄξιον ἐστὶν καὶ τὰ παρόντα Μεγαλυνάρια.

Ἄξιον ἐστὶν ὡς ἀληθῶς μακαρίζειν σε τὴν Θεοτόκον,
τὴν ἀειμακάριστον καὶ παναμώμητον καὶ μητέρα τοῦ Θεοῦ
ἡμῶν. Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ. καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγ-
κρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν,
τὴν ὄντως Θεοτόκον σὲ μεγαλύνομεν.

Ἄγονον καὶ ἄκαρπον τὴν ψυχὴν, κέκτημαι, παμμάρκαρ,
φύλλα μόνον ἄνευ καρπῶν, ἔρημον ἀπάσης ἀγαθῆς ἐργασίας,
προφῆτα ἀρετῶν με δεῖξον καρπούμενον.

Ἀπάντων ἐδείχθης τῶν προφητῶν, σφραγὶς Ἰωάννη, καὶ
θειότατος τοῦ Χριστοῦ, Πρόδρομος καὶ κήρυξ, ὃν καὶ κατηξι-
ώθης, βαπτίσει Ἰορδάνου τοῖς θείοις νάμασιν.

Τὴν μνήμην τελέσωμεν ἀδελφοί, Κάρας τῆς Ἀγίας, τοῦ
Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ, τῆς ἀποκτηθείσης ὑπὸ Ἡρώδου
πάλαι νυνὶ δὲ προχεούσης πᾶσιν ἱάματα.

Τὸν γνωρισθέντα μεῖζονα Προφητῶν, Πρόδρομον τὸν
θεῖον, εὐφημήσωμεν οἱ πιστοί· τὴν Κάραν γὰρ ἐτμήθη, ἵνα
καὶ τοῖς ἐν Ἄδου, κηρύξῃ τοῦ Σωτῆρος τὴν θείαν ἔλευσιν.

Βαπτιστὰ καὶ Πρόδρομε τοῦ Χριστοῦ, λύχνε φασεφόρε,
ἱκετεύω σε Βαπτιστὰ, λύχνον ἄναφον μου ψυχῆς τῆς ταλαι-
πύρου· ἐσκοτισμένην οὖσαν σὺ καταλάμπρυνον.

Δέσμαι Προφῆτα καὶ Βαπτιστὰ, μὴ μὲ ὑπερίδης τὸν ἀνά-
ξιον πρεσβευτήν, καταβαπτισθέντα τοῖς πάθεσι τοῦ βίου καὶ
ἐν βορβόρῳ ὄντα σὺ ἐξανάστησον.

Πρέσβευε Προφῆτα πρὸς τὸν Θεόν, ὑπὲρ τοῦ λαοῦ σου,
καὶ ἐμοῦ τοῦ ἁμαρτωλοῦ, τῶν καταφευγόντων τῇ σκέπῃ σου
τῇ θείᾳ, καὶ ρῦσαι πάσης νόσου καὶ περιστάσεως.

Δέσποινα καὶ Μήτηρ τοῦ Λυτρωτοῦ, δέξαι παρακλήσεις
ἀναξίων σὼν οἰκετῶν, ἵνα μεσιτεύσῃς πρὸς τὸν ἐκ σοῦ τεχθέντα·
ὦ Δέσποινα τοῦ Κόσμου γενοῦ μεσίτρια.

Τὸ Ἀπολυτίκιον ἤχος Δ'.

Ὁ τίμιος Πρόδρομος ἐν τῇ γεννήσει αὐτοῦ, δεσμούς
διερῆξαι τῆς σιτιρευούσης μητρὸς, ἐν δὲ τῇ σφαγῇ αὐτοῦ,
ἐσοφίγξαι τὰς σφραγίδας, τοῖς ἐνθόου ἀγνοίας, ἔλεγχος χορη-
4

ματίσας τῆς Ἡρώδου μοιχείας, αὐτοῦ Χριστὲ ἰκεσίαις πάν-
τας ἐλέησον.

Ὁ Ἱερεὺς μνημονεύει ὡς ἔθος. Ἐν τῇ Ἀπολύσει
ψάλλομεν τὸ Προσόμοιον. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου.

Σπεῦσον ἐξελοῦμε πειρασμῶν, Προδόρομε Κυρίου Παμ-
μάκαρ, καθικετεύω σε, μάτην γὰρ κекίνηνται οἱ πολεμοῦν-
τες με, κατ' ἐμοῦ πικροὶ δαίμονες, ζητοῦντες ἀρπάσαι τὴν
ψυχὴν τοῦ δούλου σου, ὥσπερ στρουθίον οἰκτρόν. Μὴ μὲ
καταλύης εἰς τέλος, γνώτωσαν δὲ μᾶλλον, Προφῆτα, ὅτι
οὐ μοῦ πέλεις καταφύγιον.

Ἐν Ἀθήναις 10 Ὀκτωβρίου 1912.

Γ. Α. Βουτέρης Ἱερεὺς.

Ὁμιλία εἰς τὴν Ἀποτολὴν τοῦ Προδρό- μου τῆς 29ης Αὐγούστου.

Οὐκ ἔξεστι ἔχειν τὴν γυναῖκα τοῦ ἀδελφοῦ σου. Λέγει
ὁ Θεὸς Πρόδρομος εἰς τὸν Ἡρώδην ἐλέγχων αὐτὸν διότι
ἔκαμε μοιχεῖαν μετ' τὴν νύμφην του Ἡρωδιάδα ζῶντος τοῦ
ἀδελφοῦ του Φιλίππου. Δὲν εἶναι συγχωρημένον ἀπὸ τὸν
Θεόν, νὰ ἔχῃς τὴν νύμφην σου διὰ γυναῖκά σου μόνον φύγε
τὴν ἁμαρτίαν μὴ σὲ εὖρη ὁ θάνατος καὶ λάβῃς τὴν αἰώνιαν
κόλασιν.

Ἐγὼ ἦλθα νὰ κηρύξω μετάνοιαν νὰ ἐπιστρέψω ψυχὰς
ἀπὸ τὸ σκότος τῆς ἁμαρτίας, νὰ φωτίσω ψυχὰς μετ' τὸ φῶς
τῆς Θεογνωσίας, ἦλθον ἀπὸ τὰ πέρατα τοῦ Ἰορδάνου νὰ κη-
ρύξω εἰς τὸν λαὸν Βάπτισμα μετανοίας. Ἐγὼ ἀπεστάλην
ἐξ Οὐρανοῦ εἰς τὸν Ἰορδάνην ποταμὸν νὰ ἐτοιμάσω τὴν
ὁδὸν τοῦ Κυρίου, τὸ μυστήριον τοῦ Θεοῦ Βαπτίσματος καὶ
ἐπιθυμῶ ἡ ψυχὴ μου τὸν θάνατον, ὅπερ τῆς ἀληθείας μι-
σῶν τὴν παρανομίαν, ὡς ἀπεσταλμένος ὑπηρετῆς τοῦ μό-
νου ἀληθινοῦ Θεοῦ. Τοιοῦτον ἔλεγχον ἔκαμε τοῦ Ἡρώδου
ὁ Μέγας ἀσκητὴς καὶ δίκαιος Πρόδρομος, ἔχων ζωὴν ἀσκη-
τικὴν ζῶν μετ' βλαστάρια τῆς γῆς, καὶ μέλι ἄγριον εἰς τὴν

ἐρημον, καὶ ἔρχεται εἰς τὸν Ἰορδάνην ποταμὸν νὰ πληρώσῃ
τὸ μυστήριον τῆς θείας συγκαταβάσεως τοῦ βαπτισθέντος
Σωτῆρος.

Αὕτη ἦτο ἡ ἀποστολὴ τοῦ Θεοῦ Προδρόμου, ἀλλ' ἐπειδὴ
ἐορτάζομεν σήμερον, οἱ Ὁρθόδοξοι τὴν μνήμην τῆς Ἀπο-
τομῆς τῆς Κεφαλῆς του, πρέπει νὰ ἀναφέρωμεν πῶς ἔγενε ἡ
παροῦσα ἐορτή.

Ὁ Βασιλεὺς Ἡρώδης κατὰ τὴν σήμερον ἡμέραν ἐώρ-
ταζε τὰ γενέθλιά του καὶ ἐκάλεσε τοὺς ἀδελφούς καὶ λοιποὺς
προύχοντας νὰ τοὺς φιλεύσῃ εἰς τὴν Τράπεζάν του, ἤρχισεν ὁ
δεῖπνός τῆς Τραπεζῆς, καὶ ἦλθον πάντες εἰς εὐθυμίαν χο-
ρευόντες καὶ διασκεδάζοντες, ὅπως ἐπικρατεῖ καὶ εἰς ἡμᾶς ἡ
τοιαύτη εἰδωλολατρεία, καὶ εὐχαριστοῦντο οἱ κεκλημένοι βλέ-
ποντες ἓνα πονηρὸν κοράσιον τῆς μοιχενμένης μητρὸς του
Ἡρωδιάδος νὰ χορεύῃ τόσον ὥρα ἄερχόμενος εἰς μέθην ὁ
Ἡρώδης ἔταξε εἰς τὴν ἀνεψιάν του Σαλώμη μετ' ὄρκου
νὰ τῆς δώσῃ ἕως τὸ ἡμινοῖ νῆς Βασιλείας του, ἐπειδὴ ἡ-
χαριστήθησαν οἱ κεκλημένοι ἀπὸ τὸν Σατανικὸν χορὸν τοῦ
ἀσελγούς κορασίου. Ἀμέσως τρέχει εἰς τὴν μητέρα τῆς,
καὶ τῆς ἀναγγέλλει τὰ γεγονότα περὶ τοῦ Φρενολήπτου Ἡ-
ρώδου, ἐκείνη ἔχων τὸν φθόνον καὶ τὴν κακίαν εἰς τὴν καρ-
δίαν τῆς διὰ τὸν ἔλεγχον ὅπου τῆς ἔκαμε ὁ Θεὸς Πρό-
δρομος λέγει ἡ μοιχαλὶς Ἡρωδιάς εἰς τὸ ἀσελγές τῆς κο-
ράσιον, θέλω νὰ μοῦ δώσῃς ἐπὶ πύνακι (πιάτο) τὴν κεφαλὴν
Ἰωάννου τοῦ Βαπτιστοῦ. Τότε ὁ Ἡρώδης ἐσκοτισμένος
ἀπὸ τὴν μέθην ἔπραξε τὸ ἀνόσιον κακούργημα καὶ ἔστειλε
στρατιώτην ἐν τῇ φυλακῇ καὶ ἀπεκεφάλισε τὸν μέγαν τῆς
ἀληθείας καὶ κήρυκα τῆς Μετανοίας τὸν Θεὸν Πρόδρομον,
καὶ ἔλαβε τὸ δαιμονισμένον κοράσιον, τὴν Κεφαλὴν τοῦ
Θεοῦ Βαπτιστοῦ καὶ τὴν ἐπῆγε εἰς τὴν μητέρα τῆς. Τοιοῦ-
τον θάνατον ἔλαβε ὁ Μέγας Βαπτιστὴς Πρόδρομος, ἀλλὰ
τὸ τοιοῦτον μυστήριον τῆς Ἀποτομῆς ἐγένετο κατὰ θεῖαν
οἰκονομίαν νὰ ὑπάγῃ εἰς τὸν Ἄδην νὰ κηρύξῃ μετάνοιαν,
καθὼς ἔφερε εἰς τὸν κόσμον διὰ τοῦ Θεοῦ Βαπτίσματος εἰς
τὸν Ἰορδάνην ποταμὸν. Καθὼς ἐδοξάσθη πρῶτος ἀπὸ ὅλων

τοὺς Ἁγίους ὡς Προφήτης, ὡς Προδρόμος καὶ Βαπτιστὴς ἔχων ἀνωτέραν θέαν, οὕτω ἔπρεπε καὶ πρῶτος νὰ θυσιασθῇ ὑπὲρ τῆς Ὁρθοδοξίας, ὡς ἀγωνιστὴς καὶ ὑπηρέτης τοῦ Χριστοῦ. Βλέπετε ἀδελφοί μου, ποῖα εἶναι τὰ ἀποτελέσματα τῆς μέθης· ὁ Ἡρώδης εὐλαβεῖτο κατὰ πολὺ τὸν ἴμιον Προδρόμον ὡς ἄνδρα δίκαιον καὶ Ἄγιον, ἀλλὰ ἡ μέθη τοῦ ἐσκότισε τὸν νοῦν καὶ ἔγινε φρενόληπτος καὶ προφητοκτόνος καὶ ἔπραξε τὸ ἀνόσιον κακούργημα.

Ἀμέσως ἐπὶ πίνακι τὴν κεφαλὴν Ἰωάννου τοῦ Βαπτιστοῦ πρὶν ξεμεθῶν ὁ Ἡρώδης καὶ μετὰ τὴν ζήτησιν τὸ ἀσελγὲς Κοράσιον, νὰ ὑπάγῃ εἰς τὴν μητέρα τῆς τῆν μοιχαλίδα Ἡρωδιάδου. Τὰ θηρία εἰς τὴν ἔρημον τὸν εὐλαβοῦντο καὶ ἐσὺ Ἡρώδη διὰ τὰ εὐχαριστήσας τὰς ἀσελγὲς ἐπιθυμίας σου, ἐφόνευσες τὸν Μέγαν τῆς ἀληθείας κήρυκα τὸν Θεῖον Προδρόμον διὰ ἓνα σατανικὸν ἔρωτα μᾶς μοιχαλίδος γυναικός, ἃν σοῦ ἐζητοῦσε καὶ τὴν ἰδικήν σου κεφαλὴν φρενόληπτε Ἡρώδη τὴν ἔδιδες; Ὁχι πῶς ἐτόλμῃσες ἀφρονέστατε νὰ πράξῃς τὸ τοιοῦτον κακούργημα; Ἀφρονέστατε δι' ἓνα σατανικὸν χόρευμα, ἐπῆγες νὰ ἀπολαύσῃς τὴν αἰώνιον κόλασιν. Ἀκούσαντες οἱ μαθηταὶ τὸ γεγονός ἔλαβον τὸ πτώμα καὶ τὸ ἐνταφίασαν. Ἄς ζητήσωμεν καὶ ἡμεῖς τὴν προστασίαν τοῦ Θεοῦ Βαπτιστοῦ, ἵνα διὰ τὴν Ἀγνήν του εὐχὴν ἀπολαύσωμεν τὴν αἰώνιον Μακαριότητα Πρεσβείας τοῦ Προδρόμου σου καὶ πάντων τῶν Ἀγίων Ἀμὴν.

8 Ἀπριλίου 1910

Ὁμιλία εἰς τὸν Ἅγιον Φανούριον 27 Αὐγούστου.

Καὶ ἔσεσθε μισούμενοι ὑπὸ πάντων διὰ τὸ ὄνομά μου, καὶ θρῖξ ἐκ τῆς κεφαλῆς ἡμῶν οὐ μὴ ἀπόλλυται.

Εἰς τὸ εὐσεβὲς μου ἐκκλησίασμα θέλω διηγηθῇ ὀλίγα τινα ἐκ τῶν ἁθλῶν τοῦ παρ' ἡμῶν σήμερον δοξαζομένου Ἁγίου Φανουρίου. Προσέρχεται μὲ ζήλον καὶ ἔρωτα, ὁ ἅγιος ἐργάτης καὶ νεοφανὴς Ἅγιος Φανούριος, νὰ μαρτυρή-

σῃ ὑπὲρ τοῦ ὀνόματος τοῦ Χριστοῦ ἐνώπιον βασιλέως καὶ τυράννων, κηρύττων παρηγορία πάντων, τὴν ἀληθινὴν θρησκείαν, ὅτι εἰς καὶ μόνος εἶναι ὁ βασιλεὺς τοῦ σύμπαντος. Τιμωρεῖτε ἀπανθρώπως, ὁ ἀθλητὴς τοῦ Χριστοῦ, δέρεται βαναύσως ὑβρίζεται ἀσυνειδήτως, βασανίζεται ποικιλοτρόπως, καίεται μὲ ἀναμμέναν λαμπάδα, τὸν ῥίπτουν εἰς τὴν φυλακὴν δέσμιον ὡς κακούργον, τοῦ βάζον ἓνα μέγαλον μάρμαρον εἰς τὸ στήθος, τὸν χλευάζουν, τὸν ὑβρίζουν, τὸν ἀνεβάζουν εἰς τὸν τροχὸν νὰ κόπτονται αἱ σάρκες του, τὸν ῥίπτουν εἰς ἀναμμένην κάμινον, τὸν ῥίπτουν εἰς τὰ θηρία νὰ τὸν φάγουν, ὅλας τὰς τοιαύτας τιμωρίας ὑπέμεινε μὲ τὴν θείαν βοήθειαν χλευάζων τὴν ψευδοθρησκείαν τῶν Ἀγαρηνῶν. Γενναῖος ἀγωνιστὴς ἐστάθη ὁ ἀθλητὴς τοῦ Κυρίου, ὁ πατήρ τοῦ ἡτο τὸ Ἡράκλειον τῆς Κοήτης ἐμαρτύρησεν εἰς Ρόδον τῷ 1,500 μ. Χ. ἀφοῦ ἔμεινε ὄρφανός ἀπὸ τοῦ πατρὸς του, ἠσθάνθη τὸν Μωαμεθανισμόν γενόμενος στρατιώτης τοῦ Ὀθωμανικοῦ Δόγματος.

Ἐλθὼν εἰς ἡλικίαν ἐγνώρισε τὴν ψευδοθρησκείαν τῶν Ἀγαρηνῶν, ἐπαρουσιάσθη εἰς τὸν Αὐτοκράτορα καὶ Ἡγεμόνα, κηρύττων τὸν ἀληθινὸν Θεὸν ὅτι αὐτὸς εἶναι τὸ φῶς τοῦ κόσμου, καὶ ἐξουσιαστὴς τοῦ σύμπαντος βαστῶν ἀναμμένην λαμπάδα εἰς τὰς χεῖρας του, ὅπως βλέπομεν εἰς τὴν ἀγίαν του εἰκόνα, κράζων μεγαλοφώνως τὸν Χριστὸν Θεὸν ἀληθινόν, ὑβρίζων τὴν θρησκείαν τῶν Ἀγαρηνῶν. Γενόμενοι ἔξω φρονῶν οἱ Ἀγαρηνοὶ διὰ τὸν χλευασμὸν τῆς θρησκείας των ὤρμησαν ὡς λέοντες ἐναντίον τοῦ ἁγίου, καὶ τοῦ ἔδωσαν τοιαύτας τιμωρίας ὅπου φρίττει ὁ νοῦς τοῦ ἀνθρώπου, διὰ τὰς ἀκούῃ ἀλλ' ὁ ἅγιος θεία βοήθεια, ἔχων ἀγάπην εἰς τὸν Χριστόν, ἐφύλαξε ἀβλαβῆ τὴν Ὁρθόδοξον πίστιν, καὶ κατησχύνθησαν οἱ αἰρετικοὶ διὰ τὴν ἀσέβειάν των ἔμπροσθεν εἰς τόσον πλῆθος λαοῦ.... Βλέπων ὁ λαὸς τὸν ἅγιον νὰ στέκεται γενναῖος μὲ τόσας τιμωρίας ὅπου ἔλαβε ἔχω ὑψωμένας τὰς χεῖρας εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ οἱ ἀσεβεῖς νὰ μεταχειρισθῶν ὅλας τὰς τέχνας των νὰ μὴ δυνήθωσιν νὰ τὸν νικήσωσιν, ἐδόξασεν τὸν Θεόν. (Τοῖς Ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ

αὐτοῦ ἐθαυμάτωσεν ὁ Κύριος.) Λέγων ὁ Κύριος τοὺς δοξάζοντας με ἀντιδοξάσω καὶ πάλιν. Ἐγὼ δώσω δύναμιν τι εἴπῃτε ἢ τι λαλήσεται ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ; Τοιαύτην χάριν καὶ δύναμιν ἔλαβον οἱ ἅγιοι ὑπὸ τοῦ ἁγίου Πνεύματος ἔχων πλήρη ἀγάπην εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου, ὁ παρ' ἡμῶν ἐγκωμιαζόμενος ἅγιος Φανούριος προσέφερε θυσίαν τὸ σῶμα του ἔλαβε μαρτυρικὸν θάνατον, καὶ ἀπολαμβάνει σήμερον ὁ πιστὸς στρατιώτης τὸν ἀσκητικὸν στέφανον. « Ἐγκωμιαζόμενον δικαίου εὐφρανθήσονται λαοί. » Λαμπρὸς τὴν γνώμην, νέος τὴν ἡλικίαν, ἔχων δόξαν καὶ τιμὴν διὰ τὴν στρατιωτικὴν ἀξίαν ὅπου εἶχε, ἀλλὰ ταῦτα πάντα οὐδὲν τὰ πάντα καταφρονεῖ καὶ τὸν Χριστὸν Θεὸν ἄλλως κηρύττει, καὶ ὁλοφύγως τὸν λατρεύει καὶ παρησία ὁμολογεῖ καὶ ἀπολαμβάνει τὴν οὐράνιον δόξαν τοῦ Κυρίου.

Στεφανώνει τὸν ἀθλητὴν τοῦ Χριστοῦ ἡ Ἁγία Τριάς τὸ Στέφανον τοῦ Μαρτυρίου εἰς τὴν κεφαλὴν τοῦ Μαρτύρου ὡς ἄξιος τιμῆς, καὶ νικητὴς τῶν εἰδολολατρῶν ἔκαμε πολλὰ θαύματα ὁ ἅγιος μετὰ τὸν θάνατόν του ἠλευθέρωσε τοὺς 3 ἀδίκως καταδιδασθέντας ἱερεῖς ὅπου ἐσυκοφαντήθησαν ἀπὸ τοῦ Ἀγαρηνοῦς, καὶ ἐπωλήθησαν αἰχμάλωτοι εἰς τοὺς ἰδίους τοῦρκους, βλέποντες τὸν Ναὸν τοῦ Ἁγίου εἰς τὴν Ῥόδον, ἔπλεσαν μὲ θερμὰ δάκρυα παρακαλοῦντες τὸ ὄνομά του, ὅπου ἐξημερώθησαν οἱ Ἀγάγες τυφλοὶ καὶ παράλυτοι, θέλοντες δὲ καὶ μὴ θέλοντες τοὺς ἠλευθέρωσαν, καὶ τοὺς ἔδωσαν καὶ τὰ ἑξοδά των νὰ ὑπάγουν εἰς τὰς πατρίδας των, δοξάζοντες τὸν προστάτην των Ἁγίον Φανούριον οὗ ταῖς πρεσβείαις αὐτοῦ ἐλεήσει κύριος ὁ Θεὸς ἡμᾶς. Γένοιτο.

7 Ἀπριλίου 1912 Παρασκευὴ τῇ 28 Σ)βρίου 1912.

ΟΙΚΟΙ ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΓΙΟΝ ΙΩΑΝΝΗΝ ΤΟΝ ΠΡΟΔΡΟΜΟΝ

Τῇ ὑπερμάχῳ στρατηγῷ

Τῷ ὑπὲρ πάντας ἀληθῶς Ἀγίους μείζονι, ὁ ὑπὲρ πάντας ἁμαρτῶν τοὺς ἀνομήσαντας, τὸ ἐφύμνιον προσφέρωσι Ἰωάννη, ὡς οὖν ἔχων παρησίαν πρὸς τὸν Κύριον, ἐκ παντοίων με κινδύνων ἐλευθέρωσον, ἵνα κράζωσι, χαῖρε Κήρυξ τῆς χάριτος.

Ἀρχομαί σοι τὸν ὕμνον, Θεοῦμνητε Μάκαρ, χαρὰ συνειλημμένος καὶ φόβῳ, εὐφημῶν γὰρ ἡδομαι τὰ σά, ἀπορῶν δὲ λόγου, δαιλῶ, Πρόδρομε, αὐτὸς δὲ ἐνισχύων με, παράσχου ἐπαξίως λέγειν :

Χαῖρε, δι' οὗ ἡ χαρὰ ἐφάνη
Χαῖρε, δι' οὗ ἡ ἀρὰ ἐφθάρη.
Χαῖρε τῶν περάτων τῆς γῆς ὁ Διδάσκαλος.
Χαῖρε τῶν τεράτων Χριστοῦ ὁ Προάγγελος.
Χαῖρε μῆκος ἀγιότητος, φθάνον μέχρις Οὐρανοῦ.
Χαῖρε πλάτος καθαρότητος, ἀγιάζον πᾶσαν γῆν.
Χαῖρε ὅτι Τριάδα τὴν ἁγίαν κατειδες
Χαῖρε ὅτι δυάδα ὑλικὴν ὑπερείδες.
Χαῖρε ἀστήρ δεικνύων τῶν Ἥλιον.
Χαῖρε φωστὴρ φωτίζων ὑψήλιον.
Χαῖρε, δι' οὗ ὁ Χριστὸς ἐμηνύθη.
Χαῖρε, δι' οὗ ὁ Σατὰν ἐμισήθη.
Χαῖρε Κήρυξ τῆς Χάριτος.

Βλέπων γένος ἀνθρώπων καίμενον ἀπανθρώπως, ἀνίσταται Θεὸς φιланθρώπως, καὶ θελήσας πέμψαι τὸν Υἱόν, ἐκκαθάρει πάντα τὸν ἵδν τοῦ ὄφως, προέπεμψε τὸν Πρόδρομον, κηρύξαι τοῖς ἀνθρώποις λέγειν.

Ἀλληλούϊα.

Γέννησιν Ζαχαρίας θυμιάματος ὥρα μανθάνει τοῦ Υἱοῦ δι' Ἀγγέλου, οἷς δ' ἠπίστησε τούτῳ λαλῶν κατακέκριται μήτε λαλεῖν βλέψας δὲ τὴν ἐκδασιν τῶν λόγων τοῦ Ἀγγέλου, τὸ λαλεῖν λαμβάνει.

Χαῖρε ἡ θύρα τῆς Σωτηρίας.
Χαῖρε ἡ λύρα τῆς Ἐκκλησίας.
Χαῖρε Προφητῶν τοῦ Θεοῦ τὸ συμπέρασμα.
Χαῖρε ἀρετῶν ἀπασῶν τὸ συμφέρονμα.
Χαῖρε Ἀγγελε ἐπίγειε παρουσίας τοῦ Χριστοῦ.
Χαῖρε ἄνθρωπε οὐράνιε Βασιλείας τοῦ Θεοῦ.
Χαῖρε τῆς ἐγκρατίας ὁ σοφὸς παραινέτης.
Χαῖρε τῆς ἀκρασίας ὁ δόξος ἀναιρέτης.
Χαῖρε κρατὴρ τοῦ νέκταρος πάροχε.
Χαῖρε λουτήρ καθάρσεως πρόξενε.
Χαῖρε περηστὴρ καυστικῆς τῆς ἀπάτης.
Χαῖρε λαμπτήρ φαντικῆς γῆς ἀπάσης.
Χαῖρε Κήρυξ τῆς Χάριτος.

Δεξιούται ἀσμένως ἀσπασμῷ ἡ Παρθένος, ἀρδοῦσα κυφόρον τὴν στεῖραν, ὁ δὲ Κήρυξ ἔνδον τῆς Μητρὸς ἐπιγινούσας τὸν ἔσο τῆς γαστρὸς Κύριον, ὡς ῥήμασι τοῖς ἄλμασι χρησάμενος, ἐδόξα λέγων·

Ἀλληλούϊα

Ἐχαιρον τῇ γεννήσει, καὶ ἠρεύνων τὴν κλησιν μαθεῖν οἱ συγγενεῖς Ἰωάννου, γράμμασι δὲ ταύτην ἐκτυπῶν Ζαχαρίας, τέως σιωπῶν, φθέγγεται, οἱ δὲ εὐθὺς ἐχάρησαν, ἐθαύμασαν, βοῶντες οὕτως·

Χαῖρε φωνὴν τοῦ πατρὸς ὁδήσας.
Χαῖρε σιγὴν τοῦ αὐτοῦ ὁ λύσας.
Χαῖρε τῶν ἀγόνων λαγόνων τὸ κύημα.
Χαῖρε τῶν ἀκάρπων τὸ εὐκαρπον βλάστημα.
Χαῖρε κύκλος ὁ εὐτέρρευτος, κέντρον ἔχων τὸν Χριστόν.
Χαῖρε κύκνος ὁ δόξυφωτος, πᾶσιν ἄδων τὰ χρηστά.
Χαῖρε ὁ ἐκ κοιλίας μητρικῆς ἡγιασάμενος.

Χαῖρε ὁ πρὸ κοιλίας τῷ θεῷ ἐγνωσμένος.
Χαῖρε πηγὴ θαυμάτων ἀκένωτος.
Χαῖρε πληγὴ δαιμόνων ἀνίατος.
Χαῖρε, δι' οὗ ἐφωτίσθη ἡ κτίσις.
Χαῖρε, δι' οὗ ἐδοξάσθη ὁ Κτίστης.
Χαῖρε Κήρυξ τῆς Χάριτος.

Ζέων θυμῷ Ἡρώδης ἀνελεῖν ὁ ληρώδης, Χριστὸν ζητῶν, τὰ βρέφη προστάσει, φθειρομένων δὲ τούτων πικρῶς, Ἰωάννης ὁ θεὸς σοφῶς σέσωστο, κηρύξαι τὴν ἀπόρρητον Θεοῦ οἰκονομίαν λέγων·

Ἀλληλούϊα

Ἦγεν ἐν τῇ ἐρήμῳ ἡλικίᾳ ἀνήθῳ Ἀγγελος τὸν Ἀγγελον φέρων, καὶ ὅποιος ἔστι ἐννοῶν, τὸ μυστήριον οὐκ ἀγνωστὸν ἦδετο, καὶ ἄσμασιν ὡς στέμμασι κατέστρεφεν αὐτὸν, κραυγάζων·

Χαῖρε ἡ στύλη τῆς εὐσεβείας.
Χαῖρε ἡ πύλη τῆς Βασιλείας.
Χαῖρε Μωϋσέως τοῦ πάλαι διάδοχε.
Χαῖρε Βασιλέως τοῦ πάντων διάκονε.
Χαῖρε μάργαρον κρυπτόμενον ἐν τῇ λύθρῳ τῆς σαρκός.
Χαῖρε ὄργανον κρουόμενον ἐν τῇ πλήκτρῳ τοῦ Θεοῦ.
Χαῖρε ἄρτος στηρίζων νηστευόντων κοιλίας.
Χαῖρε οἶνος ἡδύνων σωφρονούντων καρδίας.
Χαῖρε Χριστοῦ ὁ φέρων τὸ τρόπαιον.
Χαῖρε στερρόν παθῶν ἀποτρόπαιον.
Χαῖρε, δι' οὗ τὰ ἀρχαῖα παρήλθε.
Χαῖρε, δι' οὗ τὰ καινὰ ἐπεισῆλθε.
Χαῖρε Κήρυξ τῆς Χάριτος

Θαυμαστὴ πάση φύσει ὥφθει ὡς ὑπὲρ φύσιν ἡ ἐν τῇ ἐρήμῳ σου κατοικίᾳ, ἐκ μαστῶν γὰρ εὐθὺς μητρικῶν πρὸς αὐτὴν μετέβης κατοικῶν Πρόδρομε, οὐκ οἶνῳ οὐδὲ σίκερα, Θεῷ δὲ ἐντροφῶν καὶ ψάλλων

Ἀλληλούϊα

Ἰθύνάς σου τὸν δρόμον πρὸς οὐράνιον δρόμον, ἀσκήσεως
ἐλθὼν πρῶτος δρόμον καὶ λαμπρότις γέγονας σοφέ, καὶ
Χριστοῦ δὲ βίου ὑψηλοῦ Πρόδρομος πρὸς ὃν ἰθύνας ἀπαντας,
ἀκούεις παρὰ πάντων οὕτω.

Χαῖρε ἡ τέχνη τῆς ἐγκρατείας.
Χαῖρε ἡ στάθμη τῆς ἀκριβείας.
Χαῖρε τῆς ἀσκήσεως ἔμφυχον ἀγαλμα.
Χαῖρε τῆς ἀθλήσεως θεῖον ἐκτύπωμα.
Χαῖρε ὅρος ὁ ἀκρότατος παρθενίας ἀληθοῦς.
Χαῖρε νόμος ἐνθεώτατος θεωρίας εὐαγοῦς.
Χαῖρε ἀκτημοσύνης ὁ λαμπρὸς προηγῆτωρ.
Χαῖρε ἀγιωσύνης ὁ σοφὸς εἰσηγήτωρ.
Χαῖρε κανὼν νηστείας θεόσθοτος.
Χαῖρε εἰκὼν ἀγνείας θεόγραφος.
Χαῖρε ὁρθῆς πολιτείας ὁ γνώμων.
Χαῖρε σοφῆς προμηθείας νοήμων.
Χαῖρε Κήρυξ τῆς Χάριτος

Κόσμου ἡδυπαθείας, καὶ σαρκὸς προσπαθείας, ἠλόγησαι
καθάπαξ θεόφρον, καὶ ἀκρίδας εἶχες σου τροφήν, ἐκ καμῆ-
λου δὲ στολὴν Πρόδρομε, τοῦ πνεύματος οὐ σώματος ἐπίδο-
σιν ζητῶν καὶ λέγων·

Ἀλληλούϊα

Λύτρωσιν ἁμαρτίας, βάπτισμα μετανοίας, κηρύσσων ἡλ-
θεν ὁ Ἰωάννης, πᾶσι μετανοεῖτε βοῶν, βασιλεία γὰρ τῶν οὐ-
ρανῶν ἤγγικε, καὶ χάριν ἐχορήγησε πιστοῖς ὡς ἂν αὐτῶ
βοῶσι·

Χαῖρε βουλῆς τοῦ Θεοῦ ὁ μύστης.
Χαῖρε οὐλῆς τῶν ψυχῶν ὁ ρύστης.
Χαῖρε χελιδὼν ἡ τὸ ἔαρ μηνύσασα.
Χαῖρε ἀηδῶν ἡ Χριστὸν κελαδῆσασα.
Χαῖρε νᾶμα, ὃ ἐξέερρευσε θαυμασίως ἐξ Ἑδέμ.
Χαῖρε πόμα, ὃ ἀνέψυξε τοὺς φλεχθέντας Ἀδάμ.
Χαῖρε ὁ τῶν παρόντων ἀμελῶν ὡς μὴ ὄντων.
Χαῖρε ὁ τῶν μελλόντων φροντιστῆς ὡς μενόντων.

Χαῖρε, δι' οὗ ὁ πίπτων ἀνίσταται.
Χαῖρε, δι' οὗ ὁ βάλλων ἀφίσταται,
Χαῖρε ψυχὴν πρὸς Θεὸν ὁ ἐκτείνας.
Χαῖρε ὁρμὴν τῆς σαρκὸς ὁ συστειλας.
Χαῖρε Κήρυξ τῆς Χάριτος.

Μετανοίας τὸν στάχυν τῆς ἐρήμου ὁ στάχυς καλεῖται τοὺς
ἀκάρπους ἐκφύειν, ἐκκαθάραι ἤκει γὰρ φυεῖν ὁ τὸ πτύον ἐ-
χων τῇ χειρὶ Κύριος, καὶ ἀχυρώδεις καύσων, συνάξει δὲ
ἐγκάρπους λέγων

Ἀλληλούϊα

Νέαν θέλων ὁ Κτίστης ἀναδειξάτω τὴν φύσιν τοῖς ὕδασι
αὐτὴν ἀναπλάττει, καὶ πρὸς τοῦτο φέρει συνεργόν, ὁ βουλή-
σει πάντα ἐνεργῶν Κύριος, Βαπτίσματος τὸν κήρυκα, ὃ πάν-
τες οἱ πιστοὶ βοῶμεν·

Χαῖρε φωνὴ τοῦ Θεοῦ ἁγία.
Χαῖρε σιγὴ τοῦ ἐχθροῦ τελεία.
Χαῖρε τῆς οὐσίας βροτῶν τὸ κεφάλαιον.
Χαῖρε παρουσίας Θεοῦ τό προσόμιον.
Χαῖρε ὅτι ἐπεχώρησε πᾶσα χάρις ἐπὶ σοί.
Χαῖρε ὅτι ὑπεχώρησε πᾶσα πλάνη διὰ σοῦ.
Χαῖρε ὁ διαπτύσας τὰ ἡδέα τοῦ βίου.
Χαῖρε ὁ διαλύσας τὰ πικρὰ τῶν ἐν βίῳ.
Χαῖρε, δι' οὗ ἐδόθη μετάνοια.
Χαῖρε, δι' οὗ ἐλύθη ἀπόνοια.
Χαῖρε ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ ὁ κηρύξας.
Χαῖρε ἀγνὸν ὁ τὸν βίον τηρήσας.
Χαῖρε Κήρυξ τῆς Χάριτος

Ἐένην κένωσιν βλέπων ὁ βαπτίζων τοῦ Λόγου, ἐξίστατο
καὶ ἴστατο λέγων· ἐγὼ χρεῖαν ἔχω ὑπὸ σοῦ καὶ σὺ βαπτισθή-
ναι πρὸς ἐμὲ γέγονας; ὁ δὲ θαρρεῖν ἐπέταξε, καὶ ἔργον ἐκ-
πληροῦται, λέγειν

Ἀλληλούϊα

Ὁ χειρὶ πάντα φέρων, σῇ χειρὶ ὑποκλίνει τὴν τοῦτου κε-

φαλήν Ἰωάννη, οὐ καθάρσεως χρήζων αὐτός, ἀλλ' Ἀδὰμ καθαίρων ἐν αὐτῷ, ἔθεν σοὶ ὡς λειτουργῷ τῆς χάριτος χαρίζεται ἀκούειν ταῦτα·

Χαῖρε Ἀγίων ἀπάντων μέζων.

Χαῖρε Ἀγγέλων οὐδὲν ἐλάτων.

Χαῖρε γεννητοῖς γυναικῶν ὁ ὑπέρτερος.

Χαῖρε γεννητῆς ἐξ αὐτῆς ὁ ὑπέρλαμπρος.

Χαῖρε κάλαμε τῆς χάριτος νέον νόμον ἐκτυπῶν.

Χαῖρε θάλαμι τοῦ πνεύματος ἐκ πασῶν τῶν ἀρετῶν.

Χαῖρε ὅτι ἐγένου γενηρῶν ὑπερόπτης.

Χαῖρε ὅτι ἐφάνης οὐρανίων ἐπόπτης.

Χαῖρε ποιμὴν θεμάτων τοῦ πνεύματος.

Χαῖρε λιμὴν πνευμάτων ἀπείραστος.

Χαῖρε ὁ ροῦς ὁ ἐκπλήνων τὰ πάθη.

Χαῖρε ὁ νοῦς ὁ Θεοῦ βλέπων βάθη.

Χαῖρε Κήρυξ τῆς Χάριτος.

Πόθος πέπεικεν αἰσχύους τὸν υἱὸν τῆς αἰσχύνης εἰρηκτὴν τὸν Βαπτιστὴν κατακλῦσαι, καὶ καλύψαι σπεῦδων τὸ κακὸν, ἔλαθεν ἀρίστηλον αὐτὸ θέμενος, ὁ λόγος γὰρ οὐ δέδεται τοῖς ψάλλουσι Κυρίῳ οὕτως·

Ἀλληλουῖα

Ρήματά σου ὡς βέλη δεδεγμένος Ἡρώδης κεντᾶται τὴν καρδίαν καιρίαν, οἱ γὰρ ἔλεγχοι τῷ ἀσεβεῖ μύλωπες εἰσὶν ὀδυνηραὶ Πρόδρομε, καὶ θνήσκων ἀνομία, οὐκ ἠνέσχετο εἰπεῖν σοι ταῦτα·

Χαῖρε ἀγίασμα ὁ παρέχων.

Χαῖρε τὸ μίasma ὁ ἐπέχων

Χαῖρε τῶν πιπτόντων βροτῶν ἡ ἀνόρθωσις.

Χαῖρε προκοπτόντων Θεῷ ἡ βεβαίωσις.

Χαῖρε αὐλὸν ὡς Ἀγγελὸς ἐν γῇ βίον μετελθών.

Χαῖρε ἔνηλον ὡς δαίμονα τὸν Ἡρώδη καθελῶν.

Χαῖρε ὁ τῶν ἀρρήτων τοῦ Θεοῦ οἰκονόμος.

Χαῖρε ὁ ἀπορρήτων ἀγαθῶν κληρονόμος.

Χαῖρε καλῶν εὐωδία δωρούμενος.

Χαῖρε κακῶν δυσωδία τροποῦμενος.

Χαῖρε δι' οὗ ὁ Ἀδὰμ ἐνεδύθη.

Χαῖρε δι' οὗ ὁ Σατὰν ἐγυμνώθη.

χαῖρε Κήρυξ τῆς χάριτος

Σέλας ἡλίου δίκην ἔστειλεν ὡς ἐκ δίσκου τοῦ πίνακος ἡ θεία σου Κάρα, καὶ τοῦ σκότους πᾶσαν τὴν ἰσχὺν ἡ ἀκτίς ἀπήλασεν αὐτῆς Πρόδρομε, ἡμᾶς δὲ καθοδήγησε τῶν φώτων τῷ πατρὶ κραυγάζειν·

Ἀλληλουῖα

Τοῦ φωτὸς τὴν λυχνίαν ὁ τοῦ σκότους ἐργάτης οὐκ ἔφε-
ρεν εἰς ἔλεγχον ἔχειν· ὡς γὰρ φίλος ἔργων σκοτεινῶν, παρ-
ουσίαν ταύτης σφαλερῶς ἤχθετο· διὸ ἐκ μέσου τίθησιν αὐτὸν
μὴ συνεῖς κραυγάζειν.

Χαῖρε τὸ στέλεχος τῆς ἀγνείας,

χαῖρε ὁ ἔλεγχος τῆς λαχναίας.

χαῖρε τῶν βροτῶν καὶ Ἀγγέλων μεθόριον.

χαῖρε οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς τὸ ἐξαίσιον

χαῖρε μέσος ὃς ἀνέτειλες τῶν Θεοῦ διαθηκῶν.

χαῖρε τέλος ὡς γεγέννησαι τῶν γραφῶν τῶν νομικῶν

χαῖρε ὁ τάναντία εἰς ταῦτ' ἀκαταμίμαξ.

χαῖρε ὁ ἀσαρκίαν ἐν σαρκὶ κατορθώσας.

χαῖρε βροντὴ τὸν κόσμον ἐκπλήττουσα.

χαῖρε βροχὴ τὴν Ἐτίστην ἀρδεύουσα.

χαῖρε, δι' οὗ ἀσεβεῖς φωταγωγοῦνται.

χαῖρε, δι' οὗ ἀσεβεῖς πυρπολοῦνται.

χαῖρε Κήρυξ τῆς χάριτος.

Ὑμνοῖς ποῖος ἀρκέσει ἀφίκεσθαι τοῦ ὕψους τῆς σῆς με-
γαλοσύνης Προφῆτα· ἡ ὑμνήσει τις τῶν γηγενῶν ὃν ἀπάν-
των μέζονα Χριστὸς ἔδειξε· διὸ τὴν πίστιν δέδεξο τῶν μετὰ
σοῦ βοώντων.

Ἀλληλουῖα

Φαεσφόρος ὡς ὀρθρος τοῦ Ἑλίου τῆς δόξης, κακίας μὲ ἐξέγειρον ὕπνου, καὶ υἷδν ἀνάδειξον φωτός, γρηγοροῦντα ἔργοις φωτεινοῖς Πρόδρομε, ὡς ἂν παιδρῷ προσώπῳ σοι, καὶ γλώττῃ γηθσύνη λέγῃ.

Χαῖρε πυρσὲ τῶν ἐν ζάλῃ ὄντων.
χαῖρε χρυσὲ τῶν πενία ζώντων.
χαῖρε λυπούμενων ταχεῖα παράκλησις.
χαῖρε πλανουμένου ἐτοιμῇ ἀνάκλησις.
χαῖρε πάντων εὐδυσώπητος πρὸς Θεὸν διαλλαγή.
χαῖρε πάντων εὐσυμπάθητος λυπηρῶν ἀπαλλαγὴ.
χαῖρε τῶν νοσημάτων τῶν πιστῶν ἡ ὑγεία.
χαῖρε τῶν μολυσμάτων τῶν αὐτῶν ἡ ἀγνεία.
χαῖρε πταιόντων θεῖον ἐξέλασμα.
χαῖρε πιπτόντως μέγα διάσωμα.
χαῖρε ὁ πᾶσι τὰ πάντα παρέχων.
χαῖρε ἐκάστῃ τὸ πρόσφορον νέμων.
χαῖρε Κήρυξ τῆς χάριτος.

Χάριτι παντελεῖν χαριτώνουμε Κήρυξ ψυχὴν μου χαριτωσαί καὶ φρένας, τῶν παθῶν τὴν ῥύπον ἐξ αὐτῶν μετανοίας γνώσει ἐξελὼν ἅπαντα, καὶ δείξαις σῇ μοι χάριτι ἐπᾶξιον Θεῷ κραυγάζειν.

Ἀλληλούϊα

Ψώμισόν με Προφῆτα τῆς ἀφθάρτου τραπέζης ψυχίοις πεπτοκόσιν ὡς κύνᾳ, ἐν λιμῷ γὰρ τήκομαι σφοδρῶ, σωτηρίου ἄρτου ἀπορῶν Πρόδρομε, καὶ κόρεσον καρδίαν μου, ὡς ἂν σοι εὐχαρίστως κράζω.

Χαῖρε σφραγὶς Προφητῶν ἁγίων.
χαῖρε κρηπίς Ἀποστόλων θείων.
χαῖρε νυμφοστόλε ὥραιε τῆς χάριτος.
χαῖρε Θεολόγε δογμάτων τοῦ πνεύματος.
χαῖρε ὄμμα καθαρώτατον τὰ ἀθέατα ἰδόν.
χαῖρε στόμα ἁγιώτατον τὰ ἀπόρρητα εἰπόν.

χαῖρε Πρόδρομε, μάρτυς, Βαπτιστά, φωνή, λύχνε.
χαῖρε πρόκριτε, μάκαρ μηνυτά, μύστα φίλε.
χαῖρε γλυκὺ καὶ πράγμα καὶ ὄνομα.
χαῖρε νοδὸς καὶ γλώττης ἐντρούφημα.
χαῖρε κοινὲ πρεσβευτὰ καὶ μεσίτα.
χαῖρε ἐμοῦ ἐξαιρέτως προστάτα.
χαῖρε Κήρυξ τῆς χάριτος.

Ὡ προφῆτα Κυρίου, μεγαλώνουμε Κήρυξ Ἀγίων ὑπερέκεικα πάντων, τῇ μικρᾷ νῦν πρόσχευς ἀπαρχῇ, καὶ τῶν δεινῶν ἀπάσης ταραχῆς ῥύσαι με, καὶ τῆς μελούσης λύτρωσαι κολάσεως Θεῷ βοῶντα.

Κ Θ ᾽ η ᾽. Η Α Π Ο Τ Ο Μ Η

Τῆς τιμίας κεφαλῆς τοῦ ἁγίου ἐνδόξου
προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου.

Ἀργία, καὶ Νηστεία.

Ἰωάννης ὁ μέγας Πρόδρομος καὶ Βαπτιστὴς τοῦ Κυρίου ἦτον υἱὸς Ζαχαρίου τοῦ ἀρχιερέως καὶ τῆς Ἑλισάβετ, ἐξ ἐπαγγελίας τοῦ Ἀρχαγγέλου Γαβριὴλ γεννηθεὶς. ἀπεκεφαλίσθη δὲ σήμερον ὑπὸ τοῦ Ἡρώδου Ἀντίπα, διότι ἤλεγχεν αὐτὸν διὰ τὴν παράνομον μῆξιν μετὰ τῆς Ἡρῳδιάδος. Οὗτος ἐμαρτυρήθη ὑπὸ τοῦ Δεσπότου Χριστοῦ διὰ εἶναι μεγαλειότατος πάντων τῶν ἐκ κοιλίας μητρὸς ἐξεληθόντων, καὶ ὁ ἐκλεκτότατος τῶν Προφητῶν· οὗτος ἐσκήνησεν ἐκ κοιλίας μητρὸς του, ἐκήρυξε δὲ τὸν Χριστὸν καὶ εἰς τοὺς ζῶντας ἐν τῇ γῇ ἄνω, καὶ εἰς τὰς ψυχὰς τῶν τεθνεώτων ἐν τῷ ᾄδῃ κάτω. Οὗτος εἶναι ὁ μέγας Ἰωάννης ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος ἦτον ἐνδεδυμένος τὴν ἀγιότητα ἐκ κοιλίας μητρὸς του, ὁ ὁποῖος εἶχεν ἐγκατακον ἐν τῇ ψυχῇ του τὴν παρθενίαν καὶ καθαρότητα, καὶ ἡ-

γάπησεν ἐγκαρδίως τὴν σωφροσύνην, ὁ ὁποῖος ἤσκησε τὴν νηστείαν καὶ ἀστροφίαν, καὶ κακονυχίαν καὶ ἐγεινεν ἀλλότριος πάσης συναστροφῆς μετὰ τῶν ἀνθρώπων, ὁ ὁποῖος κατώκησεν εἰς τὴν ἔρημον, καὶ συναναστρέφετο μετὰ τῶν ἀγρίων θηρίων, καὶ ἐκαλύπτετο μὲ τρίχας καμήλου, καὶ ἐζῶσε τὴν ὁσφύν του μὲ ζώνην δερματίνην, ὁ ὁποῖος εἶχε τροφήν ἐτοιμὴν καὶ αὐτοσχέδιον ὡς τὰ πτεινά, καὶ ὁ ὁποῖος ἠξιώθη νὰ ὑπερβῇ τοὺς ὄρους τῆς φύσεως, καὶ νὰ βαπτίσῃ τὸν καθαρὸν καὶ ἀμόλυντον Χριστόν, τὸν πάσης ἐπέκεινα φύσεως. Αὐτός, λέγω, ὁ τοσοῦτος καὶ τηλικούτος Ἅγιος, ἐπειδὴ ἐμελέια πάντοτε τὸν Θεῖον Νόμον, ὅλα τὰ τοῦ Κόσμου ἐνόμιζε δεύτερα καὶ κατώτερα τῆς τηρήσεως τοῦ Θεῖου Νόμου.

Ὁ δὲ Ἡρώδης, τετράρχης ὢν τῆς Ἰουδαίας, καθὼς ἀσελγέστατος καὶ ἀκόλαστος ἄνθρωπος ἦλθεν εἰς ἀδεμίτους σχέσεις μετὰ τῆς Ἡεροδιάδος συζύγου τοῦ ἀδελφοῦ του Φίλιππου, ἐν ᾧ οὗτος ἔζη μὲν εἰσέτι, εἶχε δὲ καὶ θυγατέρα μετ' αὐτῇ, τὰ ὅποια ἀμφοτέρω ἦσαν ἐναντία τοῦ Θεῖου Νόμου. Ὅθεν ὁ μέγας Ἡερόδρος ὑπὸ ἐνθέου ζήλου κινήσας καὶ ὀπισθεὶς τὰ ὅπλα τῆς ἀληθείας, ἔλεγε πρὸς τὸν ἀσελγὲς Βασιλέα. Δὲν σοι εἶναι ἐπιτετραμμένον νὰ ἔχῃς τὴν γυναῖκα τοῦ ἀδελφοῦ σου. Μὴ ὑποφέρων δὲ τὸν ἔλεγχον τοῦτον ὁ Ἡερώδης ἔδωσε τὸν χαριτώννυμον Ἰωάννην καὶ ἔρριπεν αὐτὸν ἐν τῇ φυλακῇ, παρακινούμενος εἰς ταῦτα ὑπὸ τῆς ἀκολάστον καὶ μοιχαλίδος Ἡεροδιάδος. Ἐορταζομένης οὖν ὑπὸ τοῦ Ἡερόδου καὶ τῶν Ἀρχόντων τῆς ἐπειρείου ἡμέρας τῆς γεννήσεως του παρετέθη μλουσία τράπεζα καὶ ἐγεινε φιλήδονον συμπόσιον, καθ' ὃ ὁ Ἡερώδης ἐξώκειλεν εἰς μέθην καὶ ἀφροσύνην, ἐπειδὴ δὲ ἐχόρευσεν ἡ θυγάτηρ τῆς Ἡεροδιάδος ἔμπροσθεν τοῦ Βασιλέως, ἀντημείφθη διὰ τὸν ἄσεμνον χορὸν τῆς μετὰ τὸν φόνον; φεῦ! τοῦ μεγάλου Προφήτου. Πάσαντα λοιπὸν ἐφέρθη ἐν τῷ μέσῳ, τῆς τραπέζης ἐπὶ πινακίον ἢ προδρομικὴ κεφαλὴ τοῦ δικαίου, εἰσέτι αἰμοσταγής, καὶ ὥσπερ ἐλέγχονσα σιωπηλῶς τὸν Ἡερόδην ἐδόθη δὲ εἰς τὴν ἀκόλαστον καὶ μοιχαλίδα γυναῖκα. Ταῦτα δὲ ἐγίνοντο ἐν Σεβαστιουπόλει, ἥτις ἀπέχει τῆς Ἱερουσαλὴμ μιᾶς ἡμέρας διάστημα, ἐνθα καὶ ὁ

μετὰ τὸν Ἡερόδην τετράρχης ἔκτισε τὰ βασιλικά του παλάτια, καὶ τὸ ῥηθὲν προφητοκτόνον συμπόσιον ἐτελέσθη. Τὸ πάντιμον δὲ καὶ ἅγιον σῶμα τοῦ μεγάλου Προδρόμου ἐκεῖ ἐκηδεύθη ὑπὸ τῶν ιδίων του μαθητῶν, καὶ ἐνεταφιάσθη εὐλαβῶς καὶ ἐντίμως. Τελεῖται ἡ αὐτοῦ Σύναξις καὶ ἐορτὴ ἐν τῷ προφητικῷ του Ναῷ, τῷ κειμένῳ εἰς τόπον καλούμενον Φορακίου.

ΛΟΓΟΣ Α'.

Εἰς τὴν ἀποτομὴν τῆς τιμῆς Κεφαλῆς τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου Προφήτου Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου.

Διὰ πέντε αἰτίας ἀγαπῶνται οἱ ἄνθρωποι μεταξὺ τῶν, ἢ διὰ Θεόν, ἢ διὰ διὰ φύσιν, ἢ διὰ κενοδοξίαν, ἢ διὰ φιλαργυρίαν ἢ διὰ φιληδονίαν. Καὶ διὰ Θεὸν μὲν ἀγαπῶνται, ὅταν ἀγαπῶσι τὸν ὁμόπιστόν των Χριστιανόν, καὶ ὑπερμαχώσι δι' ἐκεῖνον καὶ κινδυνεύωσι καὶ πειράζωνται καὶ σχεδὸν εἰπεῖν ὅτι θέλωσι δι' ἑαυτοὺς θέλωσι καὶ δι' ἄλλους ἐκπληροῦντες τὴν θείαν ἐντολήν. Ἡ ἀγάπη αὕτη εἶνε ἐπαινετὴ μάλιστα δὲ καὶ μισθὸν ἔχει ἐκ Θεοῦ ὁποῖος ἔχει τὴν τοιαύτην ἀγάπην. Περὶ ταύτης κελεύει καὶ ὁ Μωϋσῆς ἐν τῷ ἔκτῳ Κεφαλαίῳ τοῦ Δευτερονομίου. «Ἀγαπήσεις Κύριον τὸν Θεόν σου ἐξ ὅλης τῆς ἰσχύος σου, καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας σου, καὶ τὸν πλησίον σου ὡς σεαυτόν». Τὰ αὐτὰ κελεύει καὶ ὁ Χριστός ἐν τῷ δεκάτῳ Κεφαλαίῳ τοῦ κατὰ Λουκᾶν ἁγίου Εὐαγγελίου, ὁμοίως λέγει καὶ ὁ Ἀπόστολος Παῦλος ἐν τῷ ιγ' Κεφαλαίῳ τῆς πρὸς Κορινθίους πρώτης Ἐπιστολῆς. «Ἐὰν παραδῶ τὸ σῶμα μου ἵνα κανθήσωμαι, ἀγάπην δὲ μὴ ἔχω, οὐδὲν ὠφελοῦμαι.» Καὶ πάλιν ἐν τῷ β' Κεφαλαίῳ τῆς πρὸς Φιλιππησίους ἐπιστολῆς «Πληρώσατέ μου τὴν χαρὰν, ἵνα τὸ αὐτὸ φρονῇτε, τὴν αὐτὴν ἀγάπην ἔχοντες». Παρομοίως λέγει καὶ ὁ Θεολόγος Ἰωάννης ἐν τῷ δ' Κεφαλαίῳ τῆς Καθο-

λικῆς πρώτης Ἐπιστολῆς αὐτοῦ. « Ἀγαπητοί, ἀγαπῶμεν ἀλλήλους, ὅτι ἡ ἀγάπη ἐκ τοῦ Θεοῦ ἐστὶ, καὶ πᾶς ὁ ἀγαπῶν ἐκ τοῦ Θεοῦ γεγέννηται, καὶ γινώσκει τὸν Θεόν. » Παράκλησις καὶ ὁ Ἱερεὺς ἐν τῇ θείᾳ Μυσταγωγίᾳ βοᾷ πρὸς ἡμᾶς. « Ἀγαπήσωμεν ἀλλήλους, ἵνα ἐν ὁμοιοῖᾳ ὁμολογίσωμεν Πατέρα, Υἱόν, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα. » διότι ἄνευ τῆς τοιαύτης ἀγάπης δὲν δυνάμεθα νὰ ὁμολογῶμεν ὁρθῶς τὴν εὐσέβειάν μας· περὶ αὐτῆς γράφουσι καὶ διδάσκουσι ὅλοι οἱ Ἅγιοι τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν· καὶ αὕτη μὲν εἶνε ἡ διὰ Θεὸν ἀγάπη.

Διὰ φύσιν δὲ ἀγαπῶνται, ὅταν οἱ γονεῖς ἀγαπῶσι τὰ τέκνα, καὶ τὰ τέκνα τοὺς γονεῖς, οἱ ἀδελφοὶ τοὺς ἀδελφούς, ἡ καὶ ἄλλοι τινὲς τοὺς συγγενεῖς ἐαυτῶν, καὶ αὕτη ἡ ἀγάπη ἐπαινετὴ εἶναι διότι πρέπει οἱ πατέρες νὰ ἀγαπῶσι τὰ τέκνα καὶ νὰ τὰ παιδεύωσι πρὸς ἐπίγνωσιν τοῦ καλοῦ, καὶ πάλιν τὰ τέκνα νὰ γηροτροφῶσι καὶ νὰ διατηρῶσι τοὺς εὐσεβεῖς πατέρας των καθὼς τὸ λέγει καὶ ὁ Ἀπόστολος Παῦλος ἐν τῷ ἔκτῳ Κεφαλαίῳ τῆς πρὸς Ἐφεσίους ἐπιστολῆς « Οἱ πατέρες μὴ παροργίζετε τὰ τέκνα, ἀλλ' ἐκτρέφεται αὐτὰ ἐν παιδείᾳ καὶ νουθεσίᾳ Κυρίου. » Καὶ πάλιν ἐν τῷ πέμπτῳ Κεφαλαίῳ τῆς πρὸς Τιμόθεον πρώτης ἐπιστολῆς. « Εἰ δέ τις τῶν ἰδίων, καὶ μάλιστα τῶν οἰκείων οὐ προνοεῖ, τὴν πίστιν ἥρνηται ὁ τοιοῦτος, καὶ ἔστιν ἀπίστου χείρων. »

Διὰ κενοδοξίαν δὲ ἀγαπῶνται ὅταν εἰς ἄνθρωπος ἀγαπᾷ τὸν ἄλλον ἄνθρωπον, ὁ ὅποιος τὸν ἐπαινεῖ καὶ τὸν δοξάζει, ὥσπερ τὸ ἐναντίον, ἐχθρεύεται τὸν κατηγοροῦντα καὶ ψέγοντα αὐτόν.

Διὰ φιλαργυρίαν δὲ ἀγαπῶνται ὅταν ἀγαπᾷ τις τὸν ἄνθρωπον ὅπου δίδει χρήματα, ἢ ἄλλα τινὰ χαρίσματα, καὶ δὲν το κάμνει διὰ τὴν ἀγάπην τοῦ Θεοῦ, ἀλλὰ μόνον διὰ τὴν δωρεάν. ἐκείνην τὸν ἀγαπᾷ. Διὰ τοῦτο, καὶ ὅταν παύσῃ ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος δίδων, παύεται ἡ πρὸς αὐτὸν ἀγάπη· αὐταὶ οἱ δύο ἀγάπαι εἶνε κατηγορημέται εἰς τὴν θείαν Γραφήν, διότι καὶ ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς ταύτας κατηγορῶν ἐν τῷ πέμπτῳ Κεφαλαίῳ τοῦ κατὰ Ματθαῖον ἀγίου καὶ ἱεροῦ Εὐ-

αγγελίου, λέγει. « Ἐὰν γὰρ ἀγαπήσῃτε τοὺς ἀγαπῶντας ὑμᾶς, τίνα μισθὸν ἔχετε ; οὐχὶ οἱ τελῶναι τὸ αὐτὸ ποιοῦσιν ; Ὁμοίως καὶ ἐν τῷ ἔκτῳ Κεφαλαίῳ τοῦ κατὰ Λουκᾶν ἀγίου Εὐαγγελίου. « Εἰ ἀγαπᾶτε τοὺς ἀγαπῶντας ὑμᾶς, ποῖα ὑμῖν χάρις ἐστὶ ; καὶ γὰρ οἱ ἁμαρτωλοὶ τοὺς ἀγαπῶντας αὐτοὺς ἀγαπῶσι. »

Διὰ δὲ τὴν φιληδονίαν ἀγαπῶνται ὅταν εἰς ἄνθρωπος ἀγαπᾷ τινὰ ἢ ἄνδρα ἢ γυναῖκα διὰ ἡδονὴν καὶ ἐπιθυμίαν κακῆν, καὶ διὰ ἐκπλήρωσιν ἁμαρτίας σαρκικῆς· αὕτη γὰρ ἡ ἀγάπη εἶνε πλέον ψευτικὴ καὶ κατηγορουμένη εἰς τὴν θείαν Γραφήν, περὶ τὰς ἄλλας δύο ἀγάπας, τὴν διὰ κενοδοξίαν, λέγω, καὶ διὰ φιλαργυρίαν γινομένην, ἐπειδὴ τοιαύτη πολ- λάκις προξενεῖ καὶ χωρισμὸν ἀνδρογύνων, καὶ ἐχθρὰς ἀλλήλων, καὶ φόνους ἀδελφῶν, καὶ ἄλλα μυρία κακά. Δι' αὐτὴν πολλοὶ ἄνθρωποι ἀδίκως ἐφρονεῦνθσαν, καὶ μαρτυρεῖ μοι τῷ λόγῳ οὖν ἄλλοις πολλοῖς ὁ Οὐρίας ἐκεῖνος, τὸν ὁποῖον ἐφόρευσεν ὁ βυσιλεὺς Δαυὶδ, ζηλεύσας τὴν γυναῖκά του τὴν Βηρσαβέε, διὰ τὴν συζευχθῆ αὐτῶς. Πόλεις ἠφανίσθησαν καὶ ἠρημώθησαν, ὡς ἡ Τρωάς (Τροία) ἡ ὁποία κείται καὶ ἔως τοῦ νῦν ἔρημος καὶ κατεσκαμμένη διὰ τὴν ἀρπαγὴν τῆς Ἑλένης. Τί δέ ; καὶ αἱ πέντε πόλεις τῶν Σοδόμων καὶ Γομόρρων δὲν ἠφανίσθησαν ἐκ τῆς τοιαύτης φιληδόνου ἀγάπης, τῆς ἀρσενοκοιτίας ; Δι' αὐτὴν πολλοὶ φρόνιμοι καὶ σοφοὶ ἐξέπεσαν, ὧν εἷς ἐστὶ καὶ ὁ Σοφὸς Σολομῶν, ὁ ὁποῖος ἀπεξενώθη τοῦ Θεοῦ ἀγαπήσας ἀλλοφύλους γυναῖκας. Δι' αὐτὴν πολλοὶ ἄνδρες καὶ δυνατοὶ ἔγειναν παίγνιον καὶ τῶν μικρῶν ἀνθρώπων, τεκμήριον δὲ τρανὸν ὁ Σαμψὼν ἐκεῖνος, ὁ ὁποῖος εἶχε μὲν ἀνδρείαν ὑπὲρ πάντα ἄνθρωπον, ἀγαπήσας ὁμῶς μίαν γυναῖκα Δαλιάν λεγομένην, ἐστερήθη τῆς ἀνδρείας καὶ ὑστερον ἐτυφλώθη ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν αὐτοῦ, καθὼς τὸ διηγέεται ἡ βίβλος τῶν Κριτῶν. Δι' αὐτὴν καὶ Ἅγιοι πολλοὶ τῆς Ἐκκλησίας μας ἐφρονεῦνθσαν, καὶ ἐγένοντο Μάρτυρες. Ἀλλὰ διὰ τὴν μὴ πολυλογίαν, φέρων ὡς παράδειγμα ἄλλους τινάς, αὐτὸν τὸν σήμερον εἰς ἐφημίαν προκείμενον τίμιον Ἰωάννην τὸν Προδρόμον θὰ φέρω εἰς ἀπόδειξιν τοῦ λόγου μου, ὁποῖος ἐλέγχων συχνὰ πυκνὰ τὸν βασιλέα Ἡρώ-

δην νενικημένον ἐκ ταύτης τῆς φιληδόνου ἀγάπης εἰς τέλος ἀπεκεφαλίσθη· ἐπειδὴ δὲ συνήθειαν ἔχουσιν οἱ φιλίστορες ἵνα γίνηται ὁ λόγος των καταληπτότερος καὶ σαφέστερος πρὸς τοὺς ἀκούοντας νὰ μὴ παραλείπωσι καὶ τὰς λεπτομερείας, προκειμένου λόγου περὶ τῆς ἀποτομῆς τῆς ὑμίας κεφαλῆς τοῦ τιμίου Προδρόμου νὰ προτάξω ὀλίγα τινὰ προδιουκηνικῶς καὶ προεισαγωγικῶς.

Πρὸ τῆς ἐκ Παρθένου καὶ Θεοτόκου Μαρίας ἐνσάρκου οἰκονομίας τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἔζη τις Ἡγεμὼν τῆς Ἰουδαίας ἀλλόφυλος, Ἀντίπατρος ὀνόματι, ἀλλόφυλοι δὲ ἐλέγοντο ὅσοι δὲν ἦσαν ἐκ τῆς θρησκείας τῶν Ἑβραίων. Οὗτος λαβὼν γυναῖκα τὴν θυγατέρα τοῦ βασιλέως τῆς Ἀραβίας, Κύπρον λεγομένην, ἐγέννησε ἐξ αὐτῆς τέσσαρας υἱούς, Φασάηλον, Ἡρώδην, Ἰώσηπον καὶ Φερῶραν· καὶ ὁ μὲν Φασάηλος ἐγένετο Ἡγεμὼν τῶν Ἱεροσολύμων, καὶ ὀλίγον καιρὸν Ἡγεμονεύσας ἐφορεύθη ὑπὸ τῶν Πάρθων. Ὁ δὲ Ἰώσηπος ἐτελεύτησεν ἰδιώτης. Ὁμοίως δὲ καὶ ὁ Φερῶρας, φθονηθεὶς ὑπὸ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ Ἡρώδου, ἀπέθανε φαρμάκῳ. Ὁ δὲ Ἡρώδης οὗτος, ὁ τέταρτος υἱὸς τοῦ Ἀντιπάτρου, πρῶτον μὲν ἐγένετο Ἡγεμὼν τῆς Γαλιλαίας· μετὰ δὲ τὸν θάνατον τοῦ ἀδελφοῦ του Φασαήλου, ὑπῆγε καὶ προσεκύνησε τὸν Καίσαρα τῆς Ρώμης Αὔγουστον, καὶ παρέλαβε τὴν Ἡγεμονίαν τῆς Ἰουδαίας, ἐπὶ τοῦ Ἡρώδου δ' ἐγεννήθη ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς ἐκ τῆς Παρθένου Μαρίας, διότι ἐπρεπε νὰ πληρωθῇ ἡ Προφητεία τοῦ πατριάρχου Ἰακώβ ἡ λέγονσα, «Οὐκ ἐκλείψει Ἀρχὼν ἐξ Ἰούδα, οὐδὲ Ἡγούμενος ἐκ τῶν μηρῶν αὐτοῦ, ἕως ἂν ἔλθῃ ὁ ἀπόκειται.» Ἐλθόντος δὲ τοῦ Χριστοῦ αὐτοδικαίως ἔλειψαν τότε εἰς τὸν καιρὸν τῆς γεννήσεώς του οἱ βασιλεῖς τῶν Ἰουδαίων, καὶ ἐβασίλευσεν ὁ ἀλλόφυλος Ἡρώδης· καὶ καθὼς ἐθνικὸς καὶ μὴ εὐπρόσδεκός οὖς τοῖς Ἑβραίοις ἐφόνευσεν μὲν καὶ πολλοὺς ἐξ αὐτῶν, κατέκτανε δὲ καὶ τὰς ἀναγραφὰς τῶν φυλῶν καὶ τῶν γειεῶν, ὅπου ἦσαν συνηθροισμένοι ἀπὸ τὸν καιρὸν τοῦ Ἑσδρα ἵνα μὴ γνωρίζῃ κανεὶς τῶν Ἰουδαίων ἀπὸ ποίαν φυλῆν, ἢ γενεάν εἶναι. Οὐ μόνον δὲ τοῦτο ἐποίησεν, ἀλλὰ καὶ τὴν Ἱερατικὴν στολὴν ἔβαλεν εἰς τὸ θησαυροφυ-

λάκιόν του, ἵνα ὅποιος θελήσῃ νὰ γείνη Ἀρχιερεὺς, νὰ τοῦ δίδῃ πρῶτον ἀργύρια, καὶ τότε νὰ τὴν παίρῃ ἐξ αὐτοῦ. Αὐτὸς ἐφόνευσεν καὶ 14 χιλιάδας βρέφη, ἔχων ἀπόφασιν νὰ φονεύσῃ καὶ τὸν Χριστόν. Ἡγεμονεύσας δὲ ἐπὶ ἔτη συναπτά 37 ἀπέθανεν ὑπὸ μεγάλῃς καὶ χαλεπῆς ἀσθενείας. Ἀφῆσε δὲ διαθήκην, ἵνα οἱ τέσσαρες υἱοὶ του μοιρασθῶσιν ἐξ ἴσου τὴν βασιλείαν του, διὰ τοῦτο ὠνομάζοντο Τετράρχαι· ὅτι ἐκάτερος ἐκ τῶν τεσσάρων εἶχε τὸ τέταρτον μέρος τῆς ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας τοῦ Πατρὸς. Καὶ πρῶτος ἦτον ὁ Ἀρχέλαος, ὁ ὁποῖος ἐξουσιάζας τὴν Ἰουδαίαν ἐννέα ἔτη ἀπέθανεν ἄτεκνος. Δεύτερος ἦτον ὁ Φίλιππος ὅστις ἤρχε τῆς Ἰουδαίας καὶ τῆς Τραχωνιίδος χώρας. Τρίτος ἦτον ὁ Λυσανίας, ὁ ὁποῖος ἐξουσιάζε τὴν Ἀβιληνὴν. Τέταρτος δὲ ἦτον ὁ Ἀντίπας, ὁ ὁποῖος εἰς μὲν τὴν ἡλικίαν ἦτο δεύτερος τῶν ἄλλων ἀδελφῶν, ὁμοιάζων δὲ τὸν μιᾶν καὶ φονέα πατέρα του εἰς τὴν γνώμην, ὠνομάζετο καὶ αὐτὸς Ἡρώδης, καὶ ἐτετράρχε τῆς Γαλιλαίας. Οὗτος ὁ μιαιώτατος, ὅλος κεκρατημένος ὢν ὑπὸ τῆς αἰσχρᾶς ἐπιθυμίας ἐδίωξε τὴν γυναῖκά του τὴν νόμιμον, ἣ ὁποία ἦτο θυγάτηρ τοῦ Ἀρέτα βασιλέως τῆς Ἀραβίας, περὶ οὗ γράφει καὶ ὁ Ἀπόστολος Παῦλος ὅτι ἔλαβεν εἰς γυναῖκα τὴν Ἡρωδιάδα τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ Φιλίππου, εἰ ζῶντος, ἣ ὁποία εἶχε καὶ μὲ τὸν Φίλιππον μίαν θυγατέρα, λεγομένην Σαλώμην. Τοῦτον τὸν Ἡρώδην ἠλεγχε καθ' ἐκάστην ἡμέραν ὁ τίμιος Προδρόμος, ὡς παράνομον καὶ ἀσεβῆ, κατὰ δύο τρόπους. Πρῶτον μὲν, διότι ἐδίωξε τὴν γυναῖκα αὐτοῦ τὴν νόμιμον, καὶ ἐπῆρε τὴν Ἡρωδιάδα, ζῶντος τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς Φιλίππου δευτέρου, ὅτι ὁ μωσαϊκὸς νόμος προστάσσει νὰ λαμβάνῃ ὁ ἀδελφὸς τοῦ ἀδελφοῦ τὴν γυναῖκα διὰν ἀποθάνῃ ὁ εἰς καὶ δὲν ἀφήσῃ παιδίον, ἐκείνη δὲ εἶχε θυγατέρα ἐκ τοῦ Φιλίππου τὴν Σαλώμην· ἀλλ' ἐκεῖνος μὴ ὑπομένων τοὺς ἐλέγχους καὶ τὴν κατηγορίαν τοῦ Προδρόμου, πρῶτον μὲν ἔβαλεν αὐτὸν εἰς φυλακὴν, μετὰ δὲ ταῦτα ἀποστείλας στρατιώτας ἀπεκεφάλισεν αὐτόν. Ἀλλ' ἐπειδὴ ἕως ὧδε ἐφέραμεν τὴν διήγησίν μας, εὐλογημένοι Χριστιανοί, πρέπει νὰ φέρωμεν εἰς μέσον τὸν θεῖον Εὐαγγελιστὴν Μάρκον, ἵνα ἀκού-

σωμεν παρ' αὐτοῦ πλέον βεβαιότερον, πῶ ἦτον ἡ αἰτία τῆς ἀποτομῆς τῆς τιμῆς κεφαλῆς τοῦ τιμίον Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου.

«Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἤκουσεν ὁ Βασιλεὺς Ἡρώδης τὴν ἀκοὴν τοῦ Ἰησοῦ (φανερὸν γὰρ ἐγένετο τὸ ὄνομα αὐτοῦ), καὶ ἔλεγεν, «οὗτος Ἰωάννης ὁ βαπτίζων ἐκ νεκρῶν ἠγέρθη, καὶ διὰ τοῦτο ἐνεργοῦσιν αἱ δυνάμεις ὁ ἐν αὐτῷ. Ἄλλοι ἔλεγον, «οὗτος Ἡλίας ἐστίν· ἄλλοι δὲ ἔλεγον, «οὗτος προφήτης ἐστίν, ἢ ὡς εἰς τῶν Προφητῶν. Ἀκούσας δὲ Ἡρώδης εἶπεν, «οὗτος ὃν ἐγὼ ἀπεκεφάλισα Ἰωάννην, οὗτός ἐστιν· αὐτὸς ἠγέρθη ἐκ τῶν νεκρῶν.» Ἄλλοι ἔλεγον «οὗτος ὁ προφήτης Ἡλίας εἶνε· ἄλλοι ἔλεγον «οὗτος ὁ Προφήτης εἶνε, ἢ ὡς ἓνας ἀπὸ τῶν παλαιῶν Προφητῶν. Ὁ δὲ Ἡρώδης ἔλεγεν, «οὗτος ἐκείνῳ τὸν Ἰωάννην, ὅπου ἀπεκεφάλισα ἐγὼ, αὐτὸς εἶνε ὁ Χριστός, καὶ ἀνέστη ἐκ νεκρῶν.

Πέντε ἀπορίας ἔχομεν εἰς τὴν περικοπὴν ταύτην τοῦ Εὐαγγελίου· πρώτην μὲν εἰς ποῖον καιρὸν λέγει ὁ Εὐαγγελιστὴς Μάρκος, «οὗτος ἤκουσεν ὁ Ἡρώδης τὸ ὄνομα τοῦ Χριστοῦ. Δευτέραν δὲ, διὰ τί ὀνομάζει ὁ Εὐαγγελιστὴς τὸν Ἡρώδην Βασιλέα, ὁ ὁποῖος ἦτο Τετράρχης, καθὼς ἀνωτέρω ἀπεδείξαμεν. Τρίτην, πόσοι βασιλεῖς εἶνε Ἡρώδαι λεγόμενοι, τοὺς ὁποῖους ἀναφέρει ἡ θεία Γραφή τῆς Νέας Διαθήκης. Καλὸν εἶνε νὰ τὸ μάθωμεν καὶ αὐτό, διότι εἰς μὲν τὸ δεύτερον Κεφάλαιον τοῦ κατὰ Ματθαῖον ἁγίου Εὐαγγελίου ἀκούομεν, πῶς ὁ Ἡρώδης ὁ βασιλεὺς τῆς Ἰουδαίας, ἐφόνευσεν τὰ βρέφη τῆς Βηθλεέμ, ἀπὸ δύο ἐτῶν καὶ κατωτέρω, κατὰ τὸν καιρὸν κατ' ὃν ἐγεννήθη ὁ Χριστὸς ἐκ τῆς Παρθένου· πάλιν δὲ σήμερον ἀκούομεν, πῶς ὁ Ἡρώδης ἐφόνευσεν τὸν Πρόδρομον, ὅπου παρήλθον ἀπὸ Χριστοῦ Γεννήσεως ἔτη τριάκοντα. Ὁμοίως δὲ καὶ εἰς τὸ γ' Κεφάλαιον τοῦ κατὰ Λουκᾶν ἁγίου Εὐαγγελίου ἀκούομεν, πῶς εἰς τὸν καιρὸν τοῦ πάθους τοῦ Χριστοῦ, ὁ Πιλάτος ἔστειλε τὸν Χριστὸν εἰς τὸν βασιλέα τῆς Γαλιλαίας Ἡρώδην. Ὁμοίως δὲ καὶ εἰς τὸ ιβ' ὄν Κεφάλαιον τῶν Ἀποστολικῶν Πράξεων ἀκούομεν, πῶς ὁ βα-

σιλεὺς Ἡρώδης ἐφόνευσεν τὸν ἀπόστολον Ἰάκωβον, τὸν ἀδελφὸν τοῦ Θεολόγου Ἰωάννου, καὶ ἠβουλήθη νὰ φονεύσῃ καὶ τὸν ἀπόστολον Πέτρον, ἀλλ' ὁ Ἀγγελὸς Κυρίου ἠλευθέρωσεν αὐτὸν τῆς φυλακῆς. Ἰνα μὴ σφάλωμεν λοιπὸν νομίζοντες «οὗτος εἰς καὶ καὶ ὁ αὐτὸς εἶνε ὁ Ἡρώδης, διὰ τοῦτο πρέπει νὰ μάθωμεν, πόσοι Ἡρώδαι εἶνε. Τετάρτην ἀπορίαν ἔχομεν, διὰ τί ὁ Ἡρώδης ἐνόμιζε, πῶς ὁ Πρόδρομος ἀνέστη ἐκ τῶν νεκρῶν. Πέμπτην, διὰ τί ἐνόμιζαν οἱ ἄνθρωποι, «οὗτος ὁ Χριστὸς εἶνε ὁ Προφήτης Ἡλίας, ἢ ὡς εἰς τῶν Προφητῶν. Αὐτὰς τὰς πέντε ἀπορίας ἔχομεν.

Λέγομεν διὰ τὴν πρώτην ἀπορίαν, ὡς φαίνεται μετὰ καιρὸν πολὺν, ἀφ' οἷου ἤρχισεν ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς νὰ διδάσκη καὶ νὰ θαυματουργῇ, ἤκουσεν ὁ Ἡρώδης τὸ ὄνομα του. Καὶ οὐ μόνον παρήλθε καιρὸς ἕως τότε, ἀλλὰ καὶ ἀφ' οἷου ἀπεκεφαλίσθη ὁ τίμιος Πρόδρομος, ἡμέραι πολλὰ παρήλθον, ἕως οὗ ἔμαθεν ὁ Ἡρώδης τὰ περὶ Χριστοῦ. Διότι καὶ ὁ Εὐαγγελιστὴς Ματθαῖος πρὶν νὰ ἔλθῃ εἰς τὴν διήγησιν ταύτην, προλαβὼν ἔγραψεν «οὗτος Ἰωάννης ἀκούσας ἐν τῷ δεσποτικῷ τὰ ἔργα τοῦ Χριστοῦ, ἔπεμψε δύο μαθητὰς αὐτοῦ πρὸς αὐτόν, καὶ «οὗτος ὁ Χριστὸς μετὰ ταῦτα εἶπε μαρτυρίας ἀγαθὰς περὶ τοῦ Ἰωάννου, καὶ «οὗτος ἰάτρυνε τὸν ἔχοντα τὴν χειρὰ ἐξηραμένην, καὶ «οὗτος ἐθεράπευσεν τὸν δαιμονιζόμενον τυφλὸν καὶ κωφὸν καὶ «οὗτος ὠνείδισε τοὺς Φαρισαίους, καὶ «οὗτος καθίσας περὶ τὸν αἰγιαλόν, ἐδίδασκε τοὺς ὄχλους ἐν παραβολαῖς καὶ «οὗτος μετὰ ταῦτα ἀνεχώρησεν εἰς τὴν πατρίδα του τὴν Ναζαρέτ. Ὁ δὲ Λουκᾶς γράφει, «οὗτος ἡ ἀμαρτωλὸς γυνὴ ἠλείψε τὸν Χριστὸν μὲ τὸ μύρον εἰς τὸν οἶκον τοῦ Φαρισαίου Σίμωνος καὶ «οὗτος ἰάτρυνε τὸν δαιμονιζόμενον εἰς τὴν χώραν τῶν Γαδαρηνῶν, καὶ «οὗτος ἀνέστησεν τὴν θυγατέρα τοῦ Ἀρχισυναγώγου Ἰαίρου, καὶ «οὗτος ἀπέστειλε τοὺς δώδεκα Μαθητὰς νὰ διδάσκωσι καὶ νὰ θεραπεύωσι τοὺς ἀσθενεῖς. Διὰ ταῦτα δὲ καὶ ἄλλα πολλὰ περισσώτερα ἅπερ λέγουσιν οἱ θεοὶ Εὐαγγελισταί, ἀπαιτοῦνται καὶ ἡμέραι πολλὰ εἰς τελεῶσιν· διὰ τοῦτο συμπεραίνομεν, «οὗτος, περὶ τοῦ ἔξι μηνες παρήλθον, ἀφ' οἷου ἐφόνευσεν τὸν Ἰωάννην ὁ Ἡρώδης, ἕως οὗ ἤκουσε τὰ

περὶ τοῦ Χριστοῦ. Καὶ ἰδέτε τὴν ὑπερηφανίαν τοῦ Ἡρώδου· αἱ πόλεις ὅλαι τῆς Γαλιλαίας καὶ τῆς Ἰουδαίας, καὶ οἱ ἄνθρωποι οἱ ἐγγὺς καὶ οἱ μακρόθεν, ὅλοι ἐγίνωσκον τὰ περὶ Χριστοῦ, βλέποντες τὰ θαύματά του καὶ ἀκούοντες τὴν διδασκαλίαν του, καὶ ὁ Ἡρώδης, ὅπου ἦτον ἀρχηγὸς εἰς αὐτοὺς τοὺς τόπους μὲν καὶ μετὰ βίας μετὰ τοσοῦτον καιρὸν ἤκουσε τὸ ὄνομά του. Τοιαύτην συνήθειαν ἔχουσιν οἱ Ἀρχόντες οἱ ὑπερήφανοι καὶ ἀδίκηταί, βραδύνουν νὰ μάθουν τὰ καλὰ, ὅπου γίνονται εἰς τὴν ἐπαρχίαν των, πολὺ περισσότερον, ὅταν ἔχουν καὶ ὑπηρέτας κακοὺς, ἐὰν γείνη κομμία παρὰ μὲν οὐκ οὐκ, παρενθὺς τὴν φθάνουν εἰς τὰς ἀκοὰς τοῦ Κυρίου των· ἐὰν δὲ τύχη νὰ ζῇ ἄνθρωπος ἐνάρετος, ἢ ἀγαθὸς καὶ ἄξιος τιμῆς, ἢ τὸν διαβάλλουσιν εἰς κακὸν πρὸς τὸν ἐξουσιαστὴν των, ἢ οὐδὲ ἐνθύμῃσιν τοῦ δίδουν περὶ ἐκεῖνον· τοιοῦτοι ἦσαν καὶ οἱ αὐλοκόλακες τοῦ Χριστοῦ, καὶ διὰ τοῦτο οὐδὲ αὐτὸς ἠδυνήθη τότε συντόμως νὰ ἀκούσῃ τὸ ὄνομα τοῦ Χριστοῦ. Ἔχομεν τὴν λύσιν τῆς πρώτης ἀπορίας.

Πρὸς δὲ τὴν δευτέραν, ὅτι ἀδιαφόρως λέγει τοῦτο ὁ Εὐαγγελιστής, καὶ δὲν λεπτολογεῖ περὶ τὰς λέξεις, διότι ἤξευρεν ὁ Εὐαγγελιστής, ὅτι Βασιλεὺς λέγεται ἐκεῖνος, ὁποῖος δὲν ἔχει συμμοριστὴν εἰς τὴν βασιλείαν του· ὁ δὲ Ἡρώδης ἐλέγετο Τετράρχης, διότι εἶχε τὸ τέταρτον μέρος τῆς βασιλείας τοῦ πατρὸς του. Ὁ δὲ ἀληθὺς Τετράρχης ἦτον ὁ Ἡρώδης καὶ οὐχὶ Βασιλεὺς, ὁ Εὐαγγελιστής Ματθαῖος εἰς τὸ ἰδ' Κεφάλαιον καὶ ὁ Λουκᾶς εἰς τὸ θ' βεβαιώνουσιν. Ἀρκοῦσι τοσαῦτα καὶ διὰ τὴν δευτέραν ἀπορίαν.

Ἐρχόμεθα δὲ εἰς τὴν λύσιν τῆς τρίτης ἀπορίας, ἡ ὁποία εἶνε ὅτι πόσοι βασιλεῖς εἶνε Ἡρώδαι ὀνομαζόμενοι, οἱ ὁποῖοι ἀναφέρονται εἰς τὴν θείαν Γραφήν· καὶ λέγομεν, ὅτι τρεῖς εἶνε, διότι πρῶτος μὲν εἶνε ὁ υἱὸς τοῦ ἁλλοφύλου Ἀντιπάτρου, ὁ ὁποῖος ἦτον εἰς τὸν καιρὸν τῆς γεννήσεως τοῦ Χριστοῦ, ὅστις ἐφόνευσε καὶ δεκατέσσαρας χιλιάδας βρέφη, καὶ διὰ τοῦτο ὀνομάζετο βρεφοκτόνος. Δεύτερος εἶνε, ὁ υἱὸς τοῦτον, ὁ ὁποῖος ἐλέγετο Ἀντίπας, περὶ οὗ ἀναφέρει καὶ σήμερον ὁ Εὐαγγελιστής Μάρκος, ὅτι ἐφόνευσεν τὸν Πρόδρο-

μον. Τρίτος εἶνε, ὁ υἱὸς τοῦ Ἀριστοβούλου, ὅστις ὀνομάζετο Ἀγρίππας, ὁ ὁποῖος παρέλαβε τὴν ἡγεμονίαν τῆς Γαλιλαίας τότε νεωστί, εἰς τὸν καιρὸν τοῦ πάθους τοῦ Χριστοῦ, καὶ μετὰ ταῦτα ἐφόνευσεν καὶ Ἰάκωβον, τὸν υἱὸν τοῦ Ζεβεδαίου. Ὁ δὲ τρεῖς εἶνε Ἡρώδαι, καὶ ὅτι ἄλλος Ἡρώδης ἦτον ἐκεῖνος ὅπου ἐφόνευσεν τὰ βρέφη, καὶ ἄλλος ἐκεῖνος ὅπου ἐφόνευσεν τὸν Πρόδρομον, καὶ ἄλλος ἐκεῖνος ὅπου ἦτον εἰς τὸν καιρὸν τοῦ πάθους τοῦ Χριστοῦ, τὸ γράφει ὁ Εὐσέβιος Παμφίλου ἐν τῷ β' λόγῳ τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἀρχαιολογίας. Τοσαῦτα καὶ περὶ τῆς τρίτης ἀπορίας.

Πρὸς δὲ τὴν τετάρτην, ὅτι διατὶ ὁ Ἡρώδης ἐνόμιζε πῶς ἀνέστη ἐκ τῶν νεκρῶν ὁ Πρόδρομος, λέγομεν, ὅτι ὁ Ἡρώδης ἀκούων τὰ θαύματα, αὐτὰ ἐποίει ὁ Χριστὸς, ἐκέπτετο, ὅτι τοιαῦτα θαύματα ἄλλος δὲν θὰ ἠδύνατο νὰ κάμῃ, εἰμὴ μόνον ὁ Πρόδρομος, ὡς Ἅγιος καὶ δίκαιος καὶ ἀσκητής. Καὶ ἐπειδὴ ζῶν δὲν ἔκαμε θαῦμα, ἐνόμιζεν ὅτι μετὰ τὴν ἐκ νεκρῶν ἀνάστασιν ἀπέκτησε τὴν ἐνέργειαν τῶν θαυμάτων, διότι ἀδίκως ἐφρονεῦθη. Ἀλλὰ βλέπετε τὴν ἀγνωσίαν τοῦ Ἡρώδου· ὅταν τὸν εἶχε ζῶντα, δὲν τον ἠθέλει, καὶ τώρα ἀποθνήσκον τὸν φοβεῖται καὶ ζητεῖ νὰ τὸν ἴδῃ, ὡς γράφει ὁ Εὐαγγελιστής Λουκᾶς εἰς τὸ θ' Κεφάλαιον ὅτι «καὶ ἐζήτην ἰδεῖν αὐτόν.» Διὰ τοῦτο λέγει καὶ τις σοφὸς τῶν Ἑλλήνων, ὅτι οἱ ἄνθρωποι οἱ κακοὶ ταῖς γνώμας, ὅταν ἔχωσι τὰ ἀγαθὰ εἰς τὰς χεῖράς των δὲν τα γνωρίζουσιν, ὅταν δμως τοὺς τὰ ἀφαιρέσῃ τις, τότε τὰ ἐνθυμοῦνται. Ἔχομεν ὡς ἐν συντόμῳ καὶ τὴν λύσιν τῆς τετάρτης ἀπορίας.

Τὴν δὲ πέμπτην, διατὶ τάχα ἐνόμιζον οἱ ἄνθρωποι, ὅτι ὁ Χριστὸς εἶνε ὁ Προφήτης Ἠλίας, ἢ ὡς εἰς τῶν Προφητῶν λέγομεν, ὅτι ὡς Ἠλίαν μὲν ἐνόμιζον τὸν Χριστόν, διότι ἔβλεπον, πῶς ὅσα ἐποίησεν ὁ Ἠλίας εἰς τοὺς τότε καιροὺς, τὰ κάμνει καὶ ὁ Χριστὸς. Ἐνήστευσεν ἐκεῖνος τεσσαράκοντα ἡμέρας, ἐνήστευσε καὶ ὁ Χριστὸς τοσαύτας ἡμέρας· ἀνέστησεν ἐκεῖνος νεκρόν, τὸν υἱὸν τῆς χήρας, ἀνέστησεν καὶ ὁ Χριστὸς εἰς τὴν Ναὴν τὴν πόλιν, τὸν υἱὸν τῆς χήρας, καὶ μετὰ ταῦτα τὴν θυγατέρα τοῦ ἀρχισυναγώγου· ἐπέρασεν ἐκεῖνος

ἀβρόχως τὸν Ἰορδάνην ποταμόν, περιεπάτησε καὶ ὁ Χριστὸς ἐπάνω τῆς θαλάσσης· προσηύξατο ἐκεῖνος κατέβη βροχὴ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἐπροτίμησε καὶ ὁ Χριστὸς τοὺς ἀνέμους καὶ τὴν θάλασαν καὶ ἐπαύσαντο τῆς ταραχῆς· εὐλόγησεν ἐκεῖνος τῆς Σαρραφθίας τὸ καδδίον καὶ δὲν ἔλειψε τὸ ἄλευρον, εὐλόγησε καὶ ὁ Χριστὸς τοὺς πέντε ἄρτους, καὶ ἐχορτάσθησαν πέντε χιλιάδες λαός· ἤλεγχε ἐκεῖνος τοὺς ἱερεῖς τῶν εἰδώλων, καὶ τὸν βασιλέα Ἀχαάβ, ἤλεγχε καὶ ὁ Χριστὸς τοὺς Φαρισαίους καὶ Γραμματεῖς λέγων, ὡ γενεὰ ἄπιστος καὶ διεστραμμένη. Καὶ δι' ἄλλην δὲ αἰτίαν ἔλεγον οἱ ἄνθρωποι, οὗτι ὁ Χριστὸς εἶνε αὐτὸς ὁ Ἡλίας, διότι ὁ Μαλαχίας λέγει εἰς εἰς τὸ δ' οὐν Κεφάλαιον ὡς ἐκ προσώπου τοῦ Θεοῦ· «ἰδοὺ ἔγωγ' ἀποστελῶ ὑμῖν Ἡλίαν τὸν Θεοσβίτην.» Ἐπειδὴ ὁ προφήτης Μαλαχίας ὑστερώτερος ὢν τοῦ προφήτου Ἡλία, εἶπε τοιοῦτον, οὗτι μέλλει τὰ ἔλθῃ πάλιν ὁ προφήτης Ἡλίας, διὰ ταῦτα τὰς δύο αἰτίας ἐνόμιζον οἱ ἄνθρωποι διὰ τὸν Χριστόν, οὗτι εἶνε ὁ προφήτης Ἡλίας. Προφήτην δὲ τὸν ἐνόμιζον, ἡ ἓνα τῶν Προφητῶν· διότι ὡς οἱ προφῆται οἱ περισσότεροι δὲν ἤξευραν γράμματα, μόνον ἐκ Πνεύματος Ἁγίου ἐλάλουσιν, ὁμοίως καὶ ὁ Χριστὸς, μὴ γνωρίζων γράμματα, ἐδίδασκε τοὺς Ἑβραίους ἐν παραβολαῖς· διὰ τοῦτο, καὶ ἄλλοτε θαυμάζοντες ἔλεγον «Πῶς αὐτὸς οἶδε γράμματα, μὴ μεμαθηκώς;» Ἀλλ' ἐπειδὴ ἐλύσαμεν τὰς πέντε ἀπορίας, ἃς ἔλθωμεν καὶ εἰς τὴν ἄλλην ῥῆσιν τοῦ Εὐαγγελιστοῦ Μάρκου.

«Αὐτὸς γὰρ ὁ Ἡρώδης ἀποστείλας, ἐκράτησε τὸν Ἰωάννην, καὶ ἔθηκεν αὐτὸν ἐν τῇ φυλακῇ, διὰ Ἡρωδιάδα τὴν γυναῖκα Φιλίπου τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, οὗτι αὐτὴν ἐγάμησεν· ἔλεγε γὰρ ὁ Ἰωάννης τῷ Ἡρώδῃ οὗτι οὐκ ἔξεσί σοι ἔχειν τὴν γυναῖκα τοῦ ἀδελφοῦ σου, ἡ δὲ Ἡρωδιάς εἰεῖχεν αὐτῷ, καὶ ἠθέλεν αὐτῷ ἀποκτεῖναι, καὶ οὐκ ἠδύνατο· ὁ γὰρ Ἡρώδης ἐφοβεῖτο τὸν Ἰωάννην, εἰδὼς αὐτὸν ἄνδρα δίκαιον καὶ ἅγιον, καὶ συνετήρει αὐτὸν καὶ ἀκούσας αὐτοῦ πολλὰ ἐποίησε, καὶ ἡδέως αὐτοῦ ἤκουεν.»

Ἐχομεν καὶ ὧδε ἑξ ἑξηκτῶν πρῶτον μὲν, πῶς ἔλαβεν ὁ Ἡρώδης τὴν γυναῖκα τοῦ ἀδελφοῦ του· δεύτερον, ποῖον νόμον μωσαϊκὸν παρέβη ὁ Ἡρώδης συζευχθεὶς τὴν γυναῖ-

κα τοῦ ἀδελφοῦ του· τρίτον, ἄραγε ὁ Ἡρώδης οὗτος, Ἑβραῖος ἦτο κατὰ τὴν θρησκείαν, ἢ ἀλλόφυλος; διότι τινὲς τὸν λέγουσι ἀλλόφυλον· τέταρτον τίνας ἔνεκεν τὸν ἤλεγχε ὁ Πρόδρομος, καὶ δὲν εἰσώπα· πέμπτον, πόθεν ἐγίνωσκε ὁ Ἡρώδης τὸν Ἰωάννην ὡς λέγει ὁ Εὐαγγελιστής, οὗτι ἦτο ἄνθρωπος ἅγιος καὶ δίκαιος· ἕκτον, ἀφ' οὗ τὸν ἤξευρεν ἅγιον καὶ δίκαιον, καὶ μετὰ πάσης προθυμίας ἤκουε τοὺς λόγους του, διατὶ τὸν ἐφόνευσε. Καὶ διὰ μὲν τὸ πρῶτον λέγομεν ἱστορίαν τινά, δανεισθέντες παρὰ τοῦ Φλαβίου, ὁ ὁποῖος ἦτο μὲν ἄνθρωπος σοφός, καὶ Ἑβραῖος τὴν θρησκείαν, μετὰ τεσσαράκοντα ἔτη ἀπὸ τῆς σταυρώσεως τοῦ Χριστοῦ, ἐπὶ τῆς βασιλείας τοῦ Καίσαρος Οὐεσπεσιανοῦ· ἔγραψε δὲ ἐν πολλοῖς βιβλίοις ἑλληνιστὶ τὰς ἀπὸ κτίσεως Κόσμου Ἱστορίας, μέχρι καὶ τῆς τελευταίας ἀλώσεως τῶν Ἱεροσολύμων· ὁ θεῖος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος μάλιστα ὀνομάζει τὸν Φλάβιον φιλαλήθη καὶ ἀψευδῇ ἱστοριογράφον.

Κατὰ τὸ ζ' Κεφάλαιον τοῦ ἡ' Λόγου τῆς Ἰουδαϊκῆς Ἀρχαιολογίας Φλαβίου Ἰωσήπου, ὁ Ἡρώδης οὗτος, ὁ καὶ Ἀντίπας λεγόμενος, ἀκόμη ὅταν ἔζη ὁ πατήρ του ὁ βρεφοκτόνος Ἡρώδης, εἶχε λάβῃ εἰς γυναῖκα τὴν θυγατέρα τοῦ Ἀρεῖα τοῦ βασιλέως τῆς Πετροῦς Ἀραβίας, διότι εἶναι καὶ ἄλλη Εὐδαίμων Ἀραβία ὀνόματι. Ἐως μὲν οὖν ἔζη ὁ βρεφοκτόνος Ἡρώδης εἶχε καὶ οὗτος ὁ Ἀντίπας Ἡρώδης τὴν γυναῖκα του καὶ συνεβίουν ἐν συμποσίᾳ μετὰ τὸν θάνατον τοῦ πατρὸς του, ἀκούσατε εἰς τί τὸν κατέφευγε ἡ μοσὰρ ἀγάπη. Ὁ πατήρ του διὰν ἀπέθνησκεν εἶχεν ἀφήσῃ διαθήκην οὗτι ὁ μεγαλειότερος υἱὸς του Ἀρχέλαος τὰ λάβῃ μετὰ τοῦ θρόνου τὴν Ἰουδαίαν καὶ τὴν Σαμάριαν· οἱ δὲ ἄλλοι τρεῖς, οὗτος ὁ Ἀντίπας, ὁ Φίλιππος καὶ ὁ Λυσανίας τὰ λάβωσι τὰς ἑξῶ Ἐπαρχίας, τὴν Γαλιλαίαν, τὴν Ἰουδαίαν καὶ τὴν Ἀβιληνὴν. Ἐγραψε δὲ τὸν Καίσαρα τῆς Ρώμης Τιβέριον ἐκτελεστὴν καὶ κηδεμόνα τῆς διαθήκης του. Ὁ Ἡρώδης οὗτος, ἐναντιούμενος πρὸς τὸν ἀδελφόν του τὸν Ἀρχέλαον περὶ τοῦ θρόνου, καὶ θέλων τὰ γένην αὐτὸς ἐξουσιαστής τῆς Ἰουδαίας, ἐπειδὴ εἶχε τὰ Ἱεροσόλυμα, καὶ τὸν Ναὸν τῶν Ἑβραίων,

ἡβουλήθη νὰ ὑπάγῃ εἰς τὴν Ρώμην πρὸς τὸν Τιβέριον ἐπὶ τῷ σκοπῷ τούτῳ. Ἀναχωρῶν λοιπὸν εἰς Ρώμην, ἐπεσκέφθη τὸν ἀδελφόν του Φίλιππον, ἀλλ' ἐκεῖ εἶδε τὴν γυναῖκα τὴν Ἡρωδιάδα, ἣ ὁποία ἦτο θυγάτηρ μὲν τοῦ Ἀριστοβοῦλου, ἀδελφὴ δὲ τοῦ Ἀγρίππα τοῦ μετονομασθέντος Ἡρώδου, ὃν προσεῖπομεν, οὗ ἦτον εἰς τὸν καιρὸν τῆς σταυρώσεως τοῦ Χριστοῦ. Καὶ ὥς τὴν εἶδε, παρενθὺς εἰσῆλθεν εἰς ἔρωτα σατανικόν, καὶ κάμνει ὀρκωμοσίαν μετ' αὐτῆς, οὗτις ἐστιν ἐπιστρέφει ἐκ Ρώμης, νὰ διώξῃ μὲν τὴν θυγατέρα τοῦ Ἀρέτα νὰ λάβῃ δὲ αὐτὴν εἰς γυναῖκά του. Ἀπ' οὗ δὲ ἐπέστρεψεν αὐτόθεν ἤρχεις νὰ μισῇ τὴν πρώτην του γυναῖκα, ἄνευ οὐδεμιᾶς αἰτίας, αὐτὴ δὲ μαθοῦσα παρὰ τινος εὐνοῦχου τῆς ἐμπίστου τὴν ὑπόθεσιν, οὗτις ὥμοσε νὰ συζευχθῇ τὴν Ἡρωδιάδα, καὶ νὰ διώξῃ αὐτὴν, ἐσκέφθη τίνι τρόπῳ νὰ ἐλευθερωθῇ ἀπὸ τὰς χεῖράς του χωρὶς νὰ ἐκτεθῇ, προσφασισθεῖσα λοιπὸν ἀσθένειαν μετέβη εἰς τὰς θέρμας. Ὅσῃ δὲ τότε θερμὰ ὕδατα πλησίον τῆς Ἱεριχοῦς εἰς ἓν φρούριον ὡπερ ὀνομάζετε Μοχαιροῦς καὶ ἔκειτο σύνορον εἰς τὸ μέσον τῆς Γαλιλαίας, ὅπου ὤριζεν ὁ Ἡρώδης, καὶ τῆς Ἀραβίας ὅπου ὤριζεν ὁ Ἀρέτας. Ἀπ' ἐκεῖ ἔστειλεν ἐπιστολὰς κρυφίως εἰς τὸν πατέρα τῆς, νὰ στείλῃ ἀνθρώπους νὰ τὴν λάβωσι, διότι μέλλει νὰ τὴν φονεύσῃ ὁ συζυγὸς τῆς διὰ τὸν ἔρωτα τῆς Ἡρωδιάδος· καὶ παρενθεὶς ὁ Ἀρέτας ἀποστείλας στρατιώτας τὴν ἔσπευσε. Τότε ὁ μαρὸς Ἡρώδης εὐρὼν εὐλογον αἰτίαν, ἐφάνέρωσε τὴν μιαν τὴν βουλήν, καὶ συνεζεύχθη τὴν Ἡρωδιάδα, κατὰ τὴν συμφωνίαν των. Εἶχε δὲ ἡ Ἡρωδιάς ἐκ Φίλιππου τότε μίαν θυγατέρα, ὀνομαζομένην Σαλώμην, ὡς τὸ προείπαμεν, τὴν ὁποίαν, ὅταν ἦλθεν εἰς τὸν Ἡρώδην, τὴν παρέλαβε κορασίδα οὖσαν μικράν. Τοιοῦτοτρόπως εὐλογημένοι Χριστιανοὶ ἔλαβεν ὁ Ἡρώδης τὴν γυναῖκα τοῦ ἀδελφοῦ του. Ἐχομεν λοιπὸν τὴν λύσιν τοῦ πρώτου ζητήματος.

Πρὸς δὲ τὸ δεύτερον, ποῖον νόμον μωσαϊκὸν παρέβη ὁ Ἡρώδης, λαβὼν τὴν γυναῖκα τοῦ ἀδελφοῦ του λέγομεν, οὗτις πρῶτον μὲν νόμον μωσαϊκὸν παρέβη ὁ Ἡρώδης τὸν

ἐξῆς ὁ ὁποῖος λέγει εἰς τὸ ιη' Κεφάλαιον τοῦ Λευϊτικοῦ « Ἀσχημοσύνην ἀδελφοῦ σου οὐκ ἀποκαλύψεις· ἀσχημοσύνη ἀδελφοῦ σου ἐστίν ». Δεύτερον δὲ νόμον παρέβη τὸν λέγοντα, εἰς τὸ κ' Κεφάλαιον τοῦ αὐτοῦ Λευϊτικοῦ. « Ὅς ἐὰν λάβῃ γυναῖκα τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, ἀκαθαρσία ἐστίν· ἀσχημοσύνην τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ ἀπεκάλυψεν, ἅτεκνοι ἀποθνήσκουσιν ». Τρίτον δὲ νόμον παρέβη, τὸν κελεύοντα ἐν τῷ κ' Κεφαλαίῳ τοῦ Δευτερονομίου. « Ἐὰν κατοικοῦσιν ἀδελφοὶ ἐπὶ τῷ αὐτό, καὶ ἀποθάνῃ εἷς ἐξ αὐτῶν, σπέρμα δὲ μὴ ἦ αὐτῷ, οὐκ ἐστὶν ἡ γυνὴ τοῦ τεθνηκότος, ἕξω ἀνδρὶ μὴ ἐργίζοντι, ἀλλ' ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ εἰσελεύσεται πρὸς αὐτήν, καὶ λήψεται αὐτὴν ἑαυτῷ γυναῖκα, καὶ συνοικήσει αὐτῇ, καὶ ἔσται τὸ παιδίον ὃ ἐὰν τεχθῇ κατασταθήσεται ἐκ τοῦ ὀνόματος τοῦ τετελευτηκότος, ἀλλ' οὐκ ἐξαλειφθήσεται τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰσραήλ ». Ἀκούετε πότε λέγει ὁ μωσαϊκὸς νόμος οὗτις εἶχεν ἑξουσίαν ὁ ἀδελφὸς νὰ λαμβάνῃ τοῦ ἀδελφοῦ τὴν γυναῖκα; ὅταν ἀποθάνῃ ἅτεκνος· ὥστε ὅταν ἔξη ἡ ἀπέθνησκε καὶ ἄφινε παιδίον τότε δὲν εἶχεν ἑξουσίαν νὰ τὴν συζευγνύῃται. Ὁ δὲ Ἡρώδης καὶ εἰς ἀμφότερα παρηγόρησε, διότι συνεζεύχθη τὴν Ἡρωδιάδα, ζῶντος τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς Φίλιππου, καὶ διότι, ἐὰν καὶ ἀπέθνησκεν ὁ Φίλιππος, οὐδὲ τότε δὲν ἦτο νόμιμος νὰ τὴν λάβῃ ἐπειδὴ εἶχε παιδίον τὴν Σαλώμην. Ἀρκοῦσι τοσαῦτα καὶ διὰ τὸ δεύτερον ζήτημα. Τεχόμεθα ἤδη εἰς τὴν λύσιν τοῦ τρίτου ζητήματος, ἐὰν ὁ Ἡρώδης οὗτος ἦτον Ἑβραῖος κατὰ τὴν θρησκείαν ἢ ἀλλόφυλος; ὡς δυσχρηρίζονται τινες ἱστοριογράφοι.

Καὶ τοῦτον τοῦ ζητήματος θαρρῶ πάντες θὰ ὁμολογήσῃτε τὴν λύσιν, οὗτις Ἑβραῖος ἦτον· διότι ἂν δὲν ἦτο Ἑβραῖος τί παρανομίαν ἐποίησε καὶ τὸν ἤλεγχεν ὁ Ἡρόδης, ὅπου δὲν εἶχεν τοιοῦτον νόμον, νὰ μὴ λαμβάνῃ τὴν γυναῖκα τοῦ ἀδελφοῦ του· ὥστε δὲν ἦτο ἀνάγκη νὰ τὸν ἐλέγχῃ ὁ Ἡρόδης, ἐὰν δὲν ἦτον Ἑβραῖος παραβάτης τοῦ Μωσαϊκοῦ νόμου. Οὐ δὲ Ἑβραῖος ἦτο ὁ Ἡρώδης, καὶ ὁ Χρονογράφος Ἰώσηπος, ὁ περὶ οὗ ὁ λόγος, τὸ ἀποδεικνύει διὰ πολλῶν ἱστορικῶν τεκμηρίων ἐν τῷ ια' λόγῳ τῆς Ἰουδαϊκῆς

Ἀρχαιολογίας, καὶ ἐν τῷ β' λόγῳ τῆς Ἰουδαϊκῆς ἀλώσεως. Ἐχομεν λοιπὸν καὶ τὴν λύσιν τοῦ τρίτου ζητήματος. Ἐρχόμεθα ἤδη εἰς τὸ τέταρτον τὸ ὁποῖον ἦτον, διατὶ τὸν ἤλεγχεν ὁ Πρόδρομος καὶ δὲν ἐσιώπα; Ἴδου δὲ ἡ ἀποκρισις.

Ὅτι ὁ Πρόδρομος διὰ τοῦτο ἀπεστάλη ἐκ Θεοῦ, καὶ ἦλθεν ἐκ τῆς ἐρήμου εἰς τὴν περὶχωρον τοῦ Ἰορδάνου, ἵνα κηρύξῃ μετάνειαν, καθὼς τὸ λέγει καὶ ὁ θεὸς Λουκᾶς ἐν τῷ γ' Κεφαλαίῳ οὗ ἦλθεν εἰς πᾶσαν τὴν περὶχωρον τοῦ Ἰορδάνου, κηρύσσων βάπτισμα μετάνοιας εἰς ἅφειν ἁμαρτιῶν. Ἐπειδὴ ἵνα κηρύξῃ μετάνοιαν ἦλθε, δικαίως ἤλεγχε τὸν Ἡρώδη, ὅπως μετανοήσῃ, καὶ ἀποδιώξῃ τὴν Ἡρωδιᾶδα· διότι ὁ Μωϋσῆς ἐν τῷ κθ' Κεφαλαίῳ τοῦ Λευϊτικοῦ τάδε λέγει. «Ἐλεγμῶ ἐλέγξεις τὸν πλησίον σου, καὶ οὐ λήψῃ δι' αὐτὸν ἁμαρτίαν.» καὶ ὁ προφήτης Ἀββακούμ ἐν τῷ β' Κεφαλαίῳ. «Ἐὰν ὑποστείλῃται ὁ δίκαιος, οὐκ εὐδοκεῖ ἐν αὐτῷ ἡ ψυχὴ μου.» ἤγουν λέγει ὁ Θεὸς ἐὰν φοβηθῇ ὁ δίκαιος καὶ δὲν ἐλέγξῃ τὸν παράνομον, δὲν εἶνε ἡ ἀγάπη μου μετ' αὐτοῦ. Ὅμοίως καὶ ὁ προφήτης Ἰερεμίας ἐν τῷ ιε' Κεφαλαίῳ. «Ἐὰν ἐξαγάγῃς τίμιον ἀπὸ ἀναξίου, ὥς τὸ στόμα μου ἔσῃ.» Ὡσαύτως καὶ ὁ προφήτης Δαυὶδ ἐν τῷ ριή ψαλμῷ «Παρανόμους ἐμίσησα, τὸν δὲ νόμον σου ἠγάπησα.» Ὅθεν καὶ ὁ Πρόδρομος θέλων νὰ γείνῃ ὡς σίμα Θεοῦ, καλῶς ποιῶν ἔπασχε μετὰ καλοῦ τρόπου νὰ τὸν ἐπιστρέφῃ ἐκ τῆς παρανομίας. Ὅτι δὲ ὁ ἔλεγχος τοῦ Προδρόμου δὲν ἦτο πρὸς ἐχθραν, ἀλλὰ πρὸς εἰρήνην, εἶνε εὐνόητος, διότι δὲν τοῦ ἔλεγεν, ἀσεβέστετε, μισθὲ καὶ παράνομε, διατὶ ἔλαβες τὴν γυναῖκα τοῦ ἀδελφοῦ σου; ἀλλ' οὗ δὲν εἶνε νόμιμον νὰ ἔχῃς τὴν γυναῖκα τοῦ ἀδελφοῦ σου. Τοῦτον τὸν ἔλεγχον προβλέπων ὁ προφήτης Μαλαχίας εἶπεν ἐν τῷ γ' Κεφαλαίῳ. «Καὶ ἔσομαι μάρτυς ἐπὶ τοὺς φαρισαίους, καὶ ἐπὶ τὰς μοιχαλίδας.» Παραπλησίως δὲ καὶ ὁ προφήτης Δαυὶδ λέγει. «Καὶ ἐλάλουν ἐν τοῖς μαρτυρίοις σου ἐναντίον βασιλέων, καὶ οὐκ ἡσχυνόμην.»

Ταῦτα καὶ διὰ τὸ τέταρτον ζήτημα. Πρὸς δὲ τὸ πέμπτον

πόθεν ἐγνώριζεν ὁ Ἡρώδης τὸν Ἰωάννην, οὗ ἦτον ἄνθρωπος δίκαιος καὶ ἅγιος; ἀποκρινόμεθα οὗ πρῶτον πρέπει νὰ μάθωμεν ποῖος λέγεται δίκαιος, καὶ ποῖος λέγεται ἅγιος, καὶ τότε θὰ ἐννοήσωμεν ἐκ τίνων καὶ ποίων σημείων ἐγνώριζε ὁ Ἡρώδης τὸν Πρόδρομον ἅγιον καὶ δίκαιον. Δίκαιος μὲν λέγεται ἐκεῖνος ὁ ἄνθρωπος, ὅπου οὔτε τὴν πλεονεξίαν ἀγαπᾷ οὔτε τὴν μειονεξίαν. Καὶ πλεονεξία μὲν εἶνε ὅταν γείνῃς μοιραστής καὶ λάβεις τὸ περισσότερον ἀπὸ συντροφίαν ἢ ἀπὸ ἄλλην συγκοινωνίαν· μειονεξία δὲ εἶνε, ὅταν εἰς τοὺς ἄλλους δίδῃς τὸ περισσότερον, ταῦτα ἔξω τῆς δικαιοσύνης. Ὅμοίως καὶ ὅταν εἶσαι δικαστής, καὶ βοηθῇς μὲν τοὺς φίλους σου, ἐὰν καὶ δὲν ἔχουν δίκαιον, καὶ τότε ἔξω τῆς δικαιοσύνης ποιεῖς· ἐπειδὴ ἐκείνους τοὺς ἀδικούντας φίλους σου, ὅπου ἔπρεπε νὰ τοὺς δώσῃς τὸ ὀλιγώτερον, τοὺς δίδεις τὸ περισσότερον, καὶ τοὺς δικαίους ἐχθρούς σου, ὅπου πρέπει νὰ ἔχουν τὸ περισσότερον, τοὺς δίδεις τὸ ὀλιγώτερον. Τοιοῦτος εἶνε ὁ δίκαιος. Ἄγιος δὲ λέγεται ἐκεῖνος, ὅπου ἔχει καὶ τὴν ψυχὴν καὶ τὸ σῶμα καθαρὸν ἀπὸ φόνους, ἀπὸ πόρνειας καὶ ἀπὸ πᾶσαν ἄλλην ἁμαρτίαν. Αὐτὰ τὰ δύο, ἦτοι τὴν ἀγιοσύνην καὶ τὴν δικαιοσύνην μόνος ὁ Χριστὸς τὰς εἶχε κυρίως καὶ καθολικῶς, διὰ τοῦτο καὶ ὁ Ἀπόστολος Πέτρος ἐν τῷ γ' Κεφαλαίῳ τῶν Πράξεων, δημηγορῶν πρὸς Ἑβραίους λέγει. «Ὑμεῖς δὲ τὸν Ἅγιον καὶ Δίκαιον ἠρνήσασθε;» τὸν Χριστὸν δηλαδή, οἱ δὲ ἄνθρωποι κατὰ χάριν τὰς ἔχουσι. Διὰ τοῦτο καὶ ὅσοι λέγονται δίκαιοι καὶ ἅγιοι διαφέρουσι μεταξύ των, καὶ ἄλλος μὲν εἶνε ὀλίγον δίκαιος ἢ ἅγιος, ἄλλος δὲ περισσότερον, κατὰ τὴν χρῆσιν τὴν ὁποῖαν κάμνει ἕκαστος τῆς δικαιοσύνης ἢ τῆς καθαρότητος τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος· διὰ τοῦτο καὶ ἕκαστος Χριστιανὸς εὐσεβής, ὅπου φυλάττῃ τὰς ἐντολάς τοῦ Θεοῦ, λέγεται εἰς τὴν ἀγίαν γραφὴν δίκαιος καὶ ἅγιος. Καὶ ἔχομεν τὰς περὶ τούτου μαρτυρίας τοῦ προφήτου Ἀββακούμ καὶ τοῦ ἀποστόλου Παύλου, διότι ὁ μὲν Ἀββακούμ λέγει ἐν τῷ β' Κεφαλαίῳ «ὁ δὲ δίκαιος ἐκ πίστεως ζήσεται.» ὁ δὲ Παῦλος ἐν μὲν τῷ πρώτῳ Κεφαλαίῳ τῆς πρὸς Τιμόθεον

ον πρώτης ἐπιστολῆς λέγει. «Δικαίῳ νόμος οὐ κεῖται.» ἐν δὲ τῇ ἑκτῇ τῆς πρὸς Κορινθίους πρώτης ἐπιστολῆς. «Τολμᾷ τις ὑμῶν πράγμα ἔχων πρὸς τὸν ἕτερον κρίνεσθαι ἐπὶ τῶν ἀδίκων καὶ οὐχὶ ἐπὶ τῶν ἀγίων;» Ὁμοίως δὲ καὶ ἐν τῇ πρώτῃ τῆς πρὸς Ἐφεσίους. «Παῦλος Ἀπόστολος Ἰησοῦ Χριστοῦ, διὰ θελήματος Θεοῦ, τοῖς Ἀγίοις τοῖς οὖσιν ἐν Ἐφέσῃ, καὶ πιστοῖς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ.» καὶ πάλιν ἐν τῇ πρώτῃ τῆς πρὸς Φιλιππησίους. «Παῦλος καὶ Τιμόθεος δοῦλοι Ἰησοῦ Χριστοῦ, πᾶσι τοῖς Ἀγίοις ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τοῖς οὖσιν ἐν Φιλιπποις.» καὶ ἐν τῇ τετάρτῃ τῆς αὐτῆς. «Ἀσπάσασθε πάντα Ἅγιον ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, ἀσπάζονται ὑμᾶς πάντες οἱ Ἅγιοι.» Ὡσαύτως καὶ εἰς τὸ ἐΚεφάλαιον τοῖς πρὸς Θεσσαλονικεῖς πρώτης Ἐπιστολῆς γράφει. «Ὁρῶντες ὑμᾶς τὸν Κύριον, ἀναγνωσθῆναι τὴν Ἐπιστολὴν πᾶσι τοῖς Ἀγίοις Ἀδελφοῖς» καὶ σχεδὸν εἰπεῖν πολλὰ εἶναι αἱ περὶ τούτων μαρτυρίαι τῆς θείας Γραφῆς. Ἀλλ' ἂν οὐ ἀπεδείξαμεν διὰ τῶν μαρτυριῶν ἐκ τῆς θείας Γραφῆς, ποῖος λέγεται δίκαιος, καὶ ποῖος λέγεται ἅγιος ἄς ἔλθωμεν νὰ ἴδωμεν ἀπὸ ποῖα διδόμενα ὁ Ἡρώδης ἐνόμιζε τὸν Πρόδρομον δίκαιον καὶ ἅγιον δίκαιον μὲν τὸν ὑπελάμβανε διότι ἐδίδασκε τοὺς τελῶνας, ὡς λέγει ὁ θεὸς Λουκᾶς, εἰς τὸ γ' Κεφάλαιον. «Μηδὲν πλέον παρὰ τὸ διατεταγμένον ὑμῖν πράσσετε» καὶ διότι ἐνουθέτει τοὺς στρατιώτας. «Μηδένα διασεύσητε, μηδὲ συκοφαντήσητε, καὶ ἀρκείσθε τοῖς ὀφωνίοις ὑμῶν.» ταῦτα καὶ τὰ τοιαῦτα τῆς δικαιοσύνης εἶναι τεκμήρια ἅγιον δὲ τὸν ἤξευραν, ὅτι ἦτον ὅλως δι' ὅλου, σχεδὸν εἰπεῖν, ὡς ἄσαρκος, ἐπειδὴ δὲν ἔτρωγε παντελῶς ὅσα ἔτρωγαν οἱ ἄλλοι ἄνθρωποι, καθὼς τὸ μαρτυρεῖ καὶ ὁ Χριστὸς εἰς τὸ ια' Κεφάλαιον τοῦ κατὰ Ματθαῖον ἀγίου Εὐαγγελίου. «Ἦλθεν ὁ Ἰωάννης, μήτε ἐσθίων, μήτε πίνων» ἀλλ' ἔτρωγε ἀκρίδας καὶ μέλι ἄγριον, ὁ δὲ τοιοῦτος ἐγκρατὴς τὸ σῶμα φανερὸν εἶναι, ὅτι ἦτον καὶ τῇ ψυχῇ καὶ τῇ πνεύματι καθαρὸς καὶ Ἅγιος. Ἔχομεν καὶ τὴν λύσιν τοῦ πέμπτου ζητήματος. Τὸ δὲ ἕκτον ζήτημα, διατὶ ἂν οὐ τὸν ἤξευρε δίκαιον καὶ Ἅγιον, καὶ μετὰ καλῆς καρδίας ἤκουε τοὺς λόγους του, διατὶ λέγω τὸν ἐφόνευσ; Τοῦτο μόνος ὁ Εὐαγγ-

γελιστῆς Μάρκος θὰ τὸ λύσῃ λέγων τὴν αἰτίαν δι' ἣν παρεκινήθη ὁ Ἡρώδης καὶ τὸν ἐκαρτόμησεν.

«Καὶ γενομένης ἡμέρας εὐκαιροῦ ὅτε Ἡρώδης τοῖς γεγενημένοις αὐτοῦ δεῖπνον ἐποίει τοῖς Μεγιστάσιν αὐτοῦ καὶ τοῖς Χιλιάρχοις καὶ τοῖς Πρώτοις τῆς Γαλιλαίας, καὶ εἰσελθούσης τῆς θυγατρὸς αὐτοῦ τῆς Ἡρωδιάδος, καὶ ὀρχησαμένης, καὶ ἀρεσάσης τῇ Ἡρώδῃ καὶ τοῖς συνανακειμένοις, εἶπεν ὁ Βασιλεὺς τῇ κορασίῃ, αἰτίσόν μοι ὃ ἐὰν θέλεις καὶ δώσω σοι καὶ ὅμοσεν αὐτῇ ὅτι ὃ ἂν με αἰτήσῃς, δώσω σοι ἕως ἡμῶν τῆς βασιλείας μου.» Ὡς γνωστὸν, συνήθειαν εἶχον οἱ παλαιοὶ βασιλεῖς οἱ μὲν νὰ ἐορτάζωσι τὴν ἡμέραν, καθ' ἣν ἐγεννήθησαν, οἱ δὲ τὴν ἡμέραν, ὅπου ἐκάθησαν εἰς τὸν βασιλικὸν θρόνον ὡς εὐτυχημένους ἡμέρας· τοῦτο δὲ καὶ ἡ πλάγη, καὶ ἀφορμὴ πρὸς ματαίαν δαπάνην. Κατ' αὐτὴν λοιπὸν τὴν ἡμέραν καὶ ὁ Ἡρώδης πανηγυρίζων τὰ γενέθλιά του ἐφύλευε τοὺς Ἀρχοντας καὶ τοὺς Χιλιάρχους καὶ τοὺς Πρώτους τῆς Γαλιλαίας, ὅτι αὐτῆς μόνης ἐτετράρχη τότε. Ὁ σὺμποσίου μισητοῦ, παρανομίας καὶ φόνου, πεπληρωμένου! ὦ θεάτρον σατανικόν! ὦ ὄρχησις διαβολικὴ! ὦ χόρευμα παράνομον, καὶ δωρεὰ τούτου παρανομωτέρα! ὦ τράπεζα πλήρης αἱμάτων! Εἴθε νὰ μὴ ἐγεννᾶσθαι Ἡρώδῃ διὰ τὸν φόνον ὅπου ἔκαμες, διότι τὸν λύχνον τοῦ φωτὸς ἐσθεςας, τὸν Δίκαιον ἠδίκησας, τὸν Ἅγιον ἐθανάτωσας. Τὰ θηρία τὸν εὐλαβοῦντο εἰς τὴν ἔρημον, καὶ σὺ δὲν τὸν εὐλαβήθης νὰ μὴ τὸν φονεύσῃς, ἀλλὰ τὸν ἐφόνευσας διὰ μιᾶς ἀσέμνου κόρης ὄρχησιν! Ὁ κόσμος ὅλος δὲν ἦτον ἀντάξιος τῆς τιμίας κεφαλῆς του, καὶ σὺ τὴν ἐχάρησες δι' ἓν χόρευμα! Δὲν ἀκούεις τὸν Σολομῶντα λέγοντα εἰς τὸ ἐΚεφάλαιον τῶν Παροιμιῶν. «Μὴ πρόσσεχε φαύλῃ γυναικί, μέλι γὰρ ἀποστάζει ἀπὸ χειλέων γυναικὸς πόρνῃς ἢ πρὸς καιρὸν λιπαίνει σὸν φάρυγγα ὕστερον δὲ πικρότερον χολῆς εὐρήσεις, καὶ ἠκονημένον μάλλον μαχαίρας διστόμου» καὶ πάλιν εἰς τὸ ιθ'. «Ὁ κατέχων μοιχαλίδαν, ἄφρον καὶ ἀσεβής.» Διὰ μιᾶς γυναικὸς μοιχαλίδος θέλημα, εἶπέ μοι, ἐφόνευσας τὸν Ἰωάννην, τὸν ὁποῖον ἐγνώριζες δίκαιον καὶ Ἅγιον; ὦ πόσα κακὰ ποιεῖ ἡ μέθη, εὐλο-

γῆμένοι Χριστιανοί, τὸν βίον δαπανᾷ τὸν νοῦν σκοτίζει, τὸ σῶμα παραλύει, τὴν τιμὴν ἐλαττώνει, τέλος καὶ εἰς τὴν αἰώ-
νιον κόλασιν ὑπάγει τὸν ἄνθρωπον, κατὰ τὸν Ἀπόστολον
Παῦλον ἐν τῇ ἑκτῇ Κεφαλῇ τῆς πρὸς Κορινθίους πρώτης
ἐπιστολῆς. Διὰ τοῦτο λέγει καὶ ὁ σοφὸς Σολομὼν εἰς τὸ κ'
Κεφάλαιον τῶν Παροιμιῶν. «Ἀκόλαστον οἶνος καὶ ὑβριστι-
κὸν μέθη» καὶ πάλιν εἰς τὸ γ'. «Πᾶς μέθυσος καὶ πορνοκό-
πος πτωχεύσει· ἐὰν γὰρ εἰς τὰς φιάλας καὶ τὰ ποτήρια δῶς
τοὺς ὀφθαλμούς σου, ὑστερον περιπατήσεις γυμνότερος ὑπέρου»
καὶ ὁ Ἀπόστολος Παῦλος ἐν τῇ πέμπτῃ Κεφαλῇ τῆς πρὸς
Ἐφεσίους Ἐπιστολῆς. «Μὴ μεθύσκεσθε οἴνῳ, ἐν ᾧ ἐστὶν ἀ-
σωτία.» Διὰ τοῦτο ἄς φύγωμεν, Ἀδελφοί, τὴν πολυποσίαν
καὶ μέθη, ὡς αἰτίαν τῆς Κολάσεως. Εἶδετε τὸν Ἡρώδη,
ἐν ᾧ ἦτο νῆστις ἐφοβεῖτο καὶ ἐντρέπετο τὸν Πρόδρομον,
ὅτε δὲ ἐμέθυεν, ἐτελείωσε καὶ τὸν φόνον. Ὡ πόσην κοῦφό-
τητα φρενῶν εἶχεν ὁ ταλαίπωρος! διὰ μίαν ὀρχησιν ὑπεσχέ-
θη τὸ ἥμισυ τῆς βασιλείας του· καὶ οὐ μόνον ἀπλῶς ὑπεσχέ-
θη ἀλλὰ καὶ μεθ' ὅρκου ἐπεβεβαίωσεν ὅτι, εἴτι ζητήσῃ θὰ
τῆς τὸ δώσῃ. Ἀλλ' ἐὰν ἐζήτει τὴν κεφαλὴν του θὰ ἔμενεν
εἰς τὸν ὅρκον του; Βλέπετε εἰς τί τὸν κατήντησεν ἡ μέθη,
καὶ ὁ ἔρως τῆς μιᾶς γυναικὸς; Διὰ τοῦτο λέγει καὶ ὁ σο-
φὸς Σολομὼν εἰς τὸ ιβ' Κεφάλαιον τῶν Παροιμιῶν. «Ὡσπερ
ἐν ξύλῳ σκώληξ, οὕτω ἄνδρα ἀπόλλυσι γυνὴ κακοποιός.»
ἤγουν, ὡς τὸ σκώληξ τρώγει τὸ ξύλον, ὁμοίως καὶ ἡ κακὴ
τροπὸς γυνή, ἡμέραν καὶ νύκτα, τρώγει τὸν ἄνδρα τῆς.
Τοιαύτη ἦτον ἡ Ἡρωδίας ἐκείνη, διότι καθ' ἑκάστην ὥραν
τοιαῦτα πρὸς τὸν Ἡρώδη ἔλεγεν ἅπερ καὶ ἡ σοφία τοῦ Σο-
λομῶντος προλέγει εἰς τὸ δεύτερον Κεφάλαιον. «Ἐνεδρεύσω-
μεν τὸν δίκαιον, ὅτι δύσχερστος ἡμῖν ἐστι καὶ ἐναντιοῦται τοῖς
ἔργοις ἡμῶν καὶ ὀνειδίζει ἡμῖν ἁμαρτίματα νόμου, καὶ ἐπι-
φημίζει ἡμῖν ἁμαρτίματα παιδείας ἡμῶν. Ἐπαγγέλλεται γινώ-
σιν ἔχειν Θεοῦ, καὶ παῖδα Κυρίου ἑαυτὸν ὀνομάζει. Ἐγένε-
το ἡμῖν εἰς ἔλεγχον ἐννοιῶν ἡμῶν. Βαρὺς ἐστὶν ἡμῖν καὶ βλε-
πόμενος, ὅτι ἀνόμιος τοῖς ἄλλοις ὁ βίος αὐτοῦ καὶ ἐξηλλαγ-
μέναι αἱ τρίβοι αὐτοῦ. Εἰς κίβδηλον ἐλογίσθημεν αὐτῷ καὶ

ἀπέχεται τῶν ὁδῶν ἡμῶν ὡς ἀπὸ ἀκαθαρσιῶν . . . Ὑβρεῖ
καὶ βασάνῳ ἐτάσωμεν αὐτὸν . . . θανάτῳ ἀσχήμονι καταδι-
κάσωμεν αὐτόν.» Ταῦτα καὶ τοιαῦτα λέγουσα καθ' ἑκάστην
ἡμέραν καὶ ὥραν ἡ Ἡρωδίας κατέπεισε τὸν φρενόληπτον
Ἡρώδη, καὶ ἐγένετο Προφητοκτόνος. Ἀλλ' ἄς ἀκούσωμεν
τοῦ Εὐαγγελιστοῦ Μάρκου τί λέγει.

«Ἡ δὲ ἐξελθοῦσα εἶπε τῇ μητρὶ αὐτῆς τί αἰτήσομαι; ἡ
δὲ εἶπε, τὴν κεφαλὴν Ἰωάννου τοῦ Βαπτιστοῦ· καὶ εἰσελθοῦ-
σα εὐθέως μετὰ σπουδῆς πρὸς τὸν Βασιλέα ἠτήσατο λέγου-
σα θέλω, ἵνα μοι δῶς ἐξ αὐτῆς ἐπὶ πίνακι τὴν κεφαλὴν Ἰω-
άννου τοῦ Βαπτιστοῦ.» Ὡς μιᾶς μητρὸς μιαινώτατον γέν-
νημα! ὦ συμβολῆς παρανόμου παρανομώτερον ζήτημα! Προ-
τιμώτερον εἶχε τὸν φόνον τοῦ Προφήτου, παρὰ τὸ ἥμισυ τῆς
βασιλείας. Ἐδίψα ἡ μιὰ λέαινα νὰ πῇ τὸ αἷμα τοῦ Δικαί-
ου διὰ τοῦτο καὶ τότε ὅπου ἦρε καιρὸν ἐπιτήδειον, ὡς κα-
κὴ ἔχιδνα, ἐριψε τὸ πικρὸν φαρμάκι μετὰ τὴν ἀπαλὴν γλῶσ-
σαν τῆς θυγατρὸς τῆς εἰς τὰ ὦτα τοῦ μεθύσου Ἡρώδου. Καὶ
διατὶ λέγει ὁ Εὐαγγελιστής, ὅτι εἰσῆλθεν εὐθέως μετὰ σπου-
δῆς πρὸς τὸν Βασιλέα; Διὰ νὰ δείξῃ, ὅτι ἡ μήτηρ αὐτῆς, μάλ-
λον δὲ ὁ Διὰβολος τὴν ἠνάγκασε νὰ τελειώσῃ τὸν φόνον· ἐπει-
δὴ τοῦθ' ὅπερ ἐμελέτα ἡ μιὰ τοσοῦτον καιρὸν, ἦρε κατάλ-
ληλον ὥραν νὰ τὸ κάμῃ, διὰ τοῦτο ἠνάγκασε καὶ τὴν θυγα-
τέρα. Τί εἶπε τὸ ἀσελγὲς κοράσιον πρὸς τὸν Ἡρώδη; Θέλω
ἵνα μὴ δῶς ἐξ αὐτῆς, τουτέστι περὺς ταύτην τὴν ὥραν. Ἐ-
φοβεῖτο ἡ μιὰ νὰ μὴ παρέλθῃ ὥρα, καὶ ξεμεθῇ ὁ Ἡρώ-
δης, καὶ μετανοήσας δὲν τὸν φονεύσῃ, διὰ τοῦτο λέγει, θέλω
πάραινα, ταύτην τὴν ὥραν, ταύτην τὴν στιγμὴν νὰ μοῦ δώ-
σῃς ἐπὶ πίνακι τὴν κεφαλὴν τοῦ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου. Καὶ
διατὶ δὲν εἶπεν, ὅτι θέλω νὰ φέρῃς ὧδε τὸν Ἰωάννην, νὰ τὸν
ἀποκεφαλίσῃς, διότι καὶ κατὰ φαντασίαν ἔφριτε τὴν παρου-
σίαν του, ἐφοβεῖτο τὸν ἔλεγχόν του, νὰ μὴ ἀκούσῃ πάλιν τό,
«Οὐκ ἔξεστί σοι ἔχειν τὴν γυναῖκα τοῦ ἀδελφοῦ σου.» Καὶ
ὥσπερ τὰ μικρὰ ζῦφια ὅπου πέτονται, ὅταν προσεγγίσωσιν
εἰς μεγάλην πυράν, παρὲυθὺς ἀφανίζονται, οὕτω καὶ ἐκείνη,
παράνομος οὖσα καὶ μοιχαλὶς, ἀπέφευγε τὴν φοβεράν ὄψιν

τοῦ κορμίου, δὲν δύναται νὰ ἴδῃ τὸ φῶς τοῦ Θεοῦ, οὐδὲ νὰ ὀμιλήσῃ καθαρῶς καὶ ἀμέσως μετὰ Θεοῦ. Σκηνὸς δὲ ὀνομάζουσι τὸ κορμί, διότι εἶνε ὡς σκηνὴ τῆς ψυχῆς· καὶ καθὼς ὁ ἄνθρωπος ποιήσας καιρὸν ἱκανὸν ὑποκάτω τῆς σκηνῆς (τέντας), ἐξέρχεται καὶ ὑπάγει εἰς ἄλλον τόπον καὶ τίποτε ἀπ' ἐκεῖ δὲν λαμβάνει, ὁμοίως καὶ ἡ ψυχὴ κατοικεῖ μὲν τὸ κορμί ὅσον εἶνε τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, μετὰ δὲ ταῦτα, ὅταν ἐξέρχεται νὰ ὑπάγῃ πρὸς τὸν Θεόν, δὲν λαμβάνει μηδὲν ἀπὸ τὸ κορμί. Σῶμα δὲ τὸ λέγουσι, διότι εἶνε ὡς σῆμα, ἡγουν τάφος τῆς ψυχῆς, ἐπειδὴ ἡ ψυχὴ εἶνε τεθαμμένη, καὶ κλειδωμένη εἰς τὸ κορμί, καθὼς προεῖπον. Πτῶμα δὲ τὸ ὀνομάζουσι, διότι ὡς ἐξέλθῃ ἡ ψυχὴ ἀπ' αὐτό, παρευθὺς πλέον δὲν δύναται νὰ σταθῇ ὀρθιον, ἀλλὰ πίπτει κάτω. Πρὸς αὐτὴν τὴν ἔνοϊαν φέρει καὶ ὁ λόγος τοῦ Χριστοῦ, λέγοντος εἰς τὸ κδ' Κεφάλαιον τοῦ κατὰ Ματθαῖον Ἀγίου Εὐαγγελίου· «Ὅπου ἐὰν ᾖ τὸ πτῶμα, ἐκεῖ συναχθήσονται οἱ ἄετοί·» ἡγουν, ὡς καθὼς εἰς τὸ νεκρὸν σῶμα συντόμως συναζονται οἱ ἄετοί, ὁμοίως καὶ ὅπου θὰ φανῇ ὁ Χριστὸς ἐν τῇ δευτέρᾳ παρουσίᾳ μέλλουσι νὰ συναχθῶσι πάντες οἱ Ἅγιοι, πετόμενοι, ὡς ἄετοί ἐν γεφέλαις, εἰς ἀπάντησιν αὐτοῦ. Ἄετοί μὲν οἱ Ἅγιοι λέγονται, διὰ τὸ καθαρὸν τοῦ ὀφθαλμοῦ τῆς ψυχῆς των, τουτέστι τοῦ νοῦ. Πτῶμα δὲ ὀνομάζεται ὁ Χριστὸς, διότι χωρισθείσης τῆς ἁγίας αὐτοῦ ψυχῆς ἔπεσε τὸ σῶμά του εἰς τὸν τάφον. Ἀρκοῦσι τοσαῦτα διὰ τὸ β'. Πρὸς δὲ τὸ τρίτον λέγομεν, ὅτι ἡ παράνομος Ἡρωδιάς τότε μὲν ἔχωσε τὴν τιμίαν ταύτην κεφαλὴν μέσα εἰς τὸν κήπον τοῦ Ἡρώδου, εἰς κεκρυμμένον τόπον· μετὰ δὲ ταῦτα, κατ' ἀποκάλυψιν τοῦ Προδρόμου, τὴν ἡῤραν δύο Μοναχοὶ ὅπου ὑπῆγαν νὰ προσκυνήσωσιν εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα· καὶ κατὰ διαδοχὴν εὐρίσκονται μέρη ἐκ ταύτης καὶ ἔως τοῦ νῦν εἰς διαφόρους τόπους. (4) Τὸ δὲ τίμιον αὐτοῦ σῶμα ἐτάφη μὲν ὑπὸ τῶν Μαθητῶν αὐτοῦ ἐν τῇ Σεβαστῇ Καισαρείᾳ κειμένη ἐν τῇ Παλαιστίνῃ τὴν ὁποίαν περιετείχισεν ὁ Βρεφοκτόνος Ἡρώδης, καὶ ἐπυνόμασεν οὕτω εἰς ὄνομα τοῦ Σεβαστοῦ Καίσαρος τῆς Ρώμης Τιβερίου, καθὼς διηγεῖτε ὁ φιλαλήθης καὶ φιλόστοργος Φλάβιος Ἰώσηπος ἐν τῇ

ἰε' Δόγῃ τῆς Ἰουδαϊκῆς Ἀρχαιολογίας του, ἐν ᾗ πρῶην ὀνομάζετο Στράτωνος πύργος, ὕστερον ἔμως ὁ ἀσεβέστατος βασιλεὺς Ἰουλιανὸς ὁ παραβάτης τὸ ἔκαυσεν ἐν τῇ πόλει Ἀντιοχείᾳ, καθὼς τὸ ἀναγράφει ὁ Μεταφραστὴς Συμεὼν εἰς τὸ μαρτύριον τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος Ἀρτεμίου.

Τοιουτοτρόπως ἔγινεν ἡ ἀποτομὴ τῆς τιμίας κεφαλῆς τοῦ Προδρόμου, εὐλογημένοι Χριστιανοί, καὶ ὁ μὲν Ἡρώδης, καὶ ἡ αὐτοῦ ἀσεβεστάτη γυνὴ Ἡρωδιάς σὺν τῇ θυγατρὶ αὐτῆς Σαλώμῃ ἐκληρονόμησαν τὴν αἰώνιον κόλασιν, ὁ δὲ δίκαιος Πρόδρομος, καθὼς τὸ λέγει καὶ ἡ Σοφία τοῦ Σολομῶντος, εἰς τὸ ε' Κεφάλαιον, «Στήσεται ὁ Δίκαιος ἐν παρρησίᾳ πολλῇ κατὰ πρόσωπον τῶν θλιψάντων αὐτόν,» τοῦ Ἡρώδου δηλονότι καὶ τῆς Ἡρωδιάδος ἐπὶ τῆς δευτέρας παρουσίας τοῦ Χριστοῦ. Τότε θὰ τὸν ἴδωσι καὶ θὰ ταραχθῶσι ἀπὸ τὸν φόβον των, καὶ θὰ θαυμάσωσιν εἰς τὴν τιμὴν ὅπου θὰ ἔχῃ λαβῶν ἐκ Θεοῦ.

Τότε μετανοοῦντες καὶ στενάζοντες ἀπὸ στενοχωρίαν των θὰ εἴπωσιν, οὗτος εἶνε ἐκεῖνος, ὅπου τὸν εἶχαμεν ποτὲ ἡμεῖς οἱ ἄφρονες εἰς γέλωτα καὶ παράδειγμα ὀνειδισμοῦ; τὴν ζωὴν του καὶ τὴν διαίταν του τὴν ἐνομιζαμεν ὡς δαιμονιῶντος ἀνθρώπου, καὶ τὸν θάνατόν του ἐποιήσαμεν ἄτιμον. Τώρα πῶς εἶνε εἰς τοιαύτην τιμὴν, καὶ ἔχει προτίμησιν ἀπὸ τοὺς ἄλλους ἁγίους; Ὡς τε ἡμεῖς πεπλανημένοι ἤμεθα, καὶ τὸ φῶς τῆς δικαιοσύνης δὲν μᾶς ἐφώτιζε, διότι ἤμεθα γεμάτοι παρανομίας, καὶ ἐβαδίζομεν εἰς τὰς ὁδοὺς τῆς ἀπολείας, τὴν δὲ ὁδὸν Κυρίου οὐκ ἐγνώμεν, Τὶ μᾶς ὠφέλησεν ἡ ὑπερηφανία, καὶ ὁ πολὺς πλοῦτος; ὅλα ἐκεῖνα παρῆλθον ὡς σκιά καὶ ἐνύπνιον, ἢ ὡς ἡ ὁδὸς τοῦ πλοίου εἰς τὴν θάλασσαν, ὅπου δὲν γνωρίζεται παντελῶς μετ' ὀλίγην ὥραν, ἢ ὡς τὸ πτηνὸν ὅπου πέτεται εἰς τὸν ἀέρα, καὶ δὲν εὐρίσκεται κανὲν σημεῖον τῆς πτήσεώς του. Οὕτω καὶ ἡμεῖς ἐγεννήθημεν καὶ τεθνηξόμεθα, καὶ κανὲν σημεῖον ἀρετῆς δὲν ἔχομεν νὰ δεῖξωμεν. Διὰ τοῦτο, οὗτος μὲν ζήσεται ἐν Κυρίῳ, λαβὼν τὸν στέφανον τοῦ μαρτυρίου, ὃν προεξενήσαμεν ἡμεῖς οἱ ἄφρονες, ἀπὸ τὴν κα-

κήν μας γνώμην, ἡμεῖς δὲ ἀπελευσόμεθα εἰς τὴν αἰώνιον γέννησιν τοῦ πυρὸς, ἀνθ' ὧν ἡδικήσαμεν αὐτὸν. Ταῦτα δὲ καὶ τὰ τοιαῦτα θὰ λέγωσι καὶ θὰ ἐπαναλέγωσι τότε ἀνωφελῶς οἱ φονεύσαντες τὸν δίκαιον Πρόδρομον. Ἄλλ' ἐπειδὴ ἀρκετὰ ἐξιστορήσαμεν τὰ περὶ τῆς ἀποτομῆς τοῦ βαπτιστοῦ Ἰωάννου, δίκαιον εἶνε νὰ μὴ ἀφήσωμεν ἀτελείωτον τὸν λόγον μας, ἀλλὰ νὰ εἴπομεν καὶ τὰς προσηγορίας αὐτοῦ μετὰ μαρτυρίας τῆς θείας Γραφῆς, ἵνα ὅταν ἀκούωμεν καμίαν ἐκ τούτων γνωρίζωμεν, τίνας εἶνε ἡ ὀνομασία ἐκείνη καὶ προσηγορία.

Ὁ Ἅγιος οὗτος λέγεται υἱός, ὡς τὸ λέγει ὁ Εὐαγγελιστὴς Λουκᾶς εἰς τὸ α' Κεφάλαιον τοῦ κατ' αὐτὸν Εὐαγγελίου. «Μὴ φοβοῦ Ζαχαρία, ἰδοὺ ἡ γυνὴ σου Ἐλισάβετ γεννήσει υἱόν σοι.» καὶ πάλιν ἐνταῦθα «Τῇ δὲ Ἐλισάβετ ἐπλήσθη ὁ χρόνος τοῦ τεκεῖν αὐτήν, καὶ ἐγέννησε υἱόν.» Λέγεται βρέφος, ὡς τὸ λέγει ὁ αὐτὸς Εὐαγγελιστὴς ἐν τῷ αὐτῷ Κεφαλαίῳ. «Καὶ ἐγένετο ὡς ἤκουσεν ἡ Ἐλισάβετ τὸν ἀσπασμὸν τῆς Μαρίας ἐσκίρτησε τὸ βρέφος ἐν τῇ κοιλίᾳ αὐτῆς.» καὶ πάλιν. «Ἰδοὺ γὰρ ὡς ἐγένετο ἡ φωνὴ τοῦ ἀσπασμοῦ σου εἰς τὰ ὦτα μου, ἐσκίρτησε τὸ βρέφος ἐν ἀγαλλιάσει ἐν τῇ κοιλίᾳ μου.» Λέγεται παιδίον ὡς λέγει ὁ αὐτὸς Εὐαγγελιστὴς ἐν τῷ αὐτῷ Κεφαλαίῳ «Καὶ σὺ παιδίον, προφήτης Ὑψίστου κληθήσῃ» καὶ πάλιν, τὸ δὲ παιδίον ἠὔξανε, καὶ ἐκραταίουτο πνεύματι.» Λέγεται μέγας ὡς αὐτὸς Εὐαγγελιστὴς μαρτυρεῖ ἐν τῷ αὐτῷ Κεφαλαίῳ λέγων. «Ἔσται γὰρ μέγας ἐνώπιον Κυρίου.» Λέγεται ἄνθρωπος, ὡς λέγει ὁ Εὐαγγελιστὴς Ἰωάννης εἰς τὸ πρῶτον Κεφάλαιόν του. «Ἐγένετο ἄνθρωπος ἀπεσταλμένος παρὰ θεοῦ.» Λέγεται προφήτης, καὶ μαρτυρεῖ ὁ Εὐαγγελιστὴς Ματθαῖος εἰς τὸ ια' Κεφάλαιον λέγων «Τὶ ἐξήλθετε εἰς τὴν ἐρημον θεάσασθαι; καὶ λέγω ὑμῖν, καὶ Προφήτου περὶ σφόδρτον.» Λέγεται Ἠλίας, ὡς ὁ αὐτὸς Εὐαγγελιστὴς λέγει ἐν τῷ αὐτῷ Κεφαλαίῳ. «Καὶ εἰ θέλετε δεῖξασθαι αὐτόν, ἐστὶν Ἠλίας ὁ Μέλλων ἔρχεσθαι.» Λέγεται Διδάσκαλος, ὡς τὸ μαρτυρεῖ ὁ Εὐαγγελιστὴς Λουκᾶς ἐν τῷ γ' Κεφαλαίῳ. «Ἦλθον δὲ καὶ τελῶναι βαπτισθῆναι, καὶ εἶπον πρὸς αὐτὸν, Διδάσκαλε, τί ποιήσωμεν;» Λέγεται ἐτοιμαστής, ὡς λέγει ὁ

Λουκᾶς εἰς τὸ πρῶτον Κεφάλαιον «Προπορεύσῃ γὰρ πρὸ προσώπου Κυρίου, ἐτοιμάσαι ὁδοὺς αὐτοῦ.» Λέγεται κήρυξ, καὶ τὸ μαρτυρεῖ ὁ Εὐαγγελιστὴς Μάρκος ἐν τῷ πρώτῳ Κεφαλαίῳ «Ἐγένετο Ἰωάννης κηρύσσων» καὶ ὁ Ματθαῖος ἐν τῷ γ' Κεφαλαίῳ «Παραγίνεται Ἰωάννης ὁ Βαπτιστὴς κηρύσσων ἐν τῇ ἐρήμῳ τῆς Ἰουδαίας» Λέγεται φωνή, καθὼς λέγει ὁ Εὐαγγελιστὴς Ἰωάννης εἰς τὸ πρῶτον Κεφάλαιον «Τίς εἰ ἵνα ἀποκρισὶν δώμεν τοῖς πέμψασιν ἡμᾶς; τί λέγεις περὶ σεαυτοῦ; Ἐγὼ φωνὴ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ.» Τοῦτο δὲ καὶ ὁ Προφήτης Ἡσαΐας μαρτυρεῖ ἐν τῷ μ' Κεφαλαίῳ Λέγεται καὶ Βαπτιστὴς, καὶ μαρτυρεῖ ὁ Εὐαγγελιστὴς Ματθαῖος ἐν τῷ ις' Κεφαλαίῳ. «Οἱ δὲ εἶπον, οἱ μὲν Ἰωάννην τὸν Βαπτιστήν.» Λέγεται ὁμολογητὴς, καθὼς λέγει ὁ Εὐαγγελιστὴς Ἰωάννης εἰς τὸ πρῶτον Κεφάλαιον «Καὶ ὁμολόγησε, καὶ οὐκ ἡρνήσατο.» Λέγεται Μάρτυς, ὡς ὁ αὐτὸς Εὐαγγελιστὴς λέγει ἐν τῷ αὐτῷ Κεφαλαίῳ. «Οὐκ ἦν ἐκεῖνος τὸ φῶς, ἀλλ' ἵνα μαρτυρήσῃ περὶ τοῦ φωτός.» Λέγεται Τριάδος ὑπογραφεύς, ὡς αὐτὸς ὁ Εὐαγγελιστὴς τὸ λέγει αὐτόθι. «Ἀλλ' ὁ πέμψας με βαπτίζειν ἐν ὕδατι, ἐκεῖνος μοι εἶπεν ἐφ' ὃν ἂν ἴδῃς τὸ πνεῦμα καταβαῖνον, καὶ μένον ἐπ' αὐτόν, οὗτος ἐστὶν ὁ βαπτίζων ἐν Πνεύματι ἁγίῳ.» Λέγεται δίκαιος καὶ Ἅγιος, ὡς τὸ μαρτυρεῖ ὁ Εὐαγγελιστὴς Μάρκος εἰς τὸ ἕκτον Κεφάλαιον. «Ὁ γὰρ Ἡρώδης ἐφοβεῖτο τὸν Ἰωάννην, εἰδὼς αὐτὸν δίκαιον καὶ Ἅγιον.» Λέγεται Ἀπόστολος, καθὼς λέγει ὁ Εὐαγγελιστὴς Ἰωάννης εἰς τὸ γ' Κεφάλαιον «Αὐτοὶ ἡμεῖς μαρτυρεῖτε, ὅτι εἶπον, οὐκ εἰμὶ ἐγὼ ὁ Χριστὸς, ἀλλ' ὅτι ἀπεσταλμένος εἰμι ἔμπροσθεν ἐκείνου.» Λέγεται Εὐαγγελιστὴς, καὶ μαρτυρεῖ ὁ Λουκᾶς εἰς τὸ γ' Κεφάλαιον «Πολλὰ μὲν οὖν καὶ ἕτερα παρακαλῶν, ἐδηγγελλίζετο τῷ λαῷ.» Λέγεται νυμφαγωγός, ὡς λέγει ὁ Εὐαγγελιστὴς Ἰωάννης εἰς τὸ γ' Κεφάλαιον «Ὁ ἔχων νύμφην, νυμφίος ἐστίν, ὁ δὲ φίλος τοῦ νυμφίου, ὁ ἐστηκὼς καὶ ἀκούων αὐτοῦ, χαρὰν χαίρει διὰ τὴν φωνὴν τοῦ νυμφίου.» Λέγεται λύχνος, ὡς αὐτὸς ὁ Εὐαγγελιστὴς λέγει εἰς τὸ ε' κεφάλαιον «Εκεῖνος ἦν ὁ λύχνος, ὁ καιόμενος καὶ φαίνων» καὶ ὁ Δαυὶδ ἐν τῷ ρλᾷ ψαλμῷ. «Ἡτοί-

μασα λύχνον τῷ Χριστῷ μου.» Λέγεται ἑλεγχος Ἡρώδου, καὶ μαρτυρεῖ ὁ Εὐαγγελιστὴς Ματθαῖος εἰς τὸ ἰδ' Κεφάλαιον. «Ἐλεγε γὰρ αὐτῷ ὁ Ἰωάννης, οὐκ ἔξεστί σοι ἔχειν τὴν γυναῖκα τοῦ ἀδελφοῦ σου.» Λέγεται Ἀγγελος, καθὼς λέγει ὁ Προφήτης Μαλαχίας εἰς τὸ γ' Κεφάλαιον. «Ἴδοὺ ἐγὼ ἀποστέλλω τὸν Ἀγγελόν μου πρὸ προσώπου σου.» Λέγεται Ἰωάννης τὸ κύριον καὶ καθολικὸν ὄνομα, ὡς λέγει καὶ αὐτὸς ὁ Εὐαγγελιστὴς Λουκᾶς, εἰς τὸ πρῶτον Κεφάλαιον. «Καὶ αἰτήσας πινακίδιον, ἔγραψε λέγων Ἰωάννης ἔσται τὸ ὄνομα αὐτοῦ.» Καὶ αἱ μὲν προσηγορίαι καὶ ὀνομασίαι τοῦ τιμίου Προδρόμου, εὐλογημένοι Χριστιανοί, αὗται εἶνε.

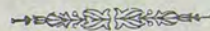
Ἡμεῖς δέ, Ἀδελφοί, ἅς φύγωμεν τὴν μίμησιν τοῦ Ἡρώδου, τῆς Ἡρωδιάδος καὶ τῆς θυγατρὸς αὐτῆς. Μὴ γενόμεθα οἱ ἄνδρες, ὡς τὸν Ἡρώδην· μὴ γίνονται αἱ γυναῖκες ὡς τὴν Ἡρωδιάδα, καὶ τὴν θυγατέρα αὐτῆς. Μὴ μεθύωμεν εἰς τὰς ἐορτάς καὶ πανηγύρεις τῶν Ἀγίων· μὴ χορεύωσι αὗται, κατὰ τὴν συνήθειαν τῶν Ἑβραίων, διότι καλὰ καὶ ἐὰν τὸν Πρόδρομον δὲν φονεύομεν ἑαυτοὺς ποιοῦντες ἑαυτοὺς ὑποδίκους τῇ κολάσῃ. Ἀκούσατε ὅσοι ἔχετε γυναῖκας· ἀκούσατε ὅσοι ἔχετε θυγατέρας· ἀκούσατε ὅσοι εἰσθε ἐκδεδομένοι εἰς τὴν ἐπιθυμίαν τῶν γυναικῶν· ἀκούσατε, ὅσοι ὀμνύετε διὰ ποταπὴν αἰτίαν· ἢ καὶ ἄνευ αἰτίας· διότι καὶ ὁ ταλαίπωρος Ἡρώδης δὲν ἐνόμιζε νὰ τοῦ ζητήσῃ ἡ θυγάτηρ τῆς Ἡρωδιάδος τοιοῦτον ζήτημα διὰ τοῦτο ὥμνηεν, ἀλλ' ὅμως ἔγινε φονεὺς, καὶ οὐχ ἁπλῶς φονεὺς, ἀλλὰ καὶ προφητοκτόνος. Τοιοῦτοι εἶνε καὶ τὴν σήμερον πολλοὶ ἄνθρωποι εἶνε καὶ γυναῖκες πολλαί, αἱ ὁποῖαι ἐκεῖ ὅπου πρέπει νὰ ἴστανται μετὰ εὐλαβείας πολλῆς εἰς τὴν Ἐκκλησίαν, ὀμιλοῦσι καὶ κατακρίνουσιν ἢ μία τὴν ἄλλην· ἐκεῖ ὅπου πρέπει νὰ κάθονται εὐτάκτως καὶ σωφρόνως εἰς τοὺς γάμους, σηκώνονται καὶ ὀρχοῦνται· ἐκεῖ ὅπου πρέπει νὰ ἀκροάζονται μεθ' ἡσυχίας τὴν ψαλμωδίαν καὶ τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ βίου τῆς ἐορτῆς τοῦ Ἀγίου, συνάζονται καὶ χορεύουσι, καὶ τὸ θαυμαστὸν εἶνε ὅτι τὸ ἔχουσι διὰ ἔπαινον, ποῖα νὰ στολισθῇ, νὰ χορεύσῃ καλλιτέρα. Βαβαὶ τῆς ἀπωλείας! ἡμεῖς φονεύομεν καθ' ἑκάστην ἡμέραν τὴν

ψυχὴν μας, καὶ δὲν ἐνοοῦμεν καὶ τὸν Ἡρώδην θαυμάζωμεν, πῶς ἐφόνευσεν τὸν Πρόδρομον! Πόσοι εἶνε καὶ σήμερον, ὅπου διὰ μιᾶς γυναικὸς ἀπόλαυσιν, προεροῦνται τὸν θάνατον; πόσοι γυναῖκες εἶνε ὅπου καθυποδουλώνονται εἰς ἔρωτα σατανικόν καὶ φονεύουσι τοὺς ἄνδρας αὐτῶν; καὶ ὅμως οὐδὲν θηρίον ποιεῖ αὐτό, νὰ φονεύσῃ τὸν σύζυγόν του, μόνον ἡ ἔχιδνα! Ταῦτα δὲ πάντα συμβαίνουσι διότι δὲν ἔχουσι σωφροσύνην καὶ παιδεύουσιν τὰ παιδιά ἀπὸ μικρόθεν, διότι συνηθίζουν ἀπὸ τοὺς πατέρας τὴν μέθην, ἀπὸ τὰς μητέρας τοὺς χοροὺς καὶ γίνονται τῆς ἀπωλείας ὅταν ἀυξήσωσι, διὰ τοῦτο πρέπει νὰ παιδεύωνται ἐκ νεαρᾶς ἡλικίας εἰς διδασκάλους σώφρονας καὶ φρονίμους· μᾶλλον δὲ οἱ πατέρες νὰ γίνωνται διδάσκαλοι τῶν παιδῶν, νὰ μὴ μεθύωσι, νὰ μὴ προδίδωσι, νὰ μὴ συκοφαντῶσι, νὰ μὴ πορνεύωσι, νὰ μὴ κάμνωσι ὅσα εἶνε τῆς Κολάσεως αἰτία. Ὁμοίως καὶ αἱ Μητέρες νὰ γίνωνται παιδαγωγοὶ τῶν θυγατέρων των, νὰ μὴ βλέπωσι ἐκ τῶν παραθύρων ἔξω εἰς τὰς ὁδοὺς, νὰ μὴ ὀμιλῶσιν ἀργολογίας, ὅσαι μολύνουσι τὴν ψυχὴν τῶν παρθένων, νὰ μὴ χορεύωσι, νὰ μὴ καταλαλῶσι, καὶ σχεδὸν εἰπεῖν νὰ μὴ κάμνωσι ὅσα εἶνε σατανικὰ ἔργα. Διότι, ὅταν ἀνατραφῶσι τὰ παιδιά μετὰ τοιαύτας καλὰς παιδαγωγίας, δυσκόλως μετατρέπονται εἰς κακόν, ὅταν φθάσωσι εἰς νόμιμον ἡλικίαν· διότι ἡ ψυχὴ τῶν παιδῶν εἶνε ὡς τὸ καθαρὸν καὶ λευκὸν πανίον, τὸ ὅποιον εἰς ὅ,τι χρῶμα βαφῇ ἐξ ἀρχῆς, ἐκεῖνο μένει ἕως τέλους κἂν θελήσῃ τις νὰ τὸ μεταβάψῃ εἰς ἕτερον χρῶμα, πάντοτε φαίνεται ἡ πρώτη βαφή. Ὁμοίως καὶ τὰ μικρὰ παιδιά, ὅταν συνηθίσωσιν εἰς τὴν ἀρετὴν δυσκόλως μετατρέπονται εἰς τὴν κακίαν· διὰ τοῦτο λέγει ὁ ἀπόστολος Παῦλος εἰς τὸ ἐ' Κεφάλαιον τῆς πρὸς Κορινθίους πρώτης Ἐπιστολῆς, λαβὼν τὴν παροιμίαν ἐκ τοῦ ποιητοῦ Μενάνδρου· «Φθειροῦσιν ἡθη χρηστὰ ὀμιλία κακαί.» Καὶ μὴ θαυμάζωμεν, πῶς γίνονται τινὲς κλέπτει οἱ πόρνοι, ἢ ἀρνηταὶ τῆς Πίστεως τῶν Χριστιανῶν, διότι δὲν διδάσκονται μικρόθεν τὰ παιδιά ὑπὸ τῶν πατέρων των ἐν παιδείᾳ καὶ νουθεσίᾳ Κυρίου, συνηθίζουν ἀπὸ μικρὰ

εἰς τὴν ἁμαρτίαν, καὶ ὅταν εὕρωσιν ὀλίγην αἰτίαν, παρ' ἑθὺς ἐκτρέπονται τῆς εὐθείας ὁδοῦ. Διὰ τοῦτο παραγγέλει ὁ Ἀπόστολος Παῦλος εἰς τὸ ἕκτον κεφάλαιον τῆς πρὸς Ἐφεσίους Ἐπιστολῆς «Τὰ τέκνα ὑπακούετε τοῖς γονεῦσιν ὑμῶν ἐν Κυρίῳ· τοῦτο γάρ ἐστι δίκαιον· τίμα τὸν πατέρα σου καὶ τὴν μητέρα· ἥτις ἐστὶν ἐντολὴ πρώτη ἐν ἐπαγγελίᾳ, ἵνα εὖ σοι γένηται καὶ ἔσῃ μακροχρόνιος ἐπὶ τῆς γῆς· οἱ πατέρες, μὴ παροργίζετε τὰ τέκνα ὑμῶν, ἀλλ' ἐκτρέφεται αὐτὰ ἐν παιδείᾳ καὶ νοουθεσίᾳ Κυρίου.» καὶ πάλιν εἰς τὸ δέκατον κεφάλαιον τῆς πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς, «Τίς γάρ ἐστιν υἱός, ὃν οὐ παιδεύει πατήρ; » Καὶ ὁ σοφὸς Σολομὼν εἰς τὸ ἰ κεφάλαιον τῶν Παροιμιῶν οὕτω λέγει· «Υἱός, παιδευόμενος, σοφὸς ἔσται.» καὶ πάλιν εἰς τὸ ιζ' «Οὐκ εὐφραίνεται πατήρ ἐπὶ υἱῷ ἀπειθεῖ, υἱὸς δὲ φρόνιμος εὐφραίνει μητέρα αὐτοῦ.» Καὶ πάλιν εἰς τὸ ιγ' «Ὅς φεῖδεται τῆς βακτηρίας, μισεῖ τὸν ἑαυτοῦ υἱόν, ὁ δὲ ἀγαπῶν ἐπιμελῶς παιδεύει.» Ταῦτα λέγων περὶ τῶν ἀρετῶν παιδιῶν, πολλῷ μᾶλλον σὰς παραγγέλλω περισσότερον νὰ παιδεύητε τὰ θήλεια, ἐπειδὴ εἶνε ἀσθενέστερον γένος, καὶ εὐκόλως εἰς τὴν ἁμαρτίαν. Διότι ὁ σοφὸς Σειράχ εἰς τὸ ἕκτον κεφάλαιον οὕτω καταγγέλλει· «Τέκνα σοὶ ἐστὶ· παιδεύσον αὐτά, καὶ κάμψον ἐκ νεότητος τὸν τράχηλον αὐτῶν. Θυγατέρες σοὶ εἰσι; πρόσσεχε τῷ σώματι αὐτῶν, καὶ μὴ ἱλαρώσης πρὸς αὐτάς τὸ πρόσωπόν σου.» Ἀκούετε ὅσαι εἰσθε μητέρες θυγατέρων, καὶ μὴ γίνεσθε κακὰ παραδείγματα τῶν κορασίων· διότι, ὅταν σεῖς ὁμιλῆτε λόγους, ὅπου μολύνουσι τὰς ψυχὰς ἀπαλῶν ἀνθρώπων, ὅταν δὲν ἀγαπάτε τὴν ἐργασίαν τοῦ οἴκου, ὅταν ἀντιλέγηται τοῖς ἀνδράσιν, ὅταν προκύπτειτε συχνάκις ἐκ τῶν παραθυρίδων, ὅταν ἀτακτῆτε καὶ χορεύητε, πόθεν θὰ μάθωσιν αἱ μικραὶ κόραι τὴν παιδείαν, αἵτινες δὲν ἐξέρχονται ἔξω τοῦ οἴκου; Διὰ τοῦτο, ὡς περ ὀνομάζεται θυγάτηρ τοῦ δεινός καὶ τῆς δεινός, ὁμοίως πρέπει πάλιν καὶ ἐκ τοῦ πατρὸς καὶ ἐκ τῆς μητρὸς νὰ ἔχη τὴν παιδείαν. Διότι εἰ μὲν γείνη φρονίμη, εἶνε ἀμφοτέρων τιμὴ καὶ ἀγαλλίασις· εἰ δὲ ἀποβῇ τὸ ἐναντίον, καὶ ἀμφοτέρων εἶνε διὰ παντὸς κατηγορία καὶ ἀτιμία καὶ ὄνειδος καὶ ἐξουθένημα.

Ταῦτα δέ, ὥς περ λέγω, εὐλογημένοι Χριστιανοί, εἶνε ἀναγκαῖα καὶ χρήσιμα εἰς πάντα Χριστιανὸν οὐ μόνον εἰς τοὺς πατέρας, εἴτε ἀρσενικοῦ εἴτε θηλυκοῦ παιδίου, ἀλλὰ καὶ πρὸς τοὺς ἀτέκνους, διότι εἶνε τινὲς ὅπου ἐκτρέφουσι παιδιά ὀρφανὰ, ὑπὲρ τῆς ψυχικῆς αὐτῶν σωτηρίας, εἰς τὰ ὅποια θέλουν νὰ ἔχουν καὶ περισσοτέραν ἐπιμέλειαν. Διὰ τοῦτο μὴ καταφρονήσητε τοὺς λόγους μου, μᾶλλον δὲ σπουδάσατε νὰ γείνητε ἐκπληρωταὶ τούτων, ἵνα οὕτω θεαρέστως πολιτευόμενοι τύχητε καὶ τῆς Βασιλείας τῶν οὐρανῶν. Ἦς γένοιτο πάντας ἡμᾶς ἐπιτυχεῖν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν ᾧ πρέπει πᾶσα δόξα τιμὴ καὶ προσκύνησις, σὺν τῷ ἀνάρχῳ αὐτοῦ Πατρὶ, καὶ τῷ Παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ αὐτοῦ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

(Ἐκ τοῦ Νέου Θησαυροῦ Γ Σουγδουρή).

Διδασκαλία πρὸς τὸν Πνευματικόν

Ἀγαπητὸν μου τέκνον, πῶς ἤλθες ἐδῶ εἰς ἐμὲ τὸν ἁμαρτωλὸν καὶ ἀνάξιον πάσης χάριτος, διὰ νὰ θεραπεύσης τὸ νόσημα τῆς ἀσθενείας σου πρόσσεχε καλῶς, μὴν ἐντραπήης, μὴ φοβηθῆς, διότι παραστέκεται ἔμπροσθέν μας Ἄγγελος καὶ λαμβάνει τὴν ἐξομολόγησίν σου, ἤλθες εἰς τὸ λουτρὸν νὰ καθαρῇ, ἤλθες εἰς τὸν ἱατρὸν νὰ θεραπευθῇς, ἤλθες εἰς τὸν πνευματικὸν νὰ συγχωρηθῇς, νὰ λάβῃς ἄφεσιν καὶ συγχώρησιν, παρὰ τοῦ ἀπροσκλητήτου καὶ δημιουργοῦ τοῦ σύμπαντος, δικαιοκρίτου θεοῦ.

Ἐδῶ παρησιαζώμεθα ἔμπροσθέν σου Βασιλεῦ Ἅγιε, ζητοῦντες ἄφεσιν καὶ συγχώρησιν τῶν ἁμαρτιῶν μας, ἵνα δεχθῇς ὡς φιλεῦσπλαχνος Πατὴρ τὰ ἁμαρτήματά μας ὅσα ἐν λό-

γῆς ἢ ἔργῳ ἢ κατὰ νοῦν, καὶ διάνοιαν ἡμάρτομεν ἐνώπιόν σου ὡς ἀπολλολότα πρόβατα, ἵνα μᾶς δεχθῇς, ὡς τὸν Ληστὴν, ὡς τὸν Τελώνην, ὡς τὴν Πόρνην, ὡς τὸν Ἄσωτον, εἰς τὰς ἀγίας σου ἀγκάλας μετανοοῦντες

Μὴ φοβηθῇς τέκνον μου, μὴν ἐντραπής, λέγε τὰ ἁμαρτήματά σου ὅσα ἔχεις πράξει, καὶ ὁ ἐλεήμων Θεός, θὰ σὲ δεχθῇ καὶ θὰ σὲ συγχωρήσῃ ἐν περιπτώσει κρύψεως κάτι τι θὰ ἔχῃς διπλὴν τὴν ἁμαρτίαν, καὶ σὲ προσμένει ἡ αἰώνιος κόλασις.

Ἐγὼ δὲ πνευματικὸς καὶ ἀντιπρόσωπος τοῦ Θεοῦ ἐπὶ τῆς γῆς ἀκροάζωμαι ἐν κατανύξει καρδίας δεχόμενος τὴν ταπεινὴν σου ἐξομολόγησιν, καὶ θὰ φροντίσω ὥπως σὲ ἀπαλλάξω, ἀπὸ τὸν βαρὺν ὕπνον τῆς ἁμαρτίας, καὶ σὲ φέρω εἰς τὸ φῶς τῆς θεογνωσίας, ἔχων ἐν γνώσει μου τὴν παραγγελίαν τοῦ Κυρίου λέγοντος, χαρὰ γίνεται ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς, ἐπ' ἐνὶ ἁμαρτωλῶν μετανοοῦντι, φοβοῦνται τὰ ἄγρια θηρία ψυχὴν εἰλικρινῇ μετανοοῦσαν

Τέκνα μου ἀγαπητὰ ἡ θεία ἐξομολόγησις εἶναι τὸ μέγαλον καθαρτήριο τοῦ εὐσεβοῦς Χριστιανοῦ, καὶ πρέπει νὰ φροντίζῃ ὥπως καθαρισθῇ καλῶς ἀπὸ ὅλους τοὺς ψυχικοὺς καὶ σωματικοὺς ρύπους καὶ προσέλθῃ ἀξίως τῆς θείας Μεταλήψεως τοῦ Δεσποτικοῦ σώματος τοῦ Κυρίου, ἵνα κατοικήσῃ ἡ θεία χάρις τοῦ Κυρίου εἰς τὴν καρδίαν, καὶ φωτίσῃ εἰς τὸ ἀγαθὸν καὶ εὐάρεστον τοῦ Κυρίου θέλημα, Λέγων ὁ Κύριος. Ὁ τρώγων μου τὴν σάρκα καὶ πίνων μου τὸ αἷμα εἶνε πάντοτε ἐνωμένος μετ' ἐμοῦ εἰς τὴν Βασιλείαν μου

Ἀθῆναι 23 Δεκεμβρίου 1912

Γεώργιος Ἀ Βουτέρης (Ἱερεὺς.)

ΕΞΗΓΗΣΙΣ

ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΛΟΥ ΤΗΣ ΠΙΣΤΕΩΣ

Ἡ Σημαία τῆς ζωῆς μου, ἀληθοῦς διαγωγῆς μου.
Σὲ ἐν ἀδιστάκτῳ πίστει τὸν Θεόν μου προσκυνῶ.
Σὲ τὸν πλάστην μου λατρεύω, σὲ δοξάζω σὲ ὕμνῳ.
Καὶ πιστεύω εἰς Πατέρα Παντοκράτορα Θεόν
Ποιητὴν τῶν ἀοράτων καὶ ἀπάντων ὁρατῶν.
Καὶ γλωσσῶν καὶ διανοίας καὶ ψυχῆς τῆς τῶν βροτῶν.
Καὶ εἰς Κύριον Σωτῆρα ἓνα Ἰησοῦν Χριστόν.
Τὸν Υἱὸν Θεοῦ τοῦ ζῶντος, τὸν μονογενῆ βλαστὸν.
Τὸν πρὸ πάντων τῶν αἰώνων γεννηθέντα ἐκ Πατρὸς.
Δούλου τε μορφὴν λαβόντα ἐκ Μαρίας τῆς Μητρὸς.
Φῶς ἐκ φωτός Θεόν μου ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ.
Κτίστην ἄκτιστον Δεσπότην Κύριον τοῦ Οὐρανοῦ.
Ὁμοούσιον ἀνάρχῳ τῷ Θεῷ Πατρὶ σαφῶς,
Δι' οὗ πάντα τὰ ἐν κτίσει παρενίνεσθαι σοφῶς.
Τὸν διὰ τὴν σωτηρίαν ἐπὶ γῆς τῶν γηγενῶν.
Κατελθόντα παραδόξως πρὸς ἡμᾶς ἐξ οὐρανῶν.
Καὶ ἐκ πνεύματος Ἁγίου σαρκωθέντα ἐκ γαστρὸς.
Τῆς ἀπειρογάμου Νύμφης τῆς Παρθένου καὶ Μητρὸς.
Τέλειον τῇ φύσει ἄνθρωπον Υἱὸν Χριστιανόν.
ὑπεράγαθον Σωτῆρα εὐεργέτην θαυμαστόν.
Τὸν ἐπὶ Ποντίου χρόνον τοῦ Πιλάτου πρὸ καιροῦ.
Κρεμασθέντα ἐπὶ ξύλου ἐκουσίως τοῦ Σταυροῦ.
Καὶ παθόντα καὶ ταφέντα δι' ἡμᾶς σωματικῶς,
Καὶ τῇ τρίτῃ τῇ ἡμέρᾳ ἀναστάντα θεϊκῶς

Ἀνελθόντα τε ἐν δόξῃ ἐκ τῆς γῆς εἰς οὐρανόν.
Καὶ ἐκ δεξιῶν Ὑψίστου καθεζόμενον Υἱόν
Καὶ ἐρχόμενον δὲ πάλιν πρὸς ἡμᾶς Θεὸν Κριτὴν.
Μετὰ δόξης κρίνει ζώντας καὶ νεκροὺς τοὺς ὑπὸ γῆν.
Οὗ τὸ κράτος εἰς αἰῶνας τῶν αἰώνων ἰσχυρόν,
Καὶ αἰώνιος ἡ δόξα εἰς ἀπέραντον καιρόν.
Καὶ εἰς Ἅγιον τὸ Πνεῦμα θεῖον τὸ ζωοποιῶν,
Ὁ ἐκ τοῦ Πατρὸς τοῦ ζώντος ἐκπορεύεται λαλοῦν.
Τὸ σὺν τῷ Πατρὶ ἀνάρχως καὶ Ὑψίστῳ ἀγαπητῷ.
Προσκυνούμενον ὁμοίως ἐν Τριάδι ἐν ταυτῇ.
Τὸ λαλήσαν τοῖς ἀνθρώποις διὰ Προφητῶν Θεοῦ.
Καὶ δι' Ἀποστόλων πάλιν πρὸς κατάληψιν λαοῦ.
Καὶ εἰς μίαν ἐκκλησίαν πάνσεπτον Καθολικὴν.
Ἀποστολικὴν Ἀγίαν θεῖαν Χριστιανικὴν.
Εἷς τε ἅψουσιν πταισμάτων καὶ ἁμαρτιῶν πολλῶν.
Ἕνα βάπτισμα δοξάζω καὶ ὁμολογῶ βροῶν.
Τὴν Ἀνάστασιν θανόντων προσδοκῶ διὰ Χριστοῦ.
Καὶ ζωὴν τὴν αἰώνιαν μετὰ τοῦ καλοῦ ληστοῦ.
